

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

พระชาลยณรงค้ คมกัรปลยณเอย (ป็นหอม)

วทยานัพนธนี้เป็นส่วนหนึ่ของการศึกษาตามหลักสตรศึกษาศาสตรมหาบัณจึต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร มหาวทยาลัยมหามกุฎราชวทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลึขลึทึรึ้ของมหาวทยาลัยมหามกุฎราชวทยาลัย

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

พระชาลยณรงคฺ คมภีรพลโย (ปิ่นหอม)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

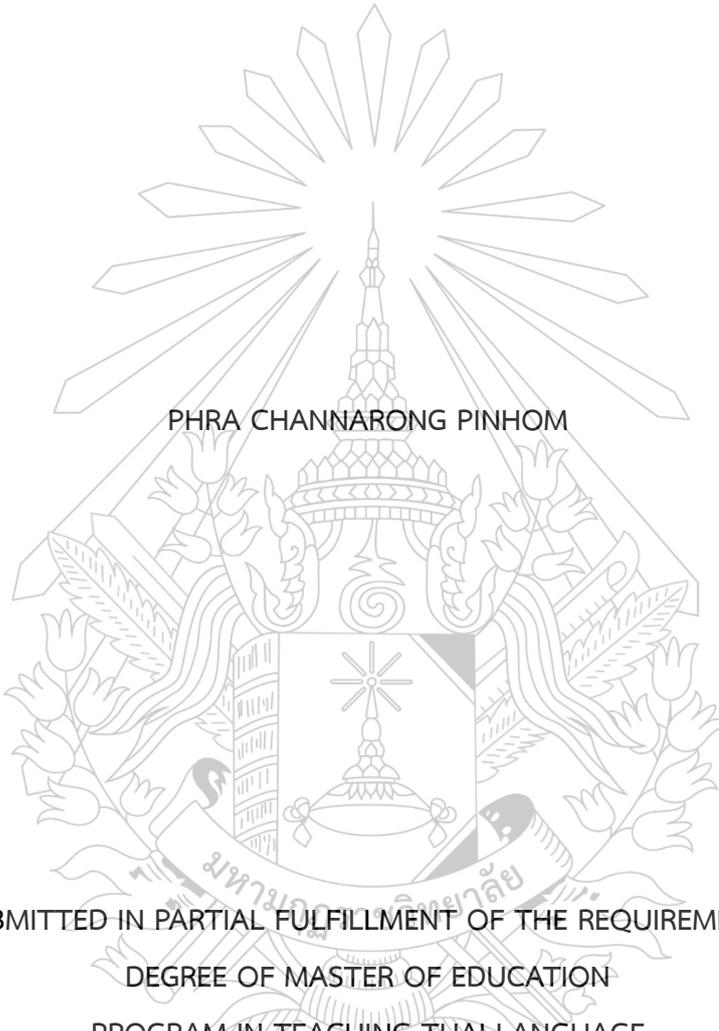
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF CRITICAL READING SKILLS THROUGH LITERATURE-BASED
LEARNING AMONG GRADE 10 STUDENTS AT KHATTIYAWONGSA SCHOOL UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, ROI ET

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central shield with a sunburst at the top, a stupa in the middle, and a lotus flower at the bottom. The shield is flanked by two figures holding a banner. Above the shield is a large, multi-tiered stupa. The entire emblem is surrounded by a decorative border of lotus flowers and leaves.

PHRA CHANNARONG PINHOM

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE
DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE
FACULTY OF EDUCATION
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ชื่อนักศึกษา	พระชาญณรงค์ คมกิตฺยปญโญ (ปิ่นหอม)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิรุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

กรรมการ

(พระสุธีวชิรธรรม , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อัจฉินทร์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช นีละโยธิน)

กรรมการ

(ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ชื่อนักศึกษา	พระชาญณรงค์ คมกิตฺรปญฺโญ (ปิ่นหอม)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.คชา ปรานีตพลกรัง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด หลังเรียนให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนชติยะวงษา จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน 2) แบบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

ผลวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานสูงกว่าร้อยละ 75 โดยมีคะแนนเฉลี่ย = 23.97 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 4.79 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.90 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 81.25

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา มีพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.42

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

ABSTRACT

Thesis Topic	THE DEVELOPMENT OF CRITICAL READING SKILLS THROUGH LITERATURE-BASED LEARNING AMONG GRADE 10 STUDENTS AT KHATTIYAWONGSA SCHOOL UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, ROI ET
Student's Name	Phra Channarong Pinhom
Degree Sought	Master of Education
Program	Program in Teaching Thai Language
Anno Domini	2026
Advisor	Dr. Khacha Praneetpolkrung

This research aimed to: 1) develop critical reading skills using a literature-based learning approach for Grade 10 students at Khattiyawongsa School, under the Roi Et Secondary Educational Service Area Office, with an average post-test score of 75% or higher, and to achieve a passing score of 75% or higher; and 2) study the satisfaction of Grade 10 students at Khattiyawongsa School with the literature-based learning approach. The sample consisted of 32 students from Grade 10/2, studying in the second semester of the 2025 academic year, at Khattiyawongsa School, selected using simple random sampling by lottery, with the classroom as the sampling unit. The research instruments were: 1) a lesson plan using literature-based learning, 2) a critical reading skills assessment tool, and 3) a satisfaction questionnaire for Grade 10/2 students regarding literature-based learning. Statistical analyses included the mean, standard deviation (S.D.), and percentage.

The research findings revealed that:

1. Students in grade 10/2 at Khattiyawongsa School achieved scores higher than 75% after learning using literature-based learning, with an average score = 23.97 and a standard deviation = 1.49 out of a possible 30-points, representing 79.90% of the total. 81.25% of students passed the assessment.
2. Students in Grade 10/2 at Khattiyawongsa School showed the highest level of satisfaction with the literature-based learning approach, with a mean of 4.62 and a standard deviation (S.D.) of 0.19

Keywords: Critical reading skills, using literature as a learning base.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาความเอาใจใส่ และช่วยเหลือที่ดียิ่งจากอาจารย์ ดร.คชา ปราณิตพลกรัง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้า กราบขอบพระคุณ พระสุธีวีชรธรรม, ผศ.ดร. ร่องอธิการบดีมหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พระพุทธิวิชเรณี, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ วิทยาเขตอีสาน และพระมหาศุภชัย สุภกิจโจ, รศ.ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน ที่เมตตาให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือ และแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่อง อีกทั้งให้ความกระจ่างในด้านวิชาการเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กราบขอบพระคุณ และขอเจริญพรขอบคุณในความกรุณาของท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณพระครูปิยะธรรมาภินันท์ เจ้าอาวาสวัดศรีจันทร์และเจริญพรขอบคุณครอบครัวที่น่ารักของข้าพเจ้า ที่ได้สนับสนุนทั้งด้านการเงินและอำนวยความสะดวกในการเดินทางส่งกำลังใจ จึงทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เจริญพรขอบพระคุณ ท่านผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดที่อนุเคราะห์สถานที่ให้เป็นพื้นที่ทำการวิจัยและขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเรียนรู้ในครั้งนี้

เจริญพรขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละการงานอันมีค่า เวลาอันมีคุณให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัยแก้ไขข้อบกพร่อง ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอบคุณตัวเองที่ต่อสู้เสมอไม่ว่าจะพบเจออุปสรรคใด ๆ ในชีวิตก็ตามขอบคุณที่ยังไม่ยอมแพ้ แม้ในวันที่อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด หม่นหมอง และจิตใจออกนอกกลุ่มออกไปบ้าง แต่ก็ยังตระหนักได้เสมอว่า ไม่มีใครจะทำให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังได้ นอกจากตัวเอง ข้าพเจ้าเชื่อเสมอว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีเหตุผลในตัวของมันเอง อย่างน้อยก็ทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าโชคดีแค่ไหนที่บุญนำพาโชคชะตานำส่งให้ได้เจอกับบุคคลที่แสนดีมีเมตตา อาจารย์ พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย เพื่อนร่วมงาน และญาติโยมชาวบ้านแดง ชาวบ้านโนนสว่างที่แสนจะน่ารัก คุณค่าและคุณประโยชน์ทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

พระชาญณรงค์ คมกิริปญโญ (ปิ่นหอม)

สารบัญ

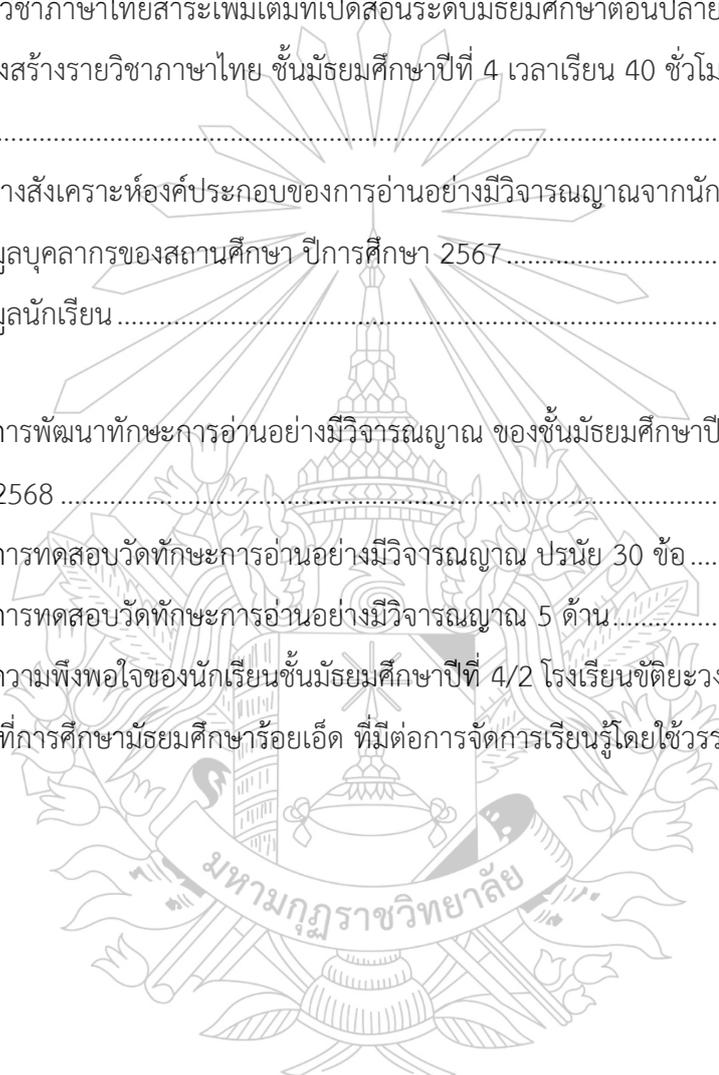
	หน้า
บทคัดย่อ.....	จ
ABSTRACT	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย.....	10
2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนขัติยะวงษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	16
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	22
2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน.....	33
2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	36
2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	40
2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้.....	43
2.8 สภาพพื้นที่การวิจัย.....	46
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	56

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	58
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย	59
3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	64
บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย.....	65
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
5.1 สรุปผล.....	74
5.2 อภิปรายผล	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ	88
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	90
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	96
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย	129
ภาคผนวก จ ผลการทดลองเครื่องมือวิจัย	131
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย	140
ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	142
ภาคผนวก ซ ผลคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดีเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด	178
ภาคผนวก ฌ จริยธรรมในมนุษย์	181
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	183

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ม.4-ม.6	15
ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	18
ตารางที่ 2.3 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	18
ตารางที่ 2.4 รายวิชาภาษาไทยสาระเพิ่มเติมที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	18
ตารางที่ 2.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลาเรียน 40 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 100 คะแนน	20
ตารางที่ 2.6 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการ.....	29
ตารางที่ 2.7 ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567	48
ตารางที่ 2.8 ข้อมูลนักเรียน	49
ตารางที่ 4.1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568	66
ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ปรนัย 30 ข้อ	67
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 ด้าน	68
ตารางที่ 4.4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน..	68

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567).....	49
ภาพที่ 2.2 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567).....	50
ภาพที่ 2.3 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (สรุปภาพรวม ปีการศึกษา 2567).....	50
ภาพที่ 2.4 สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามมาตรฐานสถานศึกษา ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2567.....	52
ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	57

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อสรรพวิชาทุกศาสตร์ทุกแขนงหากจะประสบผลสำเร็จได้นั้นก็ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าจากการอ่านทั้งนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาหาความรู้ในยุคปัจจุบัน คือการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่ทันสมัย ยุคที่โลกก้าวไปข้างหน้า ยุคพัฒนาทุกสรรพสิ่ง การอ่านยังจะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาจิตใจของทุกเพศทุกวัยให้สูงขึ้น เพราะในยุคปัจจุบันมีข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมากทำให้การติดต่อสื่อสารและรับข้อมูลข่าวสารได้หลากหลายรูปแบบ มนุษย์ต้องขวนขวายหาความรู้ดังที่ พรสวรรค์ ศิริภิกษุณาภรณ์ และคณะ (2560) กล่าวว่า ความรู้เป็นเสมือนอาวุธสำคัญของมนุษย์ การจะได้มาซึ่งความรู้นั้นมีหลากหลายวิธีการหนึ่งในนั้น คือ การอ่าน เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตตั้งนั้นผู้ที่มีทักษะสูงจึงมักที่จะประสบผลสำเร็จมากกว่าคนที่มีทักษะในการอ่านน้อยเสมอ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงเป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหา สามารถพิจารณา วิเคราะห์ ประเมินค่า ข้อมูลนั้น ๆ ได้ สุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2543) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านหนังสือช่วยพัฒนาความคิด และจิตใจของผู้อ่านมากโดยการรู้จักนำความรู้ความคิด และประสบการณ์จากการอ่านมาช่วยพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างถี่ถ้วน การอ่านจึงเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมความรู้ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2554) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้ การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้ มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ การอ่านสามารถอ่านได้โดยไม่มีการจำกัดสถานที่ การอ่านสามารถส่งเสริมให้สมองดีมีสมาธินานกว่าสื่ออื่น ๆ ผู้อ่านสามารถฝึกคิด และสร้างจินตนาการได้เอง ในขณะที่อ่านสามารถกำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้าม หรือจะเลือกอ่าน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการใช้ภาษาซึ่งมีความสำคัญและมีบทบาทในชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เนื่องจากการอ่านเป็นการรับรู้สารจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ต้องอาศัย ความเข้าใจ การแปลความ ตีความ ขยายความ รวมถึงการประเมินค่าจากเรื่องที้อ่าน อาจกล่าวได้ว่า เราอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความก้าวหน้า เหตุการณ์หรือความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อิทนรัมย์พรชัย (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนใช้แสวงหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อ ความรู้ ความบันเทิงและพักผ่อนผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะการอ่าน สามารถหาความรู้และ ศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและ การเขียนได้อย่างดีด้วยและนุสรุา ขวัญศรี (2540) ยังชี้ให้เห็นความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับรู้ที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และเป็นรากฐานในการเรียนแต่ละสาขาสาระการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถของแต่ละคน เป็นทักษะที่เชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ง่าย เพราะผู้อ่านจะนำข้อมูลจาก สิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร เช่น พูดถึงความรู้อ่านให้ผู้อื่นฟัง หรือสามารถเขียนเรื่องราวให้ผู้อื่นอ่านต่อไปได้ โดยจะสังเกตเห็นได้ว่าผู้เรียนที่มีทักษะในการอ่านสูงจะมีความสามารถในการใช้ภาษาดี เนื่องจากเห็นแนวทางในการใช้ภาษาจากหนังสือที่อ่าน การอ่านจึงเป็นกระบวนการเริ่มต้นของทักษะอื่นและมีปฏิสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเขียนเป็นผลให้ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน จะประสบความสำเร็จในการเขียนด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญและจะเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะ นอกจากการอ่านจะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังเป็นการรับความบันเทิงจาก งานเขียนหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย เหตุนี้ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน พัฒนากระบวนการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อการเรียนการสอน จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน โดยใช้ กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมี นิสัยรักการอ่าน ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานยังกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องอ่านตีความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ เพราะถ้านักเรียนมีวิจารณญาณในการอ่านก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ทุกสาขาการเรียนรู้ เนื่องจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านที่มุ่งให้ผู้เรียน ได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน จึงมีการกำหนดเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชา

ภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่องตามที่ เอมอร์ เนียมน้อย (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างต่อเนื่อง เพราะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี ทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในปัจจุบันมีข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องใช้วิจารณญาณในการคิดไตร่ตรอง วิเคราะห์เรื่องราว ตัดสินประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุกัญญา ทาโส (2562) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่าน อย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้นว่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อคืออะไร หากต้องการให้ผู้อ่านมีความเข้าใจได้อย่างถูกต้องนั้นจำเป็นต้องมีวิธีการและแนวทางในการพิจารณา เรื่องที่อ่าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ในขั้นสูงต่อไป ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโลกของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันเพราะช่วยให้ ผู้อ่านรู้จักคิด วิเคราะห์ ตรวจสอบและเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลซึ่งเป็นการอ่านที่ ต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญ พิจารณาส่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญทั้งเข้าใจ ความหมาย โดยนัยถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินใจ ด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่ต้องฝึกฝนและพัฒนา

จากความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการอ่านโดยกำหนดสาระมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551) ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถในการจับใจความสำคัญ สรุปความ อธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง วิเคราะห์ จำแนก ข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน ข้อคิดเห็น ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความ

สมเหตุสมผลของงานเขียนแสดง ประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปไขแกปัญหาในชีวิต วิเคราะห์ วิจารณ อธิบายคุณค่าของสิ่งที่อ่านสรุปความรุและข้อคิดจากการอ่าน

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาจะเห็นถึงซึ่งความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ว่าเป็นสิ่งที่ครูภาษาไทยจะต้องฝากให้นักเรียนมีทักษะดังกล่าว ถึงกระนั้นในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนทักษะการอ่านในระดับมัธยมศึกษายังประสบพบเจอปัญหาอยู่มากพอสมควร นักเรียนขาดทักษะการอ่านที่ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกอ่านได้อย่างกว้างขวาง และขาดวิจารณ์ญาณในการอ่านซึ่งปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับชาติของนักเรียนโรงเรียนชัติยะวงษา (Ordinary National Educational Test : ONET ป 2566 ได้คะแนนเฉลี่ย 39.92 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ 0.86 ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากเนื้อหาสาระการเรียนรูตัวครู ตัวนักเรียน และปัญหาที่พบบ่อยคือ การจัดการเรียนการสอน นักเรียนขาดทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งสาเหตุอาจมาจากการไม่ได้รับการฝึกฝนมากเท่าที่ควร นักเรียนไม่สนใจการอ่าน ไม่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและไม่เห็นความสำคัญของการอ่านหรืออาจเป็นเพราะการสอนของครูยังขาดเทคนิค วิธีการสอน สื่อการสอนหรือจากสาเหตุอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2542) กล่าวถึงปัญหาการอ่านของนักเรียนสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวนมากอ่านหนังสือไม่เป็นคืออ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายพิจารณาหรือสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่สามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณหรือตีความ เรื่องที่อ่าน รวมถึงไม่มีนิสัยรักการอ่าน ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ สาเหตุประการ ที่สอง คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่ใช้รูปแบบ วิธีการ หรือเทคนิค ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอรรถพงษ์ ผิวเหลือง (2563) กล่าวถึงสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูภาษาไทยว่า เกิดปัญหาหลายอย่างในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัดไม่ทุกด้าน ความไม่ตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่ไม่หลากหลาย สื่อและนวัตกรรมที่นำมาใช้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีส่วนสำคัญ และการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณยังเป็นส่วนที่ครูจะต้องเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

การสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักคิด ตัดสินใจในทางที่ถูกต้องดึงามฝากให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างถี่ถ้วนเสมอ การจะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น ต้องอาศัยกลวิธีหลายสิ่งหลายประการ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรย

(2538) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยว่า ถ้าจะให้ได้ดีควรพยายามใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีเพื่อให้บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงมีสิ่งแปลก ๆ ใหม่เกิดขึ้นเสมอ เช่น การสอนแบบบรรยาย แบบอนุমানวิธี แบบอุปมานวิธี วิธีอภิปราย กรมวิชาการ (2545) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นการใช้สื่อการเรียนการสอน สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องเตรียมหรือสร้างสื่อซึ่งมีหลายประเภททั้งสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก ฯลฯ สื่อวัสดุอุปกรณ์ เช่น ของจริง ตาราง สถิติ ฯลฯ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ เช่น แถบเสียง คอมพิวเตอร์ ฯลฯ สื่อกิจกรรม เช่น เกม เพลง ฯลฯ และสื่อบริบท เช่น สภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ต่าง ๆ สื่อต่าง ๆ เหล่านี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา (2532) ได้เสนอทักษะและเทคนิคเฉพาะในการสอนภาษาไทยสรุปได้ว่าการสอนภาษาไทยควรใช้เพลง ใช้เกม ใช้นาฏการ และใช้สื่อต่าง ๆ ทั้งนี้สื่อหรือนวัตกรรมมีหลายรูปแบบ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนโมดูล ชุดการสอน และแบบฝึก เป็นต้น

นอกจากนี้การที่จะพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิธีการสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการเรียนการสอนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่กระตุ้นให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้จัดการเรียนรู้ที่นาสนใจ มีกระบวนการฝึกปฏิบัติ การทำงานเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ดังที่ ภูษิมา ภิญโญสินวัฒน์, (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ต้องบูรณาการความรู้ทั้งหมดใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมเข้าด้วยกัน ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้โดยแต่ละสาระจะต้องมีความเชื่อมโยงกับวรรณคดีในเรื่องที่นำมาใช้อย่างครบถ้วนและเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาแบบองค์รวมทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด หลักการใช้ภาษาไทยไปพร้อมกับการเรียนรู้วรรณคดี ซึ่งเป็นการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพกว่าการเรียนแบบแยกแต่ละทักษะออกจากกัน นอกจากนี้ ชวิน พงษ์ผจญ, (2562) ได้อธิบายว่า แนวคิดนี้พัฒนามาจากแนวทางการสอนภาษาแบบบูรณา การหรือแบบองค์รวมหรือการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language) บนฐานของทฤษฎี Constructivism (Whole Language) มีทฤษฎีพื้นฐานมาจากทฤษฎีว่าด้วยธรรมชาติของภาษาและ ทฤษฎีว่าด้วยธรรมชาติการเรียนรู้และได้พัฒนามาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่บนฐาน ของทฤษฎี โดยใช้วรรณกรรมวรรณคดีเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเรียกว่า การเรียนการสอน ภาษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนของ เปรมฤดี กองคำ (2564) มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแนวคิดดังกล่าวเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งต้องการเปลี่ยนจากการจัดการศึกษาในเชิงปริมาณไปสู่การจัดการศึกษาในเชิงคุณภาพ คือ ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา แต่เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการใหม่ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เตรียมพร้อมก่อนอ่าน 2) ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก 3) ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 4) สรุปและทบทวน นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้น และยังสามารช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอีกมากมายหลายประการ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนี้มาเป็นการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของทุกวิชาทุกศาสตร์ และเทคนิคการสอนอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้เป็นกลุ่มสาระพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องเรียนตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1-4 ให้รู้จักวิธีการวางแผนสำหรับอนาคต สำหรับผู้เรียน เพื่อเป็นพลเมืองดีต่อไปทั้งในปัจจุบันและอนาคต และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อช่วยเพิ่มทักษะการแก้ปัญหา

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด หลังเรียนเป็นอย่างไร

1.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด หลังเรียนให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

1.3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ดที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยเจาะจง (purposive sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1) ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

2) ตัวแปรตาม

1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

1.4.3 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชติยะวงษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตัวชี้วัด ม.4-ม.6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล ม.4-ม.6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

1.5.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านขั้นสูงที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถ วิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่อ่านได้ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจาก ข้อคิดเห็น ดีความและวินิจสารอย่างถูกต้อง โดยต้องมีความเข้าใจเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านประเภทนี้ต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งยังเป็นทักษะสำคัญในโลกที่เต็ม

ไปด้วยข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

1.5.2 ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ทักษะการอ่านขั้นสูงที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่อ่านได้ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น ดีความและวินิจสารอย่างถูกต้อง โดยต้องมีความเข้าใจเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านประเภทนี้ต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งยังเป็นทักษะสำคัญในโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของ Harris (2000), วัฒนารี ทวีวรติลล (2543), จิตารัตน์ สมานพันธ์ (2549), เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์ (2561), และสุกัญญา สันติเจริญเลิศ (2561) สั้งเคราะห์ได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1) **จับใจความสำคัญ** คือ การคัดสรรหรือสกัดข้อความ แนวคิด หรือสาระหลักที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาจากเนื้อหาที่อ่านหรือรับฟัง

2) **หมั่นวิเคราะห์เนื้อหา** คือ การแยกแยะ ตรวจสอบ และตีความสาระของข้อความหรือวรรณกรรม โดยพิจารณาองค์ประกอบเชิงโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของแนวคิด และเจตนารมณ์ที่ซ่อนอยู่ในข้อความ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงลึกและการคิดเชิงวิพากษ์

3) **ประเมินค่าหาเหตุผล** คือ การพิจารณาและตัดสินคุณค่า ความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของเนื้อหาหรือข้อความ

4) **จุดประสงค์คนเขียน** คือ เป้าหมายที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อสารต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล ความรู้ ความบันเทิง การโน้มน้าว หรือการสะท้อนมุมมองต่อประเด็นทางสังคม วัฒนธรรม หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการใช้ภาษาและการจัดโครงสร้างของงานเขียน

5) **เพียรสรุปอ้างอิง** คือ กระบวนการรวบรวม ประมวลผล และจัดเรียงสาระสำคัญจากข้อความ เหตุการณ์ หรือข้อมูลจำนวนมาก ให้อยู่ในรูปแบบที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยไม่ตัดทอนสาระสำคัญหรือความหมายหลักของต้นฉบับออกไป

1.5.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน หมายถึง ผู้วิจัยได้นำเอาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานของ เปรมฤดี กองคำ (2564) มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแนวคิดดังกล่าวเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งต้องการเปลี่ยนจากการจัดการศึกษาในเชิงปริมาณไปสู่การจัดการศึกษาในเชิงคุณภาพ คือ ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา แต่เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการใหม่ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับ วรรณคดีไทยของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และเกิดสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการตั้งคำถามและการตอบคำถาม ดังนี้

1.1 แนะนำวรรณคดี เป็นขั้นตอนการนำเสนอหรือสนทนาเกี่ยวกับส่วนประกอบของวรรณคดีว่าประกอบด้วย ปกหน้า ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพ

1.2 เชื่อมโยงคำศัพท์ เป็นขั้นตอนการพูดคุยและสนทนาให้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์กับความหมายที่ปรากฏในเรื่องราวที่อ่าน

ขั้นที่ 2) ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก เป็นการอ่านภาพ คำศัพท์ หรือข้อความใน บทอ่าน ทั้งในลักษณะที่เป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มแล้วทำการวาดภาพ คัดลอกในสิ่งที่ตนสนใจ และได้เรียนรู้

ขั้นที่ 3) ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมหรือทำ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และเรื่องราวที่อ่าน

ขั้นที่ 4) สรุปและทบทวน เป็นการทบทวนความหมายของคำศัพท์และใจความ สำคัญของวรรณคดี นำข้อสรุปที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือ เป็นกลุ่มย่อย ประเมินผลการเรียนรู้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

1.5.4 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน โดยวัดจากแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 5 ด้าน 1) ด้านครูผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและประเมิน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.6.2 นักเรียนจะได้นำทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

1.6.3 ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

1.6.4 โรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางนโยบายทางการศึกษา และพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดี เป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
- 2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชติยะวงษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
- 2.8 สภาพพื้นที่การวิจัย
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการ ปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้ สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.4 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.5 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทแห่ง บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.6 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้จักในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.7 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจดี ความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ประเมินค่าและนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2) เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความ จากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดีรวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3) ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูมีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดูวิเคราะห์วัตถุประสงค์แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4) เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5) วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดีภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ม.4-ม.6

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	<p>1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียง ประกอบด้วยบทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต</p> <p>2. ตีความ แปลความ และขยาย ความเรื่องที่อ่าน</p> <p>3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล</p> <p>4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต</p> <p>5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และ เสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล</p> <p>6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันเทิงคดี - ปาฐกถา - พระบรมราชาบาท - เทศนา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อ ความ และรายงาน	- คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ	- บทเพลง - บทอาเศยรวาท - คำขวัญ มารยาทในการอ่าน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	

2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนขัติยะวงษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการกระบวนกรคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้ส่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนชั่วโมง	หน่วยกิต
ท 21101	ภาษาไทย 1	60	1.5
ท 21102	ภาษาไทย 2	60	1.5
ท 22101	ภาษาไทย 3	60	1.5
ท 22102	ภาษาไทย 4	60	1.5
ท 23101	ภาษาไทย 5	60	1.5
ท 23102	ภาษาไทย 6	60	1.5

ตารางที่ 2.3 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนชั่วโมง	หน่วยกิต
ท 31101	ภาษาไทย 1	40	1.0
ท 31102	ภาษาไทย 2	40	1.0
ท 32101	ภาษาไทย 3	40	1.0
ท 32102	ภาษาไทย 4	40	1.0
ท 33101	ภาษาไทย 5	40	1.0
ท 33102	ภาษาไทย 6	40	1.0

ตารางที่ 2.4 รายวิชาภาษาไทยสาระเพิ่มเติมที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน ชั่วโมง	หน่วย กิต	ระดับชั้น ที่เปิดสอน	ภาคเรียน ที่เปิดสอน
ท 30202	ประวัติศาสตร์คดี 1	40	1.0	ม.4	1
ท 30204	ประวัติศาสตร์คดี 2	40	1.0	ม.4	2
ท 30207	ภาษากับวัฒนธรรม	40	1.0	ม.5	1
ท 30209	วรรณกรรมท้องถิ่น	40	1.0	ม.5	2
ท 30214	การแต่งคำประพันธ์	40	1.0	ม.4	1
ท 30215	นิทานพื้นบ้าน	20	0.5	ม.5	1
ท 30211	หลักภาษาไทย	40	1.0	ม.6	1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน ชั่วโมง	หน่วย กิต	ระดับชั้น ที่เปิดสอน	ภาคเรียน ที่เปิดสอน
ท 30213	ภาษาไทยเพื่อกิจกรรมการ แสดง	40	1.0	ม.6	2
ท30212	ศิลปะการพูด	40	1.0	ม.4	2
ท30217	โครงการภาษาไทย	20	0.5	ม.4	2
ท30216	การเขียนในชีวิตประจำวัน	40	1.0	ม.5	2
ท30218	การอ่านเชิงสร้างสรรค์1	20	0.5	ม.5	1
ท30219	การอ่านเชิงสร้างสรรค์2	20	0.5	ม.5	2
ท30220	การเขียนเพื่อการสื่อสาร1	20	0.5	ม.6	1
ท30221	การเขียนเพื่อการสื่อสาร2	20	0.5	ม.6	2
ท30222	การพูดอย่างมีอาชีพ	40	1.0	ม.4	2
ท30223	การเขียนเชิงสร้างสรรค์	40	1.0	ม.5	2
ท30224	ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์	40	1.0	ม.6	1
ท30225	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	40	1.0	ม.6	2

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

ท 31102 วิชา ภาษาไทย 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ตีความ แปลความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็น ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ รายงาน สังเคราะห์ความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาการเรียน

ศึกษาและฝึกการเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่นอธิบาย พรรณนา โครงการและรายงาน การดำเนินโครงการโดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้องและสาระสำคัญชัดเจน เขียนเรียงความ ย่อความ จากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ เช่นสารคดี บันทึบทึ่งคดี

ประเมินงานเขียนของผู้อื่นโดยนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า เรื่องที่น่าสนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการและใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

บันทึกการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีมารยาทในการอ่านโดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า

สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู ประเมินเรื่องที่ฟังและดูแล้วกำหนดแนวทาง นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู พุดในโอกาสต่างๆ พุดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โนมน้าวใจและเสนอแนวคิดใหม่

อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา ใช้คำและกลุ่มคำ สร้างประโยค ตรงตามจุดประสงค์ใช้ภาษาเหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะและบุคคลรวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น อธิบายและวิเคราะห์ หลักการสร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์ ประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดี เชื่อมโยงลักษณะเด่นของวรรณคดี ควบไปกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

ประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งรวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านมาอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา ท่องจำบทอาขยานและอธิบายบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปอ้างอิงได้

เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การฟังและการดู สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ มีความสามารถในการตัดสินใจนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะและรักความเป็นไทย ชื่นชม เห็นคุณค่าและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

ตารางที่ 2.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลาเรียน 40 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นมัสการมาตาปิตุคุณและนมัสการอาจารย์คุณ		9	10
1	อ่านออกเสียงร้อยกรองและ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน	ท 1.1 ม.4/1, ม.4/2, ม.4/3, ม.4/4, ม.4/9	1	2
2	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ	ท 2.1 ม.4/1, ม.4/8	2	2
3	วิเคราะห์สิ่งที่ฟัง	ท 3.1 ม.4/1, ม.4/2, ม.4/6	2	2

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	การใช้ คำ และกลุ่มคำสร้าง ประโยชน์	ท 4.1 ม.4/2, ม.4/2,	2	2
5	วิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรม	ท 5.1 ม.4/1, ม.4/2, ม.4/4, ม.4/6	2	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อีเหนา (ตอนศึกกะหมังกุหนิง)			12	15
6	อ่านออกเสียงร้อยกรองและ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน	ท 1.1 ม.4/1, ม.4/2, ม.4/5, ม.4/7, ม.4/9,	2	3
7	เขียนเรียงความ	ท 2.1 ม.4/1, ม.6/2, ม.4/8	2	3
8	สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็น เรื่องที่ฟัง	ท 3.1 ม.4/1, ม.4/3, ม.4/4 , ม.4/6	2	3
9	แต่งบทร้อยกรอง	ท 3.1 ม.4/1, ม.4/4	2	3
10	วิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรม	ท 5.1 ม.4/1, ม.4/2, ม.4/3, ม.4/4, ม.4/5, ม.4/6,	2	3
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบกลางภาค)			1	20
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นิทานเวตาลเรื่องที่10			10	10
11	อ่านออกเสียงร้อยแก้วและ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน	ท 1.1 ม. 4/1, ม.4/2, ม.4/3, ม.4/9	2	2
12	ประเมินค่างานเขียน	ท 2.1 ม. 4/1, ม.4/5	2	2
13	การฟังและดูอย่างมีเหตุผล	ท 3.1 ม. 4/1, ม.4/2, ม. 4/3, ม. 4/6	2	2
14	วิเคราะห์และประเมินค่าการใช้ ภาษา	ท 4.1 ม. 4/7	2	2
15	วิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรม	ท 5.1 ม. 4/1, ม. 4/2, ม. 4/3, ม. 4/4	2	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นิราศนรินทร์คำโคลง			9	15
16	อ่านออกเสียงร้อยกรองและ ประเมิน ค่าเรื่องที่อ่าน	ท 1.1 ม. 4/1, ม.4/2, ม.4/4, ม.4/6	2	3
17	เขียนรายงานทางวิชาการ	ท 2.1 ม. 4/1, ม.4/6	2	3

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
18	ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ	ท 3.1 ม. 4/1, ม.4/2	1	3
19	แต่งบทร้อยกรองประเภทโคลง	ท 4.1 ม. 4/7	2	3
20	วิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดีและ วรรณกรรม	ท 5.1 ม. 4/1, ม. 4/2, ม. 4/3, ม. 4/4	2	3
สรุปทบทวนภาพรวม			1	30
รวมทั้งสิ้น ตลอดภาค			40	100

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ได้แก่ อิเหนา (ตอนศึกกะหมังกูหนิง)

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

บันลือ พุกพะวัน (2534) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด สื่อความหมาย ถ้อยโงยความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความและพัฒนาการคิด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน โดยลักษณะการอ่านที่แท้จริง ได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่อง ที่อ่าน

มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า คือ กระบวนการค้นหา รับรู้ และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการจับใจความสำคัญ และตีความเพื่อเพิ่มพูน ประสบการณ์และพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาอารมณ์ และสังคม

การุณินท์ รัตนแสงวงศ์(2556) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถของมนุษย์ในการรับรู้ความหมายจากสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนได้สื่อความหมายไว้ ไม่ว่าจะเป็น ตัวอักษร รูปภาพ เครื่องหมายต่าง ๆ แผนที่ แผนภูมิ ฯลฯ หรือแม้แต่การแสดงท่าทาง ซึ่งผู้อ่าน จะเข้าใจความหมายและสามารถสื่อสารต่อไปได้อย่างถูกต้อง

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์(2551) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า หมายถึงการแปลความหมายและการทำ ความเข้าใจกับลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏขึ้น เพื่อให้ได้ความหมาย

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเพิ่มความรู้ใหม่ การใส่ใจ เรื่องเก่า เพิ่มพูนหาความหมายเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต การพัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า แก้ปัญหาได้ด้วยปัญญา

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2555) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโตซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษาอีกทั้งยังเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษานักเรียนนักศึกษาจะสามารถเล่าเรียนได้เก่งจนประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านว่า ประสบการณ์ในการอ่าน สามารถนำไปพัฒนาอาชีพ เป็นเครื่องมือในการประกอบธุรกิจ ให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน เพราะช่วยให้นักเรียนเป็นที่ยอมรับ สามารถเรียนร่วมกับเพื่อนได้ดี

มัลลิกา ผ่องแผ้ว (2563) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่าน ชีวิตของแต่ละคนย่อมต้องเกี่ยวข้องกับผูกพันกับสังคม คือ กลุ่มคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่มีใครที่จะอยู่ได้โดยปราศจากสังคมและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกันมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสนใจ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขและพัฒนาไปข้างหน้าอย่างแท้จริง การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา เล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

2) การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้

3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

4) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7) การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา และสังคม

8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือ ทางอิเล็กทรอนิกส์

จากความสำคัญของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนในการใช้ เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งการอ่านยังช่วยพัฒนาคุณภาพของผู้อ่านให้ เป็นคนมี ปัญญา ความเฉลียวฉลาด ทันทต่อเหตุการณ์บ้านเมือง และเป็นคนที่มีความคิด ช่วยเพิ่มความมั่นใจใน การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้อ่านจนเกิดทักษะการ ติดต่อสื่อสารด้านอื่น ๆ ด้วย

2.3.3 ประเภทของการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2542) ได้สรุปประเภทของการอ่านไว้ว่า มี 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้เป็น 3 แบบ ได้แก่

- 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
- 1.2 การอ่านร้อยกรอง
- 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่

- 2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้
- 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
- 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกขั้นตอน
- 2.4 การอ่านเพื่อหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ
- 2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล
- 2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดีข้อเสีย สำหรับ

เลือกแนวทางปฏิบัติ

2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ

สอากค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (2546) ได้กำหนด ลักษณะการอ่านไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่า ควรจะอ่านหนังสือเล่มนี้ อย่างละเอียด ต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอน โดย รวดเร็ว

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการ และอ่านข้ามตอนที่ ไม่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อ หรือทบทวนเพื่อสรุป สาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านอย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่าง ชัดเจน

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านอย่างละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่ามีความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สันติวัฒน์ จันทรโฑ (2562) ได้สรุปประเภทของการอ่านไว้มีหลายประการ เช่น การอ่านเก็บความรู้ การอ่านเอาเรื่อง การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ ไว้ดังนี้

1)การอ่านเก็บความรู้ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกใจความสำคัญออกจาก ข้อความ ขยายได้และเรียงลำดับข้อมูลได้ เช่น ตำราเรียน สารคดี สารานุกรม เป็นต้น

2)การอ่านเอาเรื่อง มีลักษณะการอ่าน คือ มุ่งตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ลำดับความจากเนื้อเรื่องได้ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี

3)การอ่านวิเคราะห์ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกแยะเรื่องออกเป็น ส่วน ๆ แล้วพิจารณา โดยละเอียด พิจารณาความสัมพันธ์ของเรื่องที่แยกออกเป็น ส่วน ๆ มุ่งตอบคำถาม เพราะเหตุใด ส่งผลอย่างไรตามมา เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

4)การอ่านตีความ มีลักษณะการอ่าน คือ ระบุสาระสำคัญของเรื่อง ระบุเจตนาของผู้แต่ง เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

จากประเภทของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจะสามารถแบ่ง ได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นทักษะขั้นเริ่มต้นของการอ่าน และ2)การอ่านในใจ ซึ่งเป็นทักษะการอ่านที่เพิ่มขึ้น เพราะต้องแสวงหาใจความสำคัญเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความนึกคิดของงานเขียน

2.3.4 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เอมอร์ เนียมน้อย (2551) กล่าวว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบถ้วนถี่ มีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นและประเมิน

นั้ทซันน แก้วดวงใจ (2567) ได้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องใช้ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณา ตรวจสอบ กลั่นกรอง ข้อมูล โดยคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ตีความ ตัดสินประเมินค่าและความน่าเชื่อถือ เพื่อให้รับและเข้าใจ ข้อมูล อย่างถูกต้อง ทำให้การดำเนินชีวิตในสังคมราบรื่น รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ ไม่ตกเป็นเหยื่อของสังคม และไม่หลงเชื่อโดยง่าย

สุนิษา แสงอุ่น (2566) ได้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านโดยการใช้ความคิดพิจารณา สิ่งทีอ่านอย่างมีเหตุผล ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมและความรู้ในการ

แยกแยะข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน อย่างมีเหตุผล สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และประเมินค่าโดยมีเหตุผลสนับสนุน

บัญชา ธรรมบุตร และคณะ (2563) ได้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึงการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้กระบวนการคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผลผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับผู้แต่งรู้จุดประสงค์ในการแต่ง สามารถแยกข้อเท็จจริงของจากข้อคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ตีความ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

สุจิตรา สามารถ (2562) ได้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึงการอ่านที่ต้องอาศัยการ พิจารณาไตร่ตรองเรื่องที่อ่านอย่างทอ่งแท้ โดยเริ่มจากการอ่านจับใจความ ตีความแปลความ การ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

พรสวรรค์ ศิริกัญญาภรณ์ และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การพิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินประเมินค่า ความถูกต้องและความเป็นจริงของสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ ยังต้องทำความเข้าใจความคิดและ วัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการตัดสิน และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านขั้นสูงที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่อ่านได้ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น ตีความและวินิจจสารอย่างถูกต้อง โดยต้องมีความเข้าใจเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านประเภทนี้ต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งยังเป็นทักษะสำคัญในโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

2.3.5 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สุนิษา แสงอุ่น (2566) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญ เนื่องจากการอ่านที่ช่วยพัฒนา ความคิดและสติปัญญา ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะ พิจารณาข้อมูล อย่างรอบคอบ ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ทำให้สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และ ประเมินค่าข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

นิสิต ผลเดชสถาพร (2564) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในยุค ปัจจุบัน เพราะเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงกว่าการอ่านทั่วไป กล่าวคือ ไม่ได้เป็นเพียงการอ่านเพื่อ ความรู้ และความเพลิดเพลิน แต่ยังต้องวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่างๆ ดังนั้นครูควรจัด ให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่าน

อย่างมีวิจารณญาณอย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้าง ทัศนคติในการดำรงชีวิตของนักเรียน

รัตนภรณ์ จำรัสภูมิ (2563) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณในปัจจุบันจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับ นักเรียนทุกระดับชั้นในสังคมยุคนี้ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด คิดอย่างสร้างสรรค์ใช้เหตุผล ในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งเพิ่มพูน สติปัญญาในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป

สุจิตรา สามารถ (2562) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความคิดสติปัญญาให้แตกฉาน รู้จักให้เหตุผล คิดวิเคราะห์ประเมินค่าต่อสิ่งที่อ่านแล้วสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนา ความคิดและสติปัญญา ผู้อ่านจะได้ฝึกการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เหตุผล ในการแก้ปัญหา และประเมินค่าจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

Rachnee Sosothikul (1992) กล่าวถึงความสำคัญ ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ว่า สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อเป็นการเน้นย้ำเรื่องราวหรือ ข่าวสารนั้น สิ่งพิมพ์บางประเภทมัก นำเสนอเรื่องราวที่บิดเบือนความจริงหรือเป็นลักษณะของการ โหมน้ำวให้เชื่อตาม ดังนั้นผู้อ่านที่มี วิจารณญาณเท่านั้นจึงจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเรื่องราวที่อ่าน น่าเชื่อถือเพียงใด

จากความสำคัญข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญ เพราะปัจจุบันมีข้อความโฆษณาชวนเชื่อมากมาย ผู้อ่านต้องแยกแยะว่าควรเชื่อหรือไม่ นอกจากนี้ การอ่านหนังสือวิชาการก็ต้องใช้วิจารณญาณ เพราะบางผู้เขียนอาจยังไม่เข้าใจวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง การ ฝึกฝนวิจารณญาณช่วยให้ผู้อ่านรับข้อมูลที่ถูกต้องและไม่ตกเป็นเหยื่อการโฆษณา ทั้งยังช่วยส่งเสริม ประชาธิปไตยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21

2.3.6 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วัฒนาрі ทวีวรติลก (2543) ได้เสนอองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ 3 ระดับ ได้แก่

- 1) ระดับข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวอักษร
- 2) ระดับตีความ หมายถึง ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและ แปลความ จากเรื่องที่อ่าน
- 3) ระดับประเมินค่า หมายถึง ระดับที่ต้องใช้การคิดไตร่ตรอง หาเหตุผล

ธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) ได้เสนอองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อประเมินองค์ประกอบของหลักฐานในการสรุปประเด็นปัญหา โดยกำหนดเป็น ความสามารถที่จะเกิดกับผู้เรียน 6 ด้านได้แก่

1) การจับใจความสำคัญของเรื่อง (getting the main idea) หมายถึง ความสามารถในการจับใจความของเรื่องที่อ่าน ทั้งที่กล่าวไว้และไม่ได้กล่าวไว้ในบทอ่าน และเชื่อมโยงใจความสำคัญกับรายละเอียดที่มาสนับสนุนใจความสำคัญนั้นได้

2) การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง (distinguishing opinion and fact) หมายถึง ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างความจริงของเรื่องที่เสนอกับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน

3) การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล (investing sources of information) ได้แก่ การสำรวจประเมินและรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียน ว่ามาจากแหล่งข้อมูลใดน่าเชื่อถือหรือเป็นไปได้หรือไม่

4) การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ หรือผลที่เกิดขึ้น (anticipating outcome) หมายถึง ความสามารถในการทำนายเหตุการณ์หรือผลที่จะเกิดตามมาโดยการคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน

5) การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (recognizing author's purpose) ได้แก่ การทราบถึงอคติพื้นฐานประสบการณ์ ความคิดเห็น ทัศนคติของผู้เขียน ตลอดจนความเชื่อถือได้ และจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ ออกมา

6) การสรุปอ้างอิง (drawing inference) หมายถึง ความสามารถในการตีความเรื่อง ที่อ่านการรู้ว่าผู้แต่งต้องการแสดงความคิดเห็นไปในแนวใด ซึ่งผู้แต่งไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง

เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์ (2561) ได้เสนอองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

- 1) การสรุปใจความสำคัญ
- 2) การวิเคราะห์เนื้อหาตามองค์ประกอบของบทอ่าน
- 3) การประเมินค่าได้อย่างมีเหตุผล
- 4) การนำข้อมูลจากบทอ่านไปใช้ประโยชน์

สุกัญญา สันติเจริญเลิศ (2561) ได้เสนอองค์ประกอบในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

- 1) เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเขียนในแต่ละครั้ง
- 2) คาดการณ์ความเป็นไปได้จากเรื่องที่อ่าน
- 3) วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน

4) พิจารณาถึงสารประโยชน์ แง่คิด ความคิดสร้างสรรค์ จากเรื่องทีอ่าน ว่าก่อให้เกิด ความเจริญงอกงามสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง

5) วิเคราะห์การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนจากเรื่องทีอ่าน

Harris (2000) กล่าวว่าองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 5 ข้อ ดังนี้

- 1) การเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง
- 2) การเข้าใจความคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียน
- 3) การวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- 4) สามารถประเมินหลักฐาน ข้อมูล เหตุผลที่ผู้เขียนใช้
- 5) ให้ข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ตารางที่ 2.6 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการ

องค์ประกอบ	Harris (2000)	วิฒนาวิ ทวีวรดิถก (2543)	ธิตาร์ตน์ สมานพันธ์ (2549)	เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์ (2561)	สุกัญญา สันติเจริญเลิศ (2561)	รวม
1.การสรุปใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	5
2.การวิเคราะห์เนื้อหา	✓	✓	✓	✓	✓	5
3.การสรุปอ้างอิง	✓		✓	✓	✓	4
4.สามารถประเมินหลักฐาน ข้อมูล เหตุผลที่ผู้เขียนใช้	✓	✓		✓		3
5.การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน	✓		✓		✓	3
6.พิจารณาถึงสารประโยชน์ แง่คิด ความคิดสร้างสรรค์ จากเรื่องทีอ่าน ว่าก่อให้เกิด ความเจริญงอกงามสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง					✓	1
7.การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล			✓			1
8.การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ หรือผลที่เกิดขึ้น			✓			1

จากตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักวิชาการทั้ง 5 ท่าน ผู้วิจัยได้เอาความถี่ที่เท่ากับ 3 และมากกว่า 3 ขึ้นไปมาเรียงลำดับและเปลี่ยนคำใหม่ตามความเหมาะสมดังต่อไปนี้

1) จับใจความสำคัญ คือ การคัดสรรหรือสกัดข้อความ แนวคิด หรือสาระหลักที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาจากเนื้อหาที่อ่านหรือรับฟัง

2) หมั่นวิเคราะห์เนื้อหา คือ การแยกแยะ ตรวจสอบ และตีความสาระของข้อความหรือวรรณกรรม โดยพิจารณาองค์ประกอบเชิงโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของแนวคิด และเจตนารมณ์ที่ซ่อนอยู่ในข้อความ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงลึกและการคิดเชิงวิพากษ์

3) ประเมินค่าหาเหตุผล คือ การพิจารณาและตัดสินคุณค่า ความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของเนื้อหาหรือข้อความ

4) จุดประสงค์คนเขียน คือ เป้าหมายที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อสารต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล ความรู้ ความบันเทิง การโน้มน้าว หรือการสะท้อนมุมมองต่อประเด็นทางสังคม วัฒนธรรม หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการใช้ภาษาและการจัดโครงสร้างของงานเขียน

5) เพียรสรุปอ้างอิง คือ กระบวนการรวบรวม ประมวลผล และจัดเรียงสาระสำคัญจากข้อความ เหตุการณ์ หรือข้อมูลจำนวนมาก ให้อยู่ในรูปแบบที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยไม่ตัดทอนสาระสำคัญหรือความหมายหลักของต้นฉบับออกไป

จากความหมายและองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงสรุปเป็น ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ว่าหมายถึง ทักษะการอ่านขั้นสูงที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่อ่านได้ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น ตีความและวินิจสารอย่างถูกต้อง โดยต้องมีความเข้าใจเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านประเภทนี้ต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งยังเป็นทักษะสำคัญในโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 องค์ประกอบดังนี้

1) จับใจความสำคัญ คือ การคัดสรรหรือสกัดข้อความ แนวคิด หรือสาระหลักที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาจากเนื้อหาที่อ่านหรือรับฟัง

2) หมั่นวิเคราะห์เนื้อหา คือ การแยกแยะ ตรวจสอบ และตีความสาระของข้อความหรือวรรณกรรม โดยพิจารณาองค์ประกอบเชิงโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของแนวคิด และเจตนารมณ์ที่ซ่อนอยู่ในข้อความ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงลึกและการคิดเชิงวิพากษ์

3) ประเมินค่าหาเหตุผล คือ การพิจารณาและตัดสินคุณค่า ความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของเนื้อหาหรือข้อความ

4) จุดประสงค์คนเขียน คือ เป้าหมายที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อสารต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นการให้ ข้อมูล ความรู้ ความบันเทิง การโน้มน้าว หรือการสะท้อนมุมมองต่อประเด็นทางสังคม วัฒนธรรม หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการใช้ภาษาและการจัดโครงสร้างของงานเขียน

5) เพียรสรุปอ้างอิง คือ กระบวนการรวบรวม ประมวลผล และจัดเรียงสาระสำคัญจาก ข้อความ เหตุการณ์ หรือข้อมูลจำนวนมาก ให้อยู่ในรูปแบบที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยไม่ตัด ทอนสาระสำคัญหรือความหมายหลักของต้นฉบับออกไป

2.3.7 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ประวิทย์ หล่อเกรี (2564) สรุปหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า หลักการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้อ่านจะต้องใช้หลักการในการพิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่อ่าน สรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าวินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

พัชญา สาทา (2564) สรุปหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า หลักการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจ เกี่ยวกับถ้อยคำและเนื้อเรื่องที่อ่าน จากนั้นใช้กระบวนการคิดพิจารณา จับใจความสำคัญ ดีความ แยกข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัยและประเมินค่าเรื่องที่อ่านว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงใด และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สุจิตรา สามารถ (2562) สรุปหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า ผู้อ่าน ต้องศึกษาสิ่งเกี่ยวกับบริบทของเรื่องที่จะอ่าน เช่น ผู้เขียน หัวเรื่อง รูปแบบการนำเสนอแนวคิด ของ ผู้เขียน วิเคราะห์แต่ละย่อหน้า เพื่อจับประเด็นสำคัญว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ใด สังเกต เหตุการณ์ที่ เรียงลำดับของข้อมูลและข้อมูลนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่แหล่งอ้างอิงของผู้เขียนเพื่อศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม สิ่งที่ต้องประเมินเนื้อเรื่องที่เป็นความคิดของผู้เขียน ผู้อ่านจะรู้จักตัดสินผลที่ได้ จากการอ่าน เชื่อมโยงเปรียบเทียบกับความรู้จากประสบการณ์เดิมนำไปสร้างความคิดเห็นอย่าง สมเหตุสมผลที่ น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น หลังการอ่านทบทวนการอ่านเกี่ยวกับข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นสรุป และจดบันทึกการ อ่านเป็นของตัวเอง โดยเขียนโครงสร้างความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

อุษาวดี ชุกลินหอม (2560) สรุปหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านที่ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากนั้นใช้กระบวนการคิดพิจารณา แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ดีความ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงใด และ นำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

สันติศักดิ์ ทองสร้อย (2564) สรุปหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า

ขั้นที่ 1 ให้ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยให้ นักเรียนพิจารณาความถูกต้องของการใช้คำ การใช้ภาษา รวมถึงพิจารณาใจความสำคัญหรือแนวคิด หลักของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน รวมถึงพิจารณาข้อมูล แต่ละส่วนว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือข้อโต้แย้ง

ขั้นที่ 3 ให้ประเมินและ ตัดสินคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน

จากความหลักการข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ผู้อ่านต้องเข้าใจคำศัพท์และหนังสือที่อ่านพร้อมจับใจความสำคัญและตีความเนื้อหา 2) ใช้ความคิดเห็นที่วิเคราะห์โดยสังเคราะห์แยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นและประเมินความน่าเชื่อถือ 3) การพิจารณาเรื่องของเรื่องหมายถึงหมายถึงเรื่องหัวข้อเรื่องแนวคิดและรูปแบบของผู้กำกับ 4) วิเคราะห์เนื้อหาในแต่ละตอนอย่างย่อเพื่อจับประเด็นสำคัญและเนื้อหาของส่วนต่างๆ 5) การถ่ายทอดความน่าเชื่อถือของบันทึกประจำวันและเหตุการณ์ในห้องโถง 6) ยังคงทราบถึงหรือข้อมูลสำคัญพร้อมการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม และ 7) จัดบันทึกอย่างต่อเนื่อง ความคิดเห็นและประเมินคุณค่าจากผู้อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

2.3.8 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ปัทมา วิญญูกุล (2551) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความคิดอย่างรอบคอบ สามารถวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลที่จะนำไปสู่การประเมินค่าข้อความได้และสามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

สุจิตรา สามารถ (2562 หน้า 59) กล่าวว่าประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะ ความสามารถที่จะทำให้ผู้อ่าน เกิดปัญญามีความรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจตนเอง เป็นคนมีเหตุผล มีเจตคติที่ดีและถูกต้อง สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง สมเหตุสมผลตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ให้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560 หน้า 32) กล่าวว่าประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้นักเรียนฝึกคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า บนพื้นฐานของเหตุผลโดยมีหลักฐานสนับสนุน ซึ่งนักเรียนสามารถนำเอา ความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

ชนานันท์ กุ่มพรม (2565 หน้า 25) กล่าวว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะทำให้ผู้อ่านได้ทราบถึงข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจในเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของผู้เขียนมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่าน มีความคิด สร้างสรรค์ และมีทัศนคติที่กว้างไกล

ชญาณิช ใฝ่เอกภพ (2566) กล่าวว่าประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนได้ทราบถึงข้อเท็จจริงของข้อมูลที่อ่าน ช่วยให้เกิดความคิด และมีมุมมองที่กว้างขึ้น สามารถ วิเคราะห์สื่อและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างชาญฉลาด และยังสามารถนำทักษะจากการอ่าน มาใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากประโยชน์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความคิดอย่างรอบคอบ ทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญาที่มีความรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจตนเอง ฝึกคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างชาญฉลาด บนพื้นฐานของเหตุผลโดยมีหลักฐานสนับสนุน

2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

2.4.1 ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐาน

สุนันทา อัจฉัตร (2559) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐานว่า แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานนี้ เป็นการบูรณาการกิจกรรมโดยการนำวรรณคดีหรือวรรณกรรมมาเป็นแกนกลางในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ แล้วกำหนดสาระการเรียนรู้การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และหลักการ ใช้ภาษา เชื่อมโยงกับวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นอย่างครบถ้วน ในลักษณะบูรณาการภายใน กลุ่มสาระการเรียนรู้

ชวิน พงษ์ผจญ (2562) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐานว่า การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐานตามแนวคิดนี้ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย 5 ประการ ได้แก่ ต้องมีการส่งเสริมแรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียนผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ใน วรรณคดี ต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ชีวิตผ่านการอ่าน ต้องพัฒนาประสบการณ์ ของผู้เรียนผ่านวรรณคดี ต้องพัฒนาการเข้าใจผ่านการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมความรู้เดิมกับ วรรณคดีจนเกิดเป็นประสบการณ์ใหม่ความรู้ใหม่และต้องพัฒนาทักษะการอ่านการคิดขั้นสูงผ่าน การอ่านวรรณคดี

กาญจนา วงศ์กรต (2564) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐานว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ช่วยปรับลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาได้ โดยการบูรณาความรู้และทักษะใน รายวิชาภาษาไทย ทั้ง 5 สาระการเรียนรู้เข้าด้วยกันรวาลี

เปรมฤดี กองคำ (2564) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐานว่า การใช้วรรณคดีเป็นฐาน หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้บทอ่านวรรณคดี หรือวรรณกรรม เป็นสื่อประกอบ เน้นพัฒนาการอ่านรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศ ให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ มีความสนใจในเนื้อหา และสามารถพัฒนาด้านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

กรรณกรณ์ เครื่องคำ (2565) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวรรณคดีเป็นฐานว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้วรรณคดีเป็นแกนกลางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการการเรียนรู้ใน สาระแต่ละสาระเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยของผู้เรียนให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม

ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละสาระที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับวรรณคดีเรื่องนั้น อย่างครบถ้วนและเหมาะสม

จากความหมายและความสำคัญข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การใช้วรรณคดีหรือวรรณกรรมเป็นแกนกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบูรณาการสาระการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด การดู และหลักการใช้ภาษาเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรฯ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมแรงจูงใจในการอ่าน พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ชีวิตผ่านวรรณคดี รวมถึงการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง นอกจากนี้ ยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาด้วยการบูรณาการความรู้และทักษะในรายวิชาภาษาไทยทั้ง 5 สาระ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสนใจในเนื้อหาพร้อมพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเหมาะสมและครบถ้วน

2.4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

วราลี ถนอมชาติ (2549) ได้ให้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานไว้มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การฟังวรรณกรรม คือ การรับรู้เรื่องราวโดยมี 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

- 1) การแนะนำวรรณกรรม หมายถึง การนำเสนอหรือสนทนาเกี่ยวกับส่วนประกอบของวรรณกรรมว่าประกอบด้วย ปกหน้า ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพ
- 2) การอ่านวรรณกรรม หมายถึง การเล่าเรื่องราวในหนังสือนิทาน โดยครูทำหน้าที่ชี้ตัวหนังสือตั้งแต่เริ่มต้นอ่านจนจบเรื่อง
- 3) การเชื่อมโยงคำศัพท์ หมายถึง การพูดคุยและสนทนาให้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์กับความหมายที่ปรากฏในเรื่องราวที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การอ่านอิสระและบันทึก หมายถึง การอ่านภาพ คำศัพท์ หรือข้อความในหนังสือนิทานอย่างอิสระตามความสนใจ ทั้งในลักษณะที่เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อยแล้วทำการวาดภาพ คัดลอกในสิ่งที่ตนสนใจและได้เรียนรู้เป็นรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 3 การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง การลงมือจัดกระทำกับวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ครูจัดเตรียมเพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และเรื่องราวในวรรณกรรม โดยกิจกรรมที่ปฏิบัติสัมพันธ์กับคำศัพท์และเรื่องราว ที่ได้เรียนรู้จากวรรณกรรม

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและทบทวน การรวบรวมคำศัพท์และใจความสำคัญของวรรณกรรม เพื่อทบทวนความหมายของคำศัพท์และเรื่องราว โดยให้ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อย โดยมีกิจกรรมการจับคู่ภาพกับคำศัพท์ โดมิโนภาพกับคำศัพท์ และการเรียงลำดับเหตุการณ์

สิริภัทร ชลศรานนท์ (2558) ได้ให้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานไว้มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ครูแนะนำการเรียนและเนื้อหาในบทเรียน
- 2) ครูให้นักเรียนอ่านและเขียนสิ่งที่ได้รู้จากเรื่องที่เรียน
- 3) ครูทำกิจกรรมประกอบการสอนวรรณคดีเพื่อขยายความเข้าใจของคำศัพท์และเรื่องที่เรียน
- 4) ครูให้นักเรียนสรุปเพื่อทบทวนคำศัพท์และเรื่องราวจากเรื่องที่เรียนจากการทำงานกิจกรรมในชั้นเรียน

เปรมฤดี กองคำ (2564) ได้ให้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานไว้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับวรรณคดีไทยของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และเกิดสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการตั้งคำถามและการตอบคำถาม ดังนี้

1.1 แนะนำวรรณคดี เป็นขั้นตอนการนำเสนอหรือสนทนาเกี่ยวกับส่วนประกอบของวรรณคดีว่าประกอบด้วย ปกหน้า ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพ

1.2 เชื่อมโยงคำศัพท์ เป็นขั้นตอนการพูดคุยและสนทนาให้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์กับความหมายที่ปรากฏในเรื่องราวที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก เป็นการอ่านภาพ คำศัพท์ หรือข้อความในบทอ่านทั้งในลักษณะที่เป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มแล้วทำการวาดภาพ คัดลอกในสิ่งที่ตนสนใจ และได้เรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมหรือทำภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และเรื่องราวที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและทบทวน เป็นการทบทวนความหมายของคำศัพท์และใจความสำคัญของวรรณคดี นำข้อสรุปที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล หรือ เป็นกลุ่มย่อย ประเมินผลการเรียนรู้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ผู้วิจัยได้นำเอาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานของ เปรมฤดี กองคำ (2564) มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแนวคิดดังกล่าวเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งต้องการเปลี่ยนจากการจัดการศึกษาในเชิงปริมาณไปสู่การจัดการศึกษา

ในเชิงคุณภาพ คือ ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา แต่เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการใหม่ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เตรียมพร้อมก่อนอ่าน 2) ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก 3) ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 4) สรุปและทบทวน

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการจัดโปรแกรมการสอนของวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง ผลของการเตรียมการวางแผนจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยนำสาระและมาตรฐาน การเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค มาสร้างหน่วยการเรียนรู้คำอธิบายรายวิชา และกระบวนการเรียนรู้โดยเขียนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการ จัดการการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

พรชัย ผาดไธสง (2560) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กระบวนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยผู้สอนดำเนินการอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้และการจัดทำ กำหนดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

วัชรพล วิบูลย์ศรีน (2561) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่าน กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยกรกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

ศิริพร ทานะเวช (2564) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า โดยมีรายละเอียดของ กิจกรรมอย่างครบถ้วน เพื่อให้ดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่นและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าเป็นคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนดำเนินการอย่างเป็น ลายลักษณ์อักษร มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้และการจัดทำ กำหนดการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย และจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องความถนัด ความรู้ ทักษะ เจตคติ บุคลิกภาพ รูปแบบการเรียนรู้เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นที่ครูจะต้องทำแผนการจัดการเรียนรู้

พรชัย ผาดไรสง (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้สอนเห็นความต่อเนื่องของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 2) สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
- 3) ช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับเนื้อหา
- 4) ช่วยให้การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้จริง
- 5) ผู้สอนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้
- 6) ช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้ที่พบ
- 7) ผู้อื่นสามารถสอนแทนได้ในกรณีที่มิมีเหตุจำเป็นที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สามารถดำเนินการได้
- 8) เป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน
- 9) เป็นเครื่องบ่งชี้ความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอน

ศิริพร ทานะเวช (2564) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์ ต่อระบบการศึกษา เป็นเอกสารผลงานทางวิชาการ ช่วยให้ผู้สอนมีความเชื่อมั่นในการสอน ผู้เรียน เกิดความเชื่อมั่นในเนื้อหาและผู้สอน ช่วยทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยเป็นคู่มือสำหรับผู้สอนแทนได้

กุลิศรา จิตรชญาณิข (2562) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการ เรียนรู้ไว้หลายประการด้วยกันดังต่อไปนี้

1) เป็นเข็มทิศในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้สอน กล่าวคือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางที่ทำให้ผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้สอน รู้ว่าในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งมีจุดประสงค์อะไรจะใช้เนื้อหาอะไรจะจัดกิจกรรมอย่างไร จะใช้สื่อการเรียนรู้อะไรและจะมีการวัดประเมินผลอย่างไร

2) ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้เพราะได้มีการวางแผนเตรียมความพร้อม ล่วงหน้าในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เช่น มีการเตรียมจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผล

3) ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพราะผู้สอนมีการวางแผน การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบล่วงหน้า จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียน ได้รับความสุขและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีค่ารวมทั้งมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนรู้

4) ทำให้ผู้เรียนศรัทธาในตัวผู้สอน เพราะผู้สอนมีการเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนมาก่อนล่วงหน้า จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นและมีเป้าหมาย ทำให้ผู้มาเรียนแล้วไม่รู้สึกผิดหวังและเบื่อหน่ายในการจัดการเรียนรู้

5) ทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เพราะผู้สอนมีการวางแผน การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทำให้สามารถใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่าง คุ่มและบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

6) ผู้สอนสามารถสอนหรือจัดการเรียนรู้แทนกันได้ในกรณีที่ผู้สอนประจำชั้น หรือสาระการเรียนรู้ไม่อยู่ ผู้สอนคนอื่นสามารถที่จะดำเนินการจัดการเรียนรู้แทนได้โดยไม่ต้องปล่อยให้ ผู้เรียนเสียโอกาสในการเรียนรู้ เพราะผู้สอนแทนสามารถที่จะศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ได้

7) ช่วยให้ผู้สอนสามารถนำข้อบกพร่องที่พบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

ธันชนก นิชเปี่ยม (2567) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จะทำให้ ครูทราบได้ว่าการสอนของตนเองเป็นไปในทิศทางใดจึงจะสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้รวมทั้งสามารถนำ ข้อดีจากการสอนมาพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการสอนในเรื่องต่อไป

จากความสำคัญข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนของตนเองเป็นไปในทิศทางใดจึงจะสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เพราะผู้สอนมีการวางแผน การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบผู้สอนสามารถนำข้อบกพร่องที่พบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปปรับปรุง แก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้ ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน เวลาที่สอน 1. มาตรฐานการเรียนรู้ 2. ตัวชี้วัดชั้นปี 3. สาระสำคัญ 4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 5. สาระการเรียนรู้ 6. กิจกรรมการเรียนรู้ 7. การวัดผลประเมินผล 8. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

วัชรรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยตามที่หน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาการ และสถานศึกษาใช้กันอยู่ในปัจจุบัน พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญดังที่จะอธิบายในรายละเอียด ต่อไปนี้

1) ส่วนนำ ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้คือลำดับที่ของแผน ชื่อรายวิชา ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ชื่อเรื่องและ/หรือ ชื่อหน่วยย่อย – ชื่อเรื่องย่อย ระยะเวลาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ชื่อครูผู้สอน และวันเดือนปี ที่สอน

2) ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้ คือ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้หลักฐานการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

3) เอกสารประกอบ ประกอบด้วย ใบความรู้ ใบงาน ใบกิจกรรม เครื่องมือวัด และประเมินผล และบันทึกผล การจัดการเรียนรู้

กุลิศรา จิตรชญาภนิช (2562) ระบุว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำใน สถานศึกษาแต่ละแห่งอาจมีลักษณะขององค์ประกอบที่เหมือนและแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งสำคัญ ที่ควรมีในแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปโดยภาพรวมมีดังนี้

1) ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัวหรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้

- 1.1) กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาเรียน
- 1.2) หน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน
- 1.3) ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน
- 1.4) จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2) ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- 2.1) สาระสำคัญ
- 2.2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3) สาระการเรียนรู้

- 2.4) กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 2.5) สื่อการเรียนรู้
- 2.6) แหล่งการเรียนรู้
- 2.7) การวัดผลและประเมินผล
- 2.8) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1) ส่วนหัวแผน ลำดับที่ของแผน ชื่อรายวิชา ระดับ ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ชื่อเรื่องและ/หรือ ชื่อหน่วยย่อย - ชื่อเรื่องย่อย ระยะเวลาและข้อมูล ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ชื่อครูผู้สอน และวันเดือนปี ที่สอน

2) ส่วนตัวแผน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

3. ส่วนท้ายแผน ใบความรู้ ใบงาน ใบกิจกรรม เครื่องมือวัดประเมินผลและบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.6.1 ความหมายของการสร้างแบบทดสอบ

Wardand Murray-Ward (1999) กล่าวว่า แบบทดสอบ หมายถึงเครื่องมือวัดที่ใช้การสังเกตและการให้คะแนนผู้สอบ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบเขียน สอบปากเปล่า หรือสอบปฏิบัติ

ดุขฎี ใจบุญ (2561) กล่าวว่า เป็นเครื่องมือ หรือ ชุดของคำถาม สถานการณ์ ภาระงาน ที่ใช้กระตุ้น ยั่วผู้สอบให้แสดงพฤติกรรม หรือความสามารถของบุคคลผู้นั้น ตามแนวทางที่ต้องการสามารถสังเกตและวัดได้

พนิดา พานิชวัฒน์ (2565) กล่าวว่า แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือวัดที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเองหรืออ้างอิงแบบทดสอบของนักวิจัยท่านอื่น ประกอบด้วยชุดคำถาม (item) ที่กระตุ้นให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรมให้สามารถวัดและสังเกตได้โดยแบบทดสอบนั้น วัดได้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ทิวา สำราญใจ (2566) กล่าวว่า แบบทดสอบเป็น เครื่องมือวัดหรือตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจที่วัดได้ทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นคุณลักษณะภายในของมนุษย์ไม่สามารถ สังเกตได้ แบบทดสอบจึงทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมภายนอกและสามารถสังเกตได้ นอกจากนี้แบบทดสอบยังเป็นข้อคำถามหรือชุดคำถามที่ผู้สร้างสร้างขึ้นเองหรืออ้างอิงมาจากแบบทดสอบของนักวิจัยท่านอื่นก็ได้

จากความหมายของการสร้างแบบทดสอบข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ความเข้าใจที่กระตุ้นให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรม ให้สามารถวัดและสังเกตได้โดยแบบทดสอบให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

2.6.2 การสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่าเป็นการตั้งคำถาม การวัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า โดยเป็นการใช้ คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ให้นักเรียนใช้เหตุผลเชื่อมโยง พร้อมกับหาหลักฐานสนับสนุน ในการตอบคำถามได้อย่างสมเหตุสมผล

รัตนภรณ์ จำรัสภูมิ (2563) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการวัดความสามารถในการอ่าน 6 ประเด็น ดังนี้

- 1) ระบุประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2) การตัดสินใจที่น่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล
- 3) การทำนายผลที่น่าจะเกิดตามมา
- 4) การแยกแยะข้อมูลได้ว่าข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลใดเป็นข้อคิดเห็น
- 5) การลงข้อสรุป ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการสรุปโดยการใช้เหตุผลทั้งแบบอุปนัยและนิรนัย

6) สังเคราะห์ข้อคิดหรือคุณค่าที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชญาณิช ใฝ่เอกภพ (2566) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น เริ่มแรกควรเริ่มจากการ ตั้งเป้าหมายในการประเมิน ก่อนว่าจะประเมินใคร ประเมินเพื่ออะไร จากนั้นเริ่มสร้างแบบประเมิน โดยครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การบอกหัวข้อและระบุคำสำคัญ
- 2) การตั้งคำถามจากสิ่งที่อ่าน
- 3) การค้นคว้าหาความรู้และระบุคำตอบ
- 4) การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- 5) การสรุปสาระสำคัญจากบทอ่าน
- 6) การประเมินและเสนอแนวทางที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียน

นัर्थชนัน แก้วดวงใจ (2567) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ว่า

- 1) ความสามารถจับใจความสำคัญและระบุประเด็นปัญหา หมายถึง ความสามารถในการบอกว่าตัวละครเป็นใคร ทำอะไร ทำสถานที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำอย่างไร และผลของ การกระทำ เป็นอย่างไร รวมทั้งระบุประเด็นปัญหาที่เป็นสาเหตุให้เกิดเรื่องราว

- 2) ความสามารถวิเคราะห์และแยกแยะ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเรื่องใด เรื่องหนึ่งจากเรื่องราวที่อ่าน รวมทั้งจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกัน

- 3) ความสามารถตีความ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณารายละเอียดของ เนื้อเรื่องที่แฝงนัยสำคัญ สัญลักษณ์ หรือภาพแทนที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวโดยตรง

- 4) ความสามารถคาดคะเนเรื่องราว หมายถึง ความสามารถในการคาดเดาคำตอบ หรือเรื่องราวที่จะเกิดในอนาคต โดยมีเหตุผลประกอบและคำนึงถึงความเป็นไปได้

- 5) ความสามารถสรุปความ หมายถึง ความสามารถในการแปลความเหตุการณ์จาก เรื่องราวและบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน จากนั้นเรียบเรียงข้อความให้มีลักษณะสั้น กระชับ มีใจความสมบูรณ์ แล้วได้เป็นข้อสรุป

- 6) ความสามารถตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน หมายถึง ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน โดยแสดงความคิดเห็นด้วยสติปัญญาอย่างพินิจพิเคราะห์และยึดหลัก ความสมเหตุสมผล

- 7) ความสามารถประเมินค่าและความน่าเชื่อถือ หมายถึง ความสามารถในการบอกคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องราวที่อ่าน หรือแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และพิจารณาความน่าเชื่อถือของเรื่องราวว่าน่าเชื่อถือหรือไม่อย่างไร โดยให้เหตุผลประกอบ

วิจิตรา สามาอาพัฒ (2563) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณ์ว่า ผู้อ่านสามารถใช้ความคิดสติปัญญาในสรุปความ ตีความ วิเคราะห์สังเคราะห์ และ ประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้สามารถจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจ เรื่องที่อ่าน ได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นการตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมด หลังการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถสรุปได้ว่า เป็น การวัดที่ต้องอาศัยการตั้งคำถาม การวัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การตีความ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้สามารถจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น การ ตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดได้อย่างสมเหตุสมผล

2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2.7.1 ความหมายของการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ณัฐฐา ผิวมา และ ปรีศนา มัชฌิมา (2560) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการ เรียนรู้ไว้ว่าความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของความสุข หรือความผิดหวัง เมื่อนักเรียน เปรียบเทียบประสิทธิภาพการรับรู้กับความคาดหวังของนักเรียน

ฉัตรญาณิน แก้วก้อ และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ไว้ว่าความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของนักเรียนที่ได้รับ เมื่อพวกเขาได้สัมผัสกับบริการที่ ตอบสนองตามความคาดหวังหรือเกินกว่าความคาดหวัง เป็นการประเมินผลโดยรวมของการซื้อ และประสบการณ์มีความสำคัญในการดึงดูดไว้วางใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของนักเรียน

นิตี เอี่ยมชื่น และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นผลของคุณภาพการให้บริการ ซึ่งหมายความว่ามัน เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนหรือบริการที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้ คุณภาพของการเรียนการสอนหรือบริการ

นิตยา ย้อยแก้ว และณัฐพล ไร่ไพ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการ เรียนรู้ไว้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความ ต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกันความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่นความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความ ต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูง ใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น

ฉัตรมงคล แก้วรัมย์ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่าความ พึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนหรือความพึงพอใจของนักเรียน ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ

คุณภาพของประสบการณ์ และการสื่อสารกับครูผู้สอน ซึ่งหมายความว่ามันเกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้คุณภาพหรือการเรียนการสอน เพื่อความสอดคล้องของเนื้อหาของงานวิจัย

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียน คือ เป็นความรู้สึกของนักเรียนที่ได้รับเป็นความรู้สึกของความสุหรือความผิดหวัง ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของประสบการณ์ และการสื่อสารกับครูผู้สอน เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก

2.7.2 ความสำคัญของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ฉัตรมงคล แก้ววิเศษ (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติทางบวก ซึ่งมักจะเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังไว้ เมื่อเข้ารับบริการจึงรู้สึกพึงพอใจในการได้รับสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เพื่อให้ นักเรียนเกิดพึงพอใจต่อการให้บริการ ผู้วิจัยจึงศึกษาถึงความสำคัญของความพึงพอใจเพื่อให้ นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการใช้บริการ

ชาญณรงค์ ณะมูล (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้มีความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขนี้เป็นสุขที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ปรัชกร พรหมมา และไพฑูริย์ ศรีฟ้า (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End State of Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ลิลลา อุดลยศาสน์ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล ต่องาน และหน่วยงานทำให้เป็นสุขเกิดแรงจูงใจ และกำลังใจที่ดีมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เกิดความสำเร็จ

อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ระบบงานดำเนินไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย และหน่วยงานมีบรรยากาศ และภาพลักษณ์ที่ดีอีกทั้งช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี มีพลังผลักดันให้หน่วยงาน เจริญก้าวหน้า ที่สำคัญที่สุด ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในระดับสูงสุด

จากความสำคัญข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล ต่องาน และหน่วยงานทำให้เป็นสุขเกิดแรงจูงใจ ทศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อีกทั้งช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเจริญวัฒนาถาวรยิ่งขึ้นไป

2.7.3 การสร้างแบบสอบถามพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

สมคิด สร้อยน้ำ (2545) กล่าวถึงความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนไว้ว่า ในการเรียนรู้นั้นสร้าง ความพึงพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน เพราะความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนรูที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องเกิดความพึงพอใจ 5 คนดังต่อไปนี้ คือ 1) ด้านตัวครูผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและประเมิน

อดิเรก สาริพิมพ์ (2555) กล่าวว่า ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการ เรียนรู้ IAR ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านกระบวนการเรียน การสอน 3) ด้านสื่อ/นวัตกรรมและ 4) ด้านการวัดและประเมินผลเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะ การวัดมาตรา ส่วนประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับคือระดับที่ 5 หมายถึง มีค่ามากที่สุด ระดับ ที่ 4 หมายถึง มีค่ามากที่สุด ระดับ ที่ 3 หมายถึง มีค่าปานกลางระดับที่ 2 หมายถึง มีค่าน้อยและระดับที่ 1 หมายถึง มีค่าน้อยที่สุด

ธัญกานต์ ใจบุญ (2560) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัด คุณลักษณะภายใน ของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัด หลายวิธีได้โดยใช้แบบสอบถาม แบบสังเกตหรือแบบสัมภาษณ์

สุจิตรา สามารถ (2562) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของ บุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก ซึ่งใครนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อ สอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้าน ความรู้ที่ได้รับ

จากการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ในการเรียนรู้นั้นสร้าง ความพึงพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การ

สอบถามความพึงพอใจประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านครูผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและประเมิน

2.8 สภาพพื้นที่การวิจัย

โรงเรียนชติยะวงษา ตั้งอยู่ : หมู่ที่ 17 บ้านไทยอุดม ถนนคชพลาญกต์ ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000 โทรศัพท์ 043-512950 โทรสาร 043-518959 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 932 คน แบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 521 คนและมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 411 คน เป็นเพศชาย 426 คน เพศหญิง 506 คนจำนวน ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด 53 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน ข้าราชการครูจำนวน 42 คน ครูอัตราจ้างจำนวน 8 คนและลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวจำนวน 6 คน

ประวัติโรงเรียนโดยย่อโรงเรียนชติยะวงษา ใช้อักษรย่อว่า” ช.ช. “คำว่า ชติยะวงษา เป็นชื่อเจ้าเมืองร้อยเอ็ด ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี โรงเรียนชติยะวงษาเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2527 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้รับอนุมัติจากกรมสามัญศึกษา ให้ทำการเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อปี พ.ศ. 2531 ปัจจุบันโรงเรียนชติยะวงษา ตั้งอยู่หมู่ที่ 17 บ้านไทยอุดม ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ มีพื้นที่ทั้งหมด 48 ไร่ เป็นโรงเรียนสหศึกษาเปิดสอน ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นห้องเรียนทั่วไป ห้องเรียนวิทยาศาสตร์พลังสิบ และห้องเรียนพิเศษ (ห้องเรียน SME และห้องเรียน Gifted Program) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ห้องเรียนพิเศษแผนการเรียนวิทย์-คณิต ห้องเรียนทั่วไปแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนอังกฤษ จีน แผนการเรียนภาษา-สังคม และห้องเรียนดนตรี-กีฬา ในปีการศึกษา 2567 โรงเรียนชติยะวงษาผ่านการประเมินการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of The Basic Education Commission Quality Award : OBECQA) ระดับ OBECQA ประจำปีการศึกษา 2566 และได้รับการประกันคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567-2571) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อมูลอาคารสถานที่ : อาคารเรียนจำนวน 3 หลัง

อาคารประกอบจำนวน 7 หลัง

ห้องน้ำ 5 หลัง

สนามฟุตบอล 1 สนาม

ห้องเรียน 30 ห้อง

สีประจำโรงเรียน : ฟ้า - เหลือง - แดง

สีฟ้า หมายถึง นามกษัตริย์

สีเหลือง หมายถึง ความมีคุณธรรม

สีแดง หมายถึง ความโดดเด่นด้านการศึกษา

ต้นไม้ประจำโรงเรียน : ต้นอินทนิล

อัตลักษณ์ : สุขภาพดี มีคุณธรรม นำสิ่งแวดล้อม

เอกลักษณ์ : งามสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมคุณธรรม

ปรัชญาของโรงเรียน : ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะทำให้เกิดสุข

คำขวัญของโรงเรียน : เรียนดี กีฬาเด่น เน้นคุณธรรม นำสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ : โรงเรียนขตียะวงขามุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาสู่มาตรฐานสากล ภายในปี 2567

บนพื้นฐานคุณธรรม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ : 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2) พัฒนาการเรียนการสอน

3) พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก

4. บริหารจัดการสถานศึกษาตามเกณฑ์โรงเรียนมาตรฐานสากล

5) พัฒนาครูและบุคลากรให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ

6) พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีสมรรถนะสำคัญ

ตามหลักสูตร

7) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูบุคลากร นักเรียน นำหลักคุณธรรมมาประยุกต์ใช้ในการ

ดำเนินชีวิต

เป้าประสงค์ : 1) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน การเขียน และแสวงหาความรู้
อย่างต่อเนื่อง

2) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพ
ตามมาตรฐานวิชาชีพ

3) มีหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ
ตามมาตรฐานสากล

4) สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

5) มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่
หลากหลายอย่างมีคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

- 6) มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีระบบตามหลักธรรมาภิบาล
- 7) สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- 8) มีการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา

ข้อมูลสภาพชุมชนโดยรวม :

1) สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นสถานประกอบการ ร้านค้า สถานที่ราชการ เช่น โรงเรียน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลและวัด มีประชากรประมาณ 19,726 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า สถานที่ราชการ สนามกีฬากลาง สถานประกอบการ อาชีพหลักของชุมชน คือ ค้าขาย รับจ้างทั่วไป เกษตรกร และรับราชการ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธประเพณี/ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ บุญพะเหวด

2) โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียน โรงเรียนตั้งอยู่ในตัวเมืองและใกล้สถานศึกษาชั้นนำของจังหวัด จึงเป็นสถานศึกษาที่รองรับนักเรียน ซึ่งความหลากหลายทางความสามารถในการเรียนรู้ที่หลุดจากการแข่งขันในโรงเรียนที่มีการแข่งขันสูงในตัวจังหวัดและมีนักเรียนย้ายเข้าและย้ายออกระหว่างภาคการศึกษาบ่อย ๆ อันอาจนำไปสู่ความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของนักเรียนและการแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ลักษณะประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

1. ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปการศึกษา 2567

บุคลากร	ผู้บริหาร	ข้าราชการครู	พนักงานราชการ	ครูอัตราจ้าง	ครูธุรการ	ลูกจ้างประจำ	เจ้าหน้าที่อื่น ๆ	รวม
ปีการศึกษา 2567	4	52	0	8	1	0	ลูกจ้างชั่วคราว 6	71

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปการศึกษา 2567

2. ข้อมูลนักเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนห้อง	เพศ		รวม	เฉลี่ยต่อห้อง
		ชาย	หญิง		

มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	125	100	225	33
มัธยมศึกษาปีที่ 2	5	74	81	155	31
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	93	100	193	32
รวม	18	292	281	573	32
มัธยมศึกษาปีที่ 4	6	80	86	166	27
มัธยมศึกษาปีที่ 5	6	95	73	168	28
มัธยมศึกษาปีที่ 6	5	54	84	138	27
รวม	17	229	243	472	27
รวมทั้งหมด	35	521	524	1,045	29

ตารางที่ 2.8 ข้อมูลนักเรียน

จากตารางข้อมูลนักเรียนผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

1) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2567

จำนวนผู้เรียน	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
กลุ่มสาระการเรียนรู้	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	851	347	512	600	539	290	3,139	92.24
คณิตศาสตร์	412	192	264	270	160	181	1,479	87.98
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	355	101	188	391	342	258	1,635	78.87
ภาษาจีน	161	129	139	168	154	132	883	85.89
ภาษาไทย	209	141	176	206	198	161	1,091	86.52
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	707	289	358	381	192	193	2,120	90.33
สุขศึกษาและพลศึกษา	519	314	418	358	253	262	2,124	90.54
การทำงานอาชีพ	306	173	295	72	47	191	1,084	89.37
ศิลปะ	303	143	244	219	148	125	1,182	89.01
	เฉลี่ย							87.86

ภาพที่ 2.1 ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2567)

ภาคเรียนที่ 2 ปการศึกษา 2567

จำนวนผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	787	330	481	517	498	251	2,864	89.92
คณิตศาสตร์	383	215	249	223	225	194	1,489	91.24
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	326	178	212	337	364	290	1,707	87.99
ภาษาจีน	154	122	147	154	153	138	868	78.91
ภาษาไทย	218	145	170	174	198	149	1,054	89.32
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	660	287	338	166	363	163	1,977	90.27
สุขศึกษาและพลศึกษา	473	326	410	245	239	261	1,954	91.57
การทำงานอาชีพ	286	175	264	65	133	190	1,113	88.47
ศิลปะ	291	146	226	152	153	106	1,074	91.09
เฉลี่ย								88.75

ภาพที่ 2.2 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 2 ปการศึกษา 2567)

สรุปภาพรวม ปการศึกษา 2567

จำนวนผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	819	338	497	558	519	271	3,002	91.08
คณิตศาสตร์	397	204	256	247	192	188	1,484	89.61
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	341	139	200	364	353	274	1,671	83.43
ภาษาจีน	157	126	143	161	154	135	876	83.96
ภาษาไทย	214	143	173	175	198	310	1,213	87.92
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	683	192	348	274	277	178	1,952	90.30
สุขศึกษาและพลศึกษา	496	320	414	301	246	262	2,039	91.06
การทำงานอาชีพ	296	174	279	68	90	191	1,098	88.92
ศิลปะ	297	144	235	186	151	115	1,128	90.05
เฉลี่ย								88.48

ภาพที่ 2.3 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (สรุปภาพรวม ปการศึกษา 2567)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนปี 2567 พบว่านักเรียนยังมีผลการเขียนอยู่ในระดับที่ควรพัฒนา แม้ผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนจะอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ร้อยละ 86.52 – 89.32

สรุปผล และแนวทางการพัฒนา

โรงเรียนขัติยะวงษา สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามมาตรฐานสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2567 ดังนี้

มาตรฐาน/ประเด็นพิจารณา	ร้อยละ/ระดับคุณภาพ		สรุปผลการประเมิน (บรรลุ/ไม่บรรลุ)
	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	
มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน			
ประเด็นการพิจารณา ที่ 1.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ประกอบด้วย 6 ประเด็นพิจารณา			
1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ	82.00	85.68	บรรลุ
2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และแก้ปัญหา	82.00	89.61	บรรลุ
3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	84.00	86.00	บรรลุ
4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	88.00	100.00	บรรลุ
5) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	70.00	71.75	บรรลุ
6) มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ต่องานอาชีพ	86.00	88.00	บรรลุ
1) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ตามสถานศึกษา กำหนด	86.00	90.00	บรรลุ
2) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	86.00	88.00	บรรลุ
3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	86.00	90.00	บรรลุ
4) สุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม	86.00	90.00	บรรลุ
ภาพรวมมาตรฐานที่ 1 ประเด็นพิจารณาที่ 1,2	86.00	89.50	บรรลุ
มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ประกอบด้วย 6 ประเด็นพิจารณา			
2.1 มีเป้าหมายวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สามารถปฏิบัติได้จริง	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.2 มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานของสถานศึกษาที่ได้กำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จไว้	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.3 มีการดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.4 มีการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.5 มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.6 มีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมระบบการ			

ภาพรวมมาตรฐานที่ 2	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 5 ประเด็นพิจารณา			
3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้	86.00	90.00	บรรลุ
3.2 ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	86.00	90.00	บรรลุ
3.3 มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	86.00	100.00	บรรลุ
3.4 ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน	86.00	90.00	บรรลุ
3.5 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้	86.00	100.00	บรรลุ
มาตรฐาน/ประเด็นพิจารณา	ร้อยละ/ระดับคุณภาพ		สรุปผลการประเมิน (บรรลุ/ไม่บรรลุ)
	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	
ภาพรวมมาตรฐานที่ 3	86.00	94.00	บรรลุ
สรุปภาพรวมสถานศึกษาได้ระดับคุณภาพ			ยอดเยี่ยม

ภาพที่ 2.4 สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามมาตรฐานสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2567

สรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม

1) จุดเด่น

ในการศึกษา 2567 โรงเรียนขัตติยะวงษาจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย มีการ ดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา ค่าเป้าหมายการพัฒนา ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของสถานศึกษา โดยนำผลการประเมินภายในมาเป็น แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่นและหน่วยงานต้นสังกัด ปลุกฝังนักเรียนใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล จำเป็นด้านการศึกษาและการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง โรงเรียนได้รับรางวัลต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยรางวัลของสถานศึกษา รางวัลของผู้บริหารสถานศึกษา รางวัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและรางวัลของนักเรียน ซึ่งแสดงถึงผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ซึ่งแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานและบุคลากรในองค์กร

อันจะสร้างความเชื่อมั่นในการบริหารและการจัดการศึกษาให้เป็นที่ประจักษ์ต่อหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ

2) จุดที่ควรพัฒนา

1. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับสถานศึกษาให้มีผลการเรียนรู้อันดับ 3 ขึ้นไปสูงกว่าร้อยละ 80
2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา
3. พัฒนานักเรียนใหม่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
4. พัฒนาผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
5. พัฒนาผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3) แผนงาน แนวทางการพัฒนาคุณภาพเพื่อยกระดับให้สูงขึ้น

1. ครูออกแบบการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับนักเรียนเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงและหลากหลาย เน้นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
2. ครูควรสอนให้ครบทุกตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ที่มีผลคะแนนต่ำ ศึกษาตารางวิเคราะห์การ เรียนรู้ที่มีผลคะแนนต่ำ ศึกษาตารางวิเคราะห์การออกแบบการสร้างแบบทดสอบ (Test Blueprint)
3. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนใหม่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
4. สร้างแบบวัดและเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความแบบ Rubrics และทำแบบวัด ชำ้เพื่อการพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ
5. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนใหม่มีสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนชติยะวงษา เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตชุมชนเมือง มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

ต่อการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมและความสามารถทางวิชาการ ตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่มุ่งสู่มาตรฐานสากล ภายในปีการศึกษา 2567 บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

สอดคล้องกับภรณ์ภรณ์ เครื่องคำ (2565) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังทางปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำริน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียน 22 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และ แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการนำเนื้อหาวรรณคดีมาเป็นแกนกลางและใช้การจัดการ เรียนรู้ร่วมกับแผนผังทางปัญญา สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง และช่วยพัฒนา ความสามารถในการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

สอดคล้องกับกาญจนา วงศ์กรด (2564) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จังหวัดสุโขทัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับ เปรมฤดี กองคำ (2564) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาไทยโดยใช้ วรรณคดีเป็นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติ แครนเบอร์รี่ อำเภอมือง

จังหวัดลำปาง จำนวน 6 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 - 2564 เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย หลักสูตรเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น และแบบทดสอบวัดสมรรถนะการอ่านภาษาไทยแบบปรนัย 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ได้หลักสูตรเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาไทยโดยใช้วรรณคดีเป็นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 รู้จักรวมคดี หน่วยที่ 2 เรื่องนี้สนุก หน่วยที่ 3 ปลุกพลังการอ่าน หน่วยที่ 4 สื่อสารฉับไว และหน่วยที่ 5 มั่นใจใช้ได้จริง ผลการใช้หลักสูตรฯ คือ นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 12.33$, S.D. = 6.28), ($\bar{x} = 26.00$, S.D. = 2.28) ตามลำดับ

สอดคล้องกับชวิน พงษ์ผจญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน : แนวคิด แนวทางปฏิบัติ และประเด็นที่ควรพิจารณา จากผลการวิจัยพบว่า แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานเป็นแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจและมีลักษณะ แตกต่างกันไป ตามเงื่อนไขและปัจจัยต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษา ระบบการศึกษา เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทยตามแนวคิดนี้โดยสังเคราะห์จากกระบวนการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานของโดโนฮิว (Donoghue, 2009) กับกระบวนการออกแบบย้อนกลับของ (Wiggins & McTighe, 1998) ออกมา เป็น 4 ขั้นตอนที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือ เลือกสรรวรรณคดีพิจารณาตัวชี้วัด ระบุชุดผลงาน สำคัญ และสร้างสรรคการจัดการเรียนรู้ บทความนี้ยังได้นำเสนอตัวอย่างการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทย

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สอดคล้องกับ Kandel (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีวิจารณ์ภายในบริบท 2 อย่างคือการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้เอกสารยุทธศาสตร์การสอนอ่านกับนักเรียนที่เป็นลาตินอเมริกัน โดยให้นักเรียนรายงานข้อมูลตนเองจากแบบสอบถามยุทธศาสตร์การอ่าน พร้อมกับการสังเกตและสำรวจข้อมูลจากโปรแกรมพัฒนาการเรียนผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เป็นลาตินอเมริกัน ที่ได้รับการสอนอย่างมีวิจารณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน

สอดคล้องกับ Yopp (1996) ได้เสนอแนวทางการสอนที่ใช้วรรณคดีเป็นบทฝึกทักษะทางภาษา กล่าวว่า การใช้วรรณคดีจะช่วยฝึกพัฒนาการด้านการตอบสนอง และประสบการณ์ ด้านการอ่านโดยตรง หากผู้เรียนได้อ่านวรรณคดีผ่านการวางแผนกิจกรรมที่ครูได้ออกแบบไว้จะช่วยส่งเสริมทักษะของผู้เรียนได้ ซึ่งครูจะต้องกระตุ้นให้เด็กอ่านหนังสือวรรณคดีกำหนดหัวข้อประเด็นในบทอ่านวางแผนกิจกรรม และจัดสภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้ ยอปและยอป ได้เสนอแนวทางการสอนที่ใช้วรรณคดีเป็นฐานเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนไว้

ดังนี้ 1) กิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading activities) เป็นกิจกรรมที่ครูจะต้องจัดให้กับผู้เรียน ก่อนเริ่มอ่านเพื่อกระตุ้นใจให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของเรื่องที่อ่าน 2) กิจกรรมระหว่างอ่าน (during-reading activities) เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสและมีปฏิสัมพันธ์กับการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานของสำคัญในการให้ผู้เรียนเข้าใจและซาบซึ้งในเนื้อหาของวรรณคดี 3) กิจกรรมหลังอ่าน (post-reading activities) เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ การเรียนการสอนที่ใช้วรรณคดีเป็นฐานบรรลุผล และวัตถุประสงค์ของการสอน กล่าวคือ ผู้เรียนจะมองเห็น แนวทางการนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

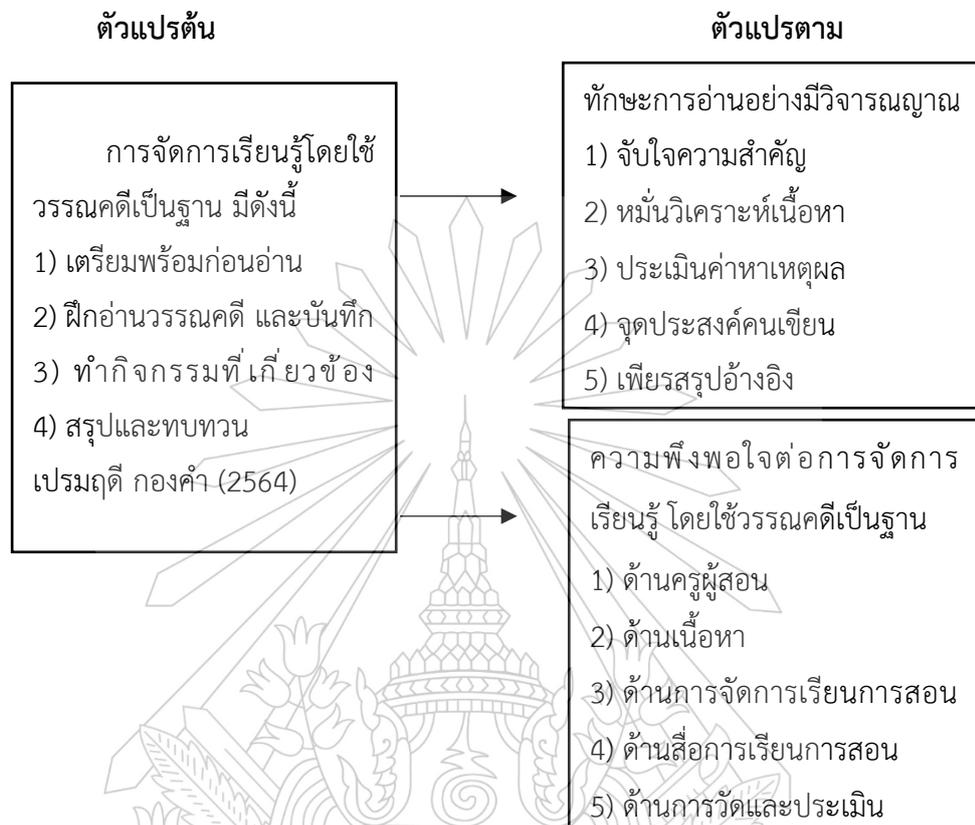
สอดคล้องกับ Cowin (1991) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ของนักเรียนระดับ 5 ในการเลือกอ่านหนังสือด้วยตนเอง สำหรับโปรแกรมการอ่านขั้นพื้นฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบการเลือกอ่านหนังสือของนักเรียนโดยอิสระ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามหนังสือที่นักเรียนเลือก และระดับการอ่านของนักเรียน นักเรียนจะต้องเก็บรายชื่อของหนังสือที่อ่าน และเข้าร่วมในการประชุมปรึกษาระหว่างครูกับ นักเรียนทุกอาทิตย์ในการวิเคราะห์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ จากการเขียนตอบของนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า สิ่งที่น่าสนใจที่ปรากฏอยู่ในหนังสือจะมีผลต่อวิจาร์ณญาณในการอ่าน นักเรียนควรจะได้อ่านหนังสือหลายเล่มโดยมีอิสระในการเลือก และได้ใช้เวลามากพอในการอ่าน สิ่งเหล่านี้จะปูพื้นฐานให้เกิดความพอใจในการอ่านในโรงเรียน และจะทำให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน เป็นวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่านสามารถสรุปสาระของเรื่องได้แยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นได้ วิเคราะห์สังเคราะห์ ประเมินค่า ประเมินความ น่าเชื่อถือของของเรื่องได้ดี ช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องจากที่อ่านเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่าน ได้รวดเร็ว จดจำเรื่องตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้นักเรียนมีสมรรถนะในด้านกรเรียนสูงขึ้น จากประโยชน์ของวิธีสอนแบบ วรรณคดีเป็นฐาน ที่ได้สรุปมานั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้วิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา โดยการใช้แบบการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณที่เรียนโดยวิธีสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแปรต้นจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ของ เปรมฤดี กองคำ (2564) ตัวแปรตามได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณได้ 5 ชั้น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ได้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการตามแบบแผนการทดลอง แบบกลุ่มเดียว (one-group posttest only design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งเปรียบเทียบ คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75.00

Treatment	Posttest
X	T ₂

- X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน
 T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 182 คน โรงเรียนชติยะวงษา จังหวัดร้อยเอ็ด

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน หลังเรียน โดยเป็นข้อสอบปรนัยเป็น 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้จัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด แบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 25 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชติยะวงษา ตามหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551

2) ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

3) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

4) กำหนดกรอบเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมที่จะนำออกมาแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน วิธีและเครื่องมือวัดประเมินผล แล้วทำแผนการจัดการเรียนรู้

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

- 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง จับใจความสำคัญวรรณคดี
- 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง หมั่นวิเคราะห์เนื้อหาวรรณคดี
- 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผลวรรณคดี
- 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง จุดประสงค์คนเขียนวรรณคดี
- 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เพียรสรุปอ้างอิงวรรณคดี

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทย ทั้ง 5 ท่านประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ได้แก่ 1 นางริศร พงศ์สุวรรณ กศ.บ (ภาษาไทย), กศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งอาจารย์ผู้บรรยายพิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2 นางภควดี เพียรสงวน ค.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ได้แก่ 1 พระมหาอำนาจ มหาวิโร ดร. ศน.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย), ปร.ด (วัฒนธรรมศาสตร์) ตำแหน่งผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2 ดร.นารินทร์ จันทร์ทวฤทธิ์ ค.บ. (การศึกษาปฐมวัย), กศ.ม (หลักสูตรและการสอน), ค.ม (การศึกษาปฐมวัย), ศษ.ด (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านกรวัดและประเมินผล 1 ท่าน 1 ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์ ศษ.บ (ภาษาไทย), ศษ.ม (การบริหารการศึกษา) ปร.ด (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ตามกรอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการประเมินอยู่ในระดับ 3.51 คือมากขึ้นไปจึงนำไปใช้ พบว่าทั้งฉบับได้ค่าประเมินเท่ากับ 4.63 มีความเหมาะสมมากที่สุด

7) ทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน หลังเรียน

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2) วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

3) สร้างแบบทดสอบแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน หลังเรียนเป็นการทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) รายบุคคล จำนวน 40 ข้อ เพื่อคัดเลือกเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ก่อนที่จะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ

5) นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ได้แก่ 1. นางริศร พงศ์สุวรรณ กศ.บ (ภาษาไทย), กศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งอาจารย์ผู้บรรยายพิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2. นางภควดี เพียรสงวน ค.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ได้แก่ 1. พระมหา

อำนวยการ มหาวิโร ดร. ศน.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย), ปร.ด (วัฒนธรรมศาสตร์) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2. ดร.นารินทร์ จันทฤทธิ์ ค.บ. (การศึกษาปฐมวัย), กศ.ม (หลักสูตรและการสอน), ค.ม (การศึกษาปฐมวัย), ศษ.ด (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน ได้แก่ ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์ ศษ.บ (ภาษาไทย), ศษ.ม (การบริหารการศึกษา), ปร.ด (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) หากค่า IOC มีค่าสูงกว่า 0.50-1.00 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ชุดนั้น ๆ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดและสามารถนำไปทดลองใช้ได้ โดยใช้สูตร IOC จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน ได้ผลความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ไว้ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6) ปรับปรุงแก้ไขแบบแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองกับประชากรโรงเรียนชติยะวงษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาคุณภาพเครื่องมือ

7) นำผลทดลองจากกลุ่มประชากรมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.2 - 0.8 หาค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป และหาค่า KR-20 ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป

8) ผลวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบของทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.42-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่า 0.50-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 แล้วนำแบบทดสอบวัดทักษะไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

1) ศึกษาวิธีการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จากหลักการแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราประเมินค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 25 ข้อ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ กำหนดดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบและแก้ไขก่อนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบประเมินหาค่า IOC เพื่อพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง และหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการประเมิน IOC ต้องอยู่ที่ระดับ 0.50 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 จึงจะนำไปใช้ได้

4) ผลความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.72

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ ดังนี้

3.5.1 ปฐมนิเทศนักเรียน โดยให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 รวมทั้งข้อตกลง บทบาทหน้าที่ เป้าหมาย เกณฑ์ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนเพื่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.2 ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลาที่จัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย

- 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง จับใจความสำคัญวรรณคดี

- 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง หนังสือนิเคราะห์เนื้อหาวรรณคดี
- 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผลวรรณคดี
- 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง จุดประสงค์คนเขียนวรรณคดี
- 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เพียรสรุปอ้างอิงวรรณคดี

3.5.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนเพื่อทดสอบทักษะอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน หลังเรียน โดยผู้วิจัยใช้แบบทดสอบหลังเรียนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน

3.5.4 ผู้วิจัยทำการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน แล้วนำมาสรุปรวบรวมคะแนนความพึงพอใจโดยใช้สถิติพรรณนา

3.5.5 ผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนหลังเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนาของคะแนนแต่ละคน เพื่อนำคะแนนหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75.00 โดยใช้สถิติเปรียบเทียบทดสอบค่าที

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75

3.6.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และสรุปผลของความพึงพอใจ

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด หลังเรียนให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 11 ชั่วโมง 40 นาที ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

4.3 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	กลุ่มเป้าหมาย
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
% of Mean	หมายถึง	ค่าร้อยละ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดี เป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการ เรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนจำนวน 32 คน โดยใช้ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ปรนัย จำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่

ตารางที่ 4.1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568

เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ค่าร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
1	30	21	70.00	0
2	30	25	83.33	1
3	30	23	76.67	1
4	30	26	86.67	1
5	30	25	83.33	1
6	30	25	83.33	1
7	30	26	86.67	1
8	30	25	83.33	1
9	30	26	86.67	1
10	30	24	80.00	1
11	30	22	73.33	0
12	30	25	83.33	1
13	30	23	76.67	1
14	30	21	70.00	0
15	30	24	80.00	1
16	30	25	83.33	1
17	30	23	76.67	1

เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ค่าร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
18	30	24	80.00	1
19	30	25	83.33	1
20	30	26	86.67	1
21	30	23	76.67	1
22	30	26	86.67	1
23	30	23	76.67	1
24	30	22	73.33	0
25	30	25	83.33	1
26	30	24	80.00	1
27	30	25	83.33	1
28	30	24	80.00	1
29	30	24	80.00	1
30	30	22	73.33	0
31	30	23	76.67	1
32	30	22	73.33	0

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ปรนัย 30 ข้อ

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					(คน)	% of Mean	(คน)	% of Mean
32	30	23.97	1.49	79.90	26	81.25	6	18.75

จากตารางที่ 4.2 ผลวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.97

คิดเป็นร้อยละ 79.90 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 ด้าน

ด้าน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	$\bar{X}$	S.D.
1) จับใจความสำคัญ	6	5	5.5	0.70
2) หมั่นวิเคราะห์เนื้อหา	6	4	5.0	1.41
3) ประเมินค่าหาเหตุผล	6	5	5.5	0.7
4) จุดประสงค์คนเขียน	6	5	5.5	0.70
5) เพียรสรุปอ้างอิง	6	4	5.0	1.41
รวม	30	23	5.3	0.99

ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 ด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}= 5.3$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 0.99$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่1จับใจความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 0.70$ ด้านที่3ประเมินค่าหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 0.70$ ด้านที่4 จุดประสงค์คนเขียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}= 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 0.70$ ด้านที่2 หมั่นวิเคราะห์เนื้อหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}= 5.0$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 1.41$ และด้านที่6 เพียรสรุปอ้างอิง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}= 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.= 0.70$

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ

ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน หลังจากที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน สิ้นสุดลงทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1	ด้านครูผู้สอน	4.48	0.51	มาก
	1.1 ครูมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.53	0.57	มาก
	1.2 ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี	4.22	0.55	มาก
	1.3 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	4.78	0.42	มากที่สุด
	1.4 ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง	4.31	0.47	มาก
	1.5 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น	4.53	0.57	มากที่สุด
2	ด้านเนื้อหา	4.72	0.38	มากที่สุด
	2.1 เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.47	0.51	มาก
	2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้น	4.50	0.62	มากที่สุด
	2.4 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.78	0.42	มากที่สุด
	2.5 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.84	0.37	มากที่สุด
3	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.62	0.38	มากที่สุด
	3.1 การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ	4.28	0.46	มาก
	3.2 ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม	4.50	0.51	มากที่สุด
	3.3 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.56	0.50	มากที่สุด
	3.4 การสอนสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.5 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน	4.75	0.44	มากที่สุด
4	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.57	0.47	มากที่สุด
	4.1 มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
	4.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	4.78	0.42	มากที่สุด
	4.3 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	4.75	0.44	มากที่สุด
	4.4 นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก	4.47	0.51	มาก
	4.5 มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.28	0.46	มาก
5	ด้านการวัดและการประเมินผล	4.72	0.35	มากที่สุด
	5.1 มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม	4.78	0.42	มากที่สุด
	5.2 แบบทดสอบและงานที่ให้มีความยากง่ายเหมาะสม	4.75	0.44	มากที่สุด
	5.3 การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน	4.78	0.42	มากที่สุด
	5.4 ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส	4.28	0.46	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	5.5 นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวม	4.62	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 2 เนื้อหานักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 รองลงมาคือ ด้านที่ 5 ด้านการวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.35 ส่วน ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 ต่อมา ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.47 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51 และในแต่ละด้านยังสามารถเรียงลำดับคะแนนจากความพึงพอใจมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ด้านที่ 2 เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 พิจารณาเป็นข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 2.1 เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.00$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.00 ข้อที่ 2.5 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.84$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.37 ข้อที่ 2.4 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.42 ข้อที่ 2.3 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.50$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.62 และข้อที่ 2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.47$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51

ด้านที่ 5 ด้านการวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.35 ส่วนพิจารณาเป็นข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อ 5.5 นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.00$ และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.00 ข้อ 5.1 มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.24 ข้อ 5.3 การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.24 ข้อ 5.2 แบบทดสอบและงานที่ให้มีคามยากง่ายเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.44 และ 5.4 ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.28$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.46

ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 ข้อ 3.4 การสอนสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.00$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.00 ข้อ 3.5 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.44 ข้อ 3.3 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.56$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.50 ข้อ 3.2 ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.50$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.51 และข้อ 3.1 การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.28$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.46

ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.47 ข้อ 4.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.42 ข้อ 4.3 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.44 ข้อ 4.1 มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.56$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.50 ข้อ 4.4 นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.47$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.51 และ 4.5 มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.28$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.46

ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51 ข้อ 1.3 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.24 ข้อ 1.1 ครูมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.53$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.57 ข้อ 1.5 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.53$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.57 ข้อ 1.4

ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.31$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.47 และข้อ1.2 ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.22$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. =0.55

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด หลังเรียนให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ดที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน จำนวน 6 แผน เวลาสอน 12 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.63$ S.D. = 0.03) และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่า (Index of Consistency) เท่ากับ 0.80-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.42-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 สำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบวัดใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1951 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ซึ่งมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.72

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ และทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สามารถสรุปผล อภิปรายการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

1. ผลวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.97 คิดเป็นร้อยละ 79.90 ของคะแนนเต็ม มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 ด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.3$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.99$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 1 จับใจความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.70$ ด้านที่ 3 ประเมินค่าหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.70$ ด้านที่ 4 จุดประสงค์คนเขียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.70$ ด้านที่ 2 หน้าที่วิเคราะห์เนื้อหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.0$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 1.41$ และด้านที่ 6 เพียรสรุปอ้างอิง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 5.5$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.70$

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.42$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 2 เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.38$ รองลงมาคือ ด้านที่ 5 ด้านการวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.35$ ส่วน ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.38$ ต่อมา ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.47$ ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.51$

5.2 อภิปรายผล

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด หลังเรียนให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป พบว่า ผลวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน นักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 32 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.97 คิดเป็นร้อยละ 79.90 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของ จำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานเป็นวิธีสอนอ่านที่เป็นระบบ ต่อเนื่อง สัมพันธ์กันซึ่ง แต่ละขั้นมีขั้นตอนที่ชัดเจน นำไปสู่การพัฒนาพร้อมทั้งส่งเสริมทักษะการอ่านเป็นอย่างยิ่ง และเป็น ปัจจัยสำคัญทางการพัฒนาทางด้านภาษาอีกด้วย โดยเริ่มจาก ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน เป็นการ ทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับ วรรณคดีไทยของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความ กระตือรือร้น และเกิดสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการตั้งคำถามและการตอบคำถาม ดังนี้ 1.1 แนะนำวรรณคดี เป็นขั้นตอนการนำเสนอหรือสนทนาเกี่ยวกับส่วนประกอบ ของวรรณคดีว่า ประกอบด้วย ปกหน้า ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพ 1.2 เชื่อมโยงคำศัพท์ เป็นขั้นตอนการพูดคุยและ สนทนาให้เห็นถึงความสำคัญของ คำศัพท์กับความหมายที่ปรากฏในเรื่องราวที่อ่าน ขั้นตอนที่ 2 ฝึก อ่านวรรณคดี และบันทึก เป็นการอ่านภาพ คำศัพท์ หรือข้อความใน บทอ่านทั้งในลักษณะที่เป็น รายบุคคล หรือเป็นกลุ่มแล้วทำการวาดภาพ คัดลอกในสิ่งที่ตนสนใจ และได้เรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 ทำ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมหรือทำ กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย เพื่อ ขยายความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และเรื่องราวที่อ่าน และขั้นตอนที่ 4 สรุปและทบทวน เป็นการ ทบทวนความหมายของคำศัพท์และใจความ สำคัญของวรรณคดี นำข้อสรุปที่ได้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยให้ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือ เป็นกลุ่มย่อย ประเมินผลการเรียนรู้จากผลการ ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดเจตคติ ที่ดีต่อวิชาภาษาไทย สอดคล้องกับ เปรมฤดี กองคำ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริม สมรรถนะการอ่านภาษาไทยโดยใช้ วรรณคดีเป็นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาไทยโดยใช้ วรรณคดีเป็น ฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.28 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.00 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 2.28 มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 13.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.23 และสอดคล้องกับ กรรณาภรณ์ เครื่องคำ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังทางปัญญา

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการนำเนื้อหาวรรณคดีมาเป็นแกนกลางและใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมกับแผนผังทางปัญญาสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง และช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับกาญจนา วงศ์กรต (2564) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จังหวัดสุโขทัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขัติยะวงษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ฐาน ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 2 เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 รองลงมาคือ ด้านที่ 5 ด้านการวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.35 ส่วน ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.62$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 ต่อมา ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.47 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51 ทั้งนี้เป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ยังประกอบกับการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ ได้ใช้ความคิด แสดงออกได้อย่างเต็มที่ เข้าใจเนื้อหาในโครงสร้างภาพรวม โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก เช่น คอยแนะนำให้คำปรึกษาเพิ่มเติม แก่นักเรียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุงการปฏิบัติกิจกรรมครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีมีโนทัศน์ในเรื่องที่เรียนได้อย่างชัดเจน มีเหตุผล มีความสามารถในการสื่อสาร และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระตือรือร้นและสนุกสนาน การนำความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมาใช้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ได้สูงสุด การเรียนรู้ประเภทนี้ยังคำนึงถึงการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยเน้นการจัดการจัดกิจกรรม สื่อการเรียน และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับภรรณาภรณ์ เครื่องคำ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังทางปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการนำเนื้อหาวรรณคดีมาเป็นแกนกลางและใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมกับแผนผังทางปัญญาสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง และช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับ อีสริยาภรณ์ พิงจิตร์และกาญจนา วิชญาปกรณ์(2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับ กลวิธี REAP อยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.65

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานครูผู้สอนควรเลือกวรรณคดีที่มีประเด็นขัดแย้งหรือตัวละครที่มีมิติซับซ้อน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตั้งคำถาม และฝึกการใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ
2. ครูควรเปลี่ยนจากผู้บรรยายเนื้อหา เป็นผู้ชี้แนะโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามปลายเปิด เพื่อดึงความคิดเห็นของนักเรียน แทนการตัดสินว่าคำตอบใดถูกหรือผิดเพียงอย่างเดียว

3. ควรสร้างพื้นที่ปลอดภัยในชั้นเรียนที่ยอมรับความแตกต่างทางความคิด เพื่อให้ผู้เรียนกล้าวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงทัศนะต่อวรรณคดีในมุมมองใหม่ ๆ

5.3.2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอื่นๆ เช่น การใช้สื่อดิจิทัล หรือการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อดูว่าวิธีใดส่งเสริมการคิดวิจารณ์ญาณได้ดีที่สุด

2. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปสู่ระดับชั้นอื่น หรือกลุ่มนักเรียนที่มีพื้นฐานความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการสอน

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

- กรรมกรณ์ เครื่องคำ. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แนวคิด
วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังทางปัญญา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. (หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย) มหาวิทยาลัย
นเรศวร.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 . กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย*
- กาญจนา วงศ์กรด. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการโดยใช้
แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก
PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร*
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. 2562. *การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). *ภาษากับการสื่อสาร (Language
and Communication). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสาส์การพิมพ์.*
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. 2560. *หลักกิจกรรมพื้นฐานการงานอาชีพสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- จรีพันธ์ ภาชี. (2550). *ผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกสนจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ.
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.*
- เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ. (2540). *การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ วรรณกรรมเป็น
ฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/16488>

- ชญาณิช ใฝ่เอกภพ. (2566). การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.(บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ชนานันท์ กุ่มพรม (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 4Ex2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชวิน พงษ์ผจญ. (2562).การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน: แนวคิด แนวทางปฏิบัติและประเด็นที่ควรพิจารณา. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, ชาติ แจ่มนุช. (2545). สอนอย่างไรให้คิดเป็น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริม วิชาการ.
- ทิวา สำราญใจ. (2566).การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิง ความน่าเชื่อถือของผลการวัด. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประเมินและการวิจัยการศึกษา).มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ธนนชนก นิชเปี่ยม. (2567). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิลิสม์ร่วมกับเทคนิคอุปมา/เปรียบเทียบ.(หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธัญกานต์ ใจบุญ. (2560).การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ร่วมกับเทคนิคการสอนอ่าน SQ4R.(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธิดา โมสิกรัตน์ และนภาลักษณ์ สุวรรณธาดา. (2556). *ภาษาไทย 1 การอ่าน*. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) *ผลของการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
และความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ* . มหาวิทยาลัยขอนแก่น/ขอนแก่น.

นันทชนัน แก้วดวงใจ. (2567). *การส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ร่วมกับ
กลวิธี SQP2RS (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยพะเยา*

นิสิต ผลเดชสถาพร. (2564). *การใช้วิธีสอนการวิเคราะห์QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่3 (บัณฑิตวิทยาลัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ*

บัญชา ธรรมบุตร และคณะ (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและคิด
แก้ปัญหาของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทยชั้นปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา
เป็นฐาน*

บันลือ พฤกษ์วัน. (2543). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประวิทย์ หล่อเกรี. (2564). *การศึกษาศาสนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหน่วยการเรียนรู้
ล้าค่าเมืองปะคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา*

ปัทมา วิญญกุล. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์
เบอร์ก.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.*

เปรมฤดี กองคำ. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาไทยโดยใช้ วรรณคดีเป็น
ฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ครุศาสตรมหาบัณฑิต)
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*

เปลื้อง ณ นคร. (2544). ศิลปะแห่งการอ่าน : หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ: ขาวฟาง.

พินดา พานิชวัฒน์. (2565). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research). สำนักพิมพ์- มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรชัย ผาตไธสง. (2560). กระบวนการพัฒนาหลักสูตร. นครราชสีมา: โฟโต้บุ๊กคอตเน็ต.

พรทิพย์ แซ่จั้น และคณะ. (2553). คู่มือฝึกอบรมภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรสวรรค์ ศิริภิญญาภรณ์และคณะ. (2561). การสร้างศักยภาพการอ่านของเยาวชนในศตวรรษที่ 21. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พัชญา สาทา. (2564). ผลการพัฒนาเมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการ
 อ่านแบบเน้นมโนทัศน์ ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (บัณฑิตวิทยาลัย)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิมพ์วรรณ เตจ๊ะเสาร. (2567). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับการจัดการ
 เรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ทาง
 คณิตศาสตร์เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวและทักษะการทำงาน เป็นทีมของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 1 (หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
 สอน).มหาวิทยาลัยพะเยา.

แพรพรรณ สมทรัพย์. (2545). การสร้างแผนการสอนที่ใช้เกมประกอบการสอนคณิตศาสตร์ ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภูษิมา ภูญโญสินวัฒน์. (2563). จัดการเรียนการสอนอย่างไรในสถานการณ์โควิด-19: จากบทเรียน
 ต่าง ประเทศสู่การจัดการเรียนรู้ของไทย. จาก <https://tdri.or.th/2020/05/examples-of-teaching-and-learning-in-covid-19-pandemic/>

- รัตนารณ จำรัสภูมิ (2563). การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิจิตรา สามาอาพัฒน์. (2563). การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาрі ทวีวรดิถก. (2543) “การพัฒนาโปรแกรมการเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วัชรพล วิบูลยศรีน. 2561. วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรา เล่าเรียนดีและคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่21(พิมพ์ครั้งที่12).กรุงเทพฯ: บริษัท เพชรเกษม พรินต์ติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. วารสารนวัตกรรม การเรียนรู้
- ศรีสุดา จริญญากุล. (2539). ภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- ศศิธร เวียงวะลัย. 2556. การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.
- ศิริพร ทานะเวช. (2564).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง ความน่าจะเป็น ระหว่างการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWDL กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2545). หลักการสอน. อุดรธานี: สำนักสงเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สริญญา มารศรี. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในศตวรรษที่ 21. วารสาร มจร นครน่านปริทรรศน์

สอองค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ.(2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย ม. 4 กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.)

สันติศักดิ์ ทองสร้อย. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง. (ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2543. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี.

สิริพร รัตยมุง (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุกัญญา ทาโสด (2562). เอกสารประกอบการสอน หัวข้อ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย.เชียงราย.

สุจิตรา สามารถ. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณรายวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบKWLH- Plus ร่วมกับเทคนิค TGT (Team Games Tournament). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สุนันทา อาจสัตว์. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนบุญโญปถัมภ์ ลำพูน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สุนิษา แสงอุ่น. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: ดวงกลม.

- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุกัญญา สันติเจริญเลิศ. (2562). *ภาษาไทย ป.3 เข้าใจง่าย เก่งได้ในเล่มเดียว*. กรุงเทพฯ: อินส์พัล.
- อดิเรก สาริพิมพ์. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการเรียนรู้ IAR*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2563). *สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย: แนวทางในการแก้ปัญหา*. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2553. *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). *พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
2. ภาษาอังกฤษ
- Author (2021). WHAT IS COMPETENCE DEVELOPMENT?.
<https://www.teamazing.com/what-is-competence-development/>
- Donoghue, M. R. (2009). *Language arts: Integrating skills for classroom teaching*. Fullerton: SAGE Publications.
- Harris, F. (2000). *Developing corporate brands through considering internal and external stakeholders*. *Corporate Reputation Review*, 3(3), 268–274.
- Indeed Editorial Team.(2024). *Developing Competence: definition, types and how-to guide*. <https://uk.indeed.com/career-advice/career-development/developing-competence>

Indeed Editorial Team.(2024).What Is Competency Development? (With Core Competencies)
.https://ca.indeed.com/career-advice/career-development/competency-development

Zuri Baker (2023).What Is Competency Development? A Detailed Guide.
<https://www.edstellar.com/blog/competency-development>

Watson. G, & Glazer, Z. E. M. (1964). Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal Manual.
New York: Brace and World Inc.

Ward, A. W., & Murray–Ward, M. (1999). Assessment in the classroom. Wadsworth
Publishing

Sosothikul, Rachnee. (1992). How to Improve Reading. Bangkok: Chulalongkorn
University Press.

Yopp and Yopp. (1996). Literature-based reading activities. New York : A simon &
Schuster Company.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

1.พระมหาอำนาจ มหาวีโร ดร.

วุฒิการศึกษา: ปร.ด (วัฒนธรรมศาสตร์)
 ตำแหน่ง: ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ ร้อยเอ็ด
 สถานที่ทำงาน: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

2.ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์

วุฒิการศึกษา:ศึกษาศาสตร์ดุष्ฎีบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
 ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3.ดร.นารีรัตน์ จันทฤทธิ์

วุฒิการศึกษา:ศึกษาศาสตร์ดุष्ฎีบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
 ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

4.นางริศร พงศ์สุวรรณ

วุฒิการศึกษา: กศ.ม (ภาษาไทย)
 ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

5.นางภควดี เพียรสงวน

วุฒิการศึกษา: ศศ.ม (ภาษาไทย)
 ตำแหน่ง: ครูชำนาญการพิเศษ
 สถานที่ทำงาน: โรงเรียนขัฒยวงษา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๘๕๕๘

ที่ อว ๗๙๑๔/๒๐๕๒๗

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหาอำนาจ มหาวิโร คร.

ด้วย พระชาณุณรงค์ คมกสิรปถโญ (ปิ่นหอม) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๕๐๑๑๒๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๗/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนชดิลยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิชิธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มีหงษ์ ภัคดา อพอดกนธ์

(กานตธานนวล อภินันท์)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๘๘๕๘

ที่ อว ๗๙๑๔/๖๐๕๒๗ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์

ด้วย พระชาณุณรงค์ คมภีรปณโณ (เป็นทอม) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๖ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๗/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนขัติยะวงษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุธีวีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

อุษณีย์ ใจสะอาด

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาเขตอีสาน

(ดร. จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๕๓ ๒๔๘๘๕๕

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๕๒๗

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.นารินทร์ จันทร์ทวฤทธิ์

ด้วย พระชาณุณรงค์ คมกัทรปลโย (เป็นทอม) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๕๔๐๑๑๒๐๐๖ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย รุ่นที่ ๗/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนขัติยะวงษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในกรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุธีวีธีธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

รับทราบ

พระสุธีวีธีธรรม ทรงสอบ เครื่องมือ ใน ทศดช ชตริบ ใน พังงอ ๕๖๖๖

(นางสาวกรรณ มาตกุล)

ที่ อว ๗๙๑๔/๐๙๘๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๗/๑๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๕๑-๒๕๑-๔๔๔, ๐๕๑-๒๕๓-๓๓๖

๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางกวีตี เพ็ชรสวน

ด้วย พระชาณุณรงค์ คมกักรปณฺโญ (เป็นทอม) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๒๐๐๖ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุธีวัชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

- รับทราบ

- นินทาพร้อมตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ให้แก่นักศึกษาด้วยดี

(นางกวีตี เพ็ชรสวน)

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาระบบโรงเรียนมัธยมศึกษา

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : พระชาณุณรงค์ คมกักรปณฺโญ (เป็นทอม)

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการ
เรียนการเรียนรู้ และการวัดผลการประเมินผล
สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ**

คำชี้แจง

วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดี เป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้สร้าง “แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน”

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อความคำถามในแบบตรวจสอบข้างล่าง แล้วทำ เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 หรือ 4 หรือ 3 หรือ 2 หรือ 1 โดย

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาในคำถามที่ เห็นว่าไม่เหมาะสม ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ส่วนนำ						
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน						
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
3	สาระสำคัญ						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
4.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์						
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล						
5.	สาระการเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
6.	กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน						
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
7.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
8.	การวัดและประเมินผล						
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
2	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
5	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
10	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	5	4	4	5	23	4.60	มาก
14	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
15	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
16	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
17	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.71	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
2	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
4	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
5	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
8	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
9	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
10	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
11	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
12	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
13	4	5	4	4	4	21	4.20	มาก
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
16	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
17	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
19	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
20	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	5	4	4	4	21	4.20	มาก
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.52	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
5	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
16	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
17	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
18	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
19	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
20	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
23	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
รวม							4.65	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	4	5	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
5	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก
7	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
8	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
9	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
13	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
16	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
17	4	5	4	4	4	22	4.40	มาก
18	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
19	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
20	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
21	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
22	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
23	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
รวม							4.63	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
2	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	4	5	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
8	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
9	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
14	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
15	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
16	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
17	4	5	4	4	4	22	4.40	มาก
18	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
19	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
20	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
21	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
22	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.70	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
2	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
4	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
7	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
8	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
9	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
13	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
14	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
16	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
17	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
18	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
19	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
20	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
21	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
22	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
23	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
รวม							4.55	มากที่สุด

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสม
ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

พระชาณุณรงค์ คมภีรพลโย (ปิ่นหอม)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นิทานเวตาล 10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านออกเสียงร้อยแก้วและประเมินค่าเรื่องที่อ่าน					
1. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญจากนิทานเวตาลที่อ่านได้ (K)	1.ข้อใดกล่าวถึงลักษณะนิสัยของพระเจ้าวิกรมมหาราชที่เด่นชัดที่สุด ก. ใจร้อนและหุนหันพลันแล่น ข. มีความยุติธรรมและเด็ดเดี่ยว ค. ชอบความสันโดษ ง. หลงเชื่อคำคนง่าย				
2. นักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าได้ (P)	2.สาเหตุสำคัญที่เวตาลตั้งเงื่อนไขให้พระราชาทองตอบปัญหาคือข้อใด ก. ต้องการทดสอบความกล้าหาญ ข. ต้องการพิสูจน์สติปัญญาและความยุติธรรม ค. ต้องการหลอกให้พระราชาทำผิด ง. ต้องการหนีออกจากป่าช้า				
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทความได้อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	3.จุดหักเห (Plot Twist) สำคัญของนิทานเวตาลคือข้อใด ก. เวตาลคืออดีตมนุษย์ ข. เวตาลตั้งคำถามเชิงตรรกะกับพระราชาทูครั้ง ค. พระราชาทองตอบปัญหาได้ทุกข้อจนเวตาลต้องกลับไปยังต้นเดิม ง. การตอบคำถามผิดทำให้เวตาลหลุดพ้นคำสาป				
	4.จากโครงเรื่อง ข้อใดอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าวิกรมมหาราชกับเวตาลได้ดีที่สุด ก. ศัตรูที่ต้องต่อสู้กันตลอดเวลา ข. ผู้ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบ ค. เพื่อนร่วมทาง ง. ผู้วิเศษกับศิษย์				
	5.การตั้งคำถามของเวตาลสะท้อนลักษณะของนิทานที่เน้นอะไร				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	ก. ความบันเทิง ข. เหตุการณ์เหนือธรรมชาติ ค. การใช้เหตุผลเชิงตรรกะ ง. การสอนเรื่องเวทมนตร์				
	6.หากนำข้อคิดจากนิทานมาสร้างหลักการบริหารงาน ข้อใดเหมาะสมที่สุด ก. ผู้นำต้องเด็ดขาดไม่ฟังผู้อื่น ข. ผู้นำต้องมีสติและใช้เหตุผลไตร่ตรอง ค. ผู้นำควรหลีกเลี่ยงการตัดสินใจ ง. ผู้นำควรยอมแพ้เมื่องานยาก				
	7.หากจะนำโครงเรื่องนิทานเวตาลไปแต่งใหม่ให้ร่วมสมัย ควรปรับจุดใดมากที่สุด ก. ตัวละครเวตาลให้เป็นเครื่องจักร AI ข. ฉากป่าช้าเป็นอาคารเรียน ค. ชื่อพระราชาให้เป็นชื่อเล่น ง. ให้เรื่องสั้นลงเพียงครึ่งหนึ่ง				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นิทานเวตาล 10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง วิเคราะห์และประเมินค่าการใช้ภาษา					
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและจับใจความสำคัญของได้ (K) 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ห้อย่างมี	8.หากรวมตอนต่าง ๆ ของนิทานเวตาลเป็นบทเรียนด้านศีลธรรม เนื้อหาหลักควรเน้นเรื่องใด ก. การเชื่อผีสาร ข. การใช้ปัญญาก่อนตัดสินใจ ค. การเดินทางอันตราย ง. การทำตามคำทำนาย				
	9.ถ้าจะสรุปสาระสำคัญของนิทานให้ได้ใจความเดียว ควรสรุปอย่างไร				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
<p>วิจารณ์ญาณ โดยแยกแยะข้อเท็จจริง เหตุผล ความคิดเห็น และอคติของผู้เขียนได้ (P)</p> <p>3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาด้วยเหตุผลเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)</p>	<p>ก. การผจญภัยของพระราชาในป่า</p> <p>ข. การเรียนรู้ผ่านปัญหาที่ท้าทายทำให้ผู้นำเติบโต</p> <p>ค. การจับผีเป็นการกิจสำคัญของกษัตริย์</p> <p>ง. นิทานที่เล่าเพื่อความสนุกเท่านั้น</p>				
	<p>10. หากเปลี่ยนตอนจบให้เวตาลกล่าวคำทำนายสำคัญ จะเสริมประเด็นใด</p> <p>ก. ชะตากรรมของพระราชาผูกกับปัญญา</p> <p>ข. เน้นความสยองขวัญ</p> <p>ค. ให้มีฉากปะทะกัน</p> <p>ง. เพิ่มตัวละครฝ่ายร้าย</p>				
	<p>11. การที่เวตาลหนีทุกครั้งเมื่อพระราชาตอบคำถามได้ แฝงความหมายใด</p> <p>ก. ความรู้ไม่มีที่สิ้นสุด</p> <p>ข. พระราชาตอบผิดเสมอ</p> <p>ค. เวตาลกลัวพระราชา</p> <p>ง. การตอบถูกทำให้เวตาลเจ็บปวด</p>				
	<p>12. คำถามของเวตาลเกี่ยวกับศีลธรรมของตัวละครในเรื่องต่าง ๆ ต้องการให้ผู้อ่านคิดเรื่องใด</p> <p>ก. ความสนุกของเรื่องเล่า</p> <p>ข. ความถูกต้องของการกระทำมนุษย์</p> <p>ค. การนับถือวิญญาณ</p> <p>ง. ความลึกลับของป่าช้า</p>				
	<p>13. ความกล้าหาญของพระเจ้าวิกรมทิตย์ควรถูกตีความอย่างไร</p> <p>ก. ความบ้าบิ่น</p> <p>ข. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	ค. ความโลภต้องการอำนาจ ง. ความหลงตัวเอง				
	14.เมื่อเวตาลเล่านิทานย่อยก่อนตั้งคำถาม แสดงถึงกระบวนการใดในการเรียนรู้ ก. อุปมาเพื่อให้เกิดอย่างลึกซึ้ง ข. การบังคับให้เชื่อ ค. การสรุปรายงาน ง. การเล่าเรื่องแบบไม่มีเหตุผล				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นิทานเวตาล 10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วิเคราะห์ วิจัยวรรณคดีและ วรรณกรรม					
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของวิเคราะห์ วิจัยวรรณคดีและวรรณกรรมได้ (K)	15.หากมองในมุมสัญลักษณ์ การเดินกลับไปป่าช้าทุกครั้งอาจตีความว่า ก. ชีวิตวนเวียนไม่ไปไหน ข. ความจริงต้องเริ่มจากการตั้งคำถามเสมอ ค. ความตายสำคัญที่สุด ง. เวตาลต้องการอยู่ในความมืด				
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ นิทานเวตาล โดยแยกแยะข้อเท็จจริง เหตุผลความคิดเห็น และอคติของผู้เขียนได้ (P)	16.ข้อใดเป็นคุณค่าที่นิทานเวตาลให้ผู้อ่านมากที่สุด ก. ให้ความตื่นเต้น ข. ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความยุติธรรม ค. สนับสนุนความเชื่อเรื่องผี ง. เน้นความเหนือธรรมชาติเป็นหลัก				
	17.เหตุใดจึงกล่าวได้ว่านิทานเวตาลเป็นวรรณกรรมที่ “ทำลายความคิด” ก. มีตอนต่อเนื่องยาวมาก ข. มีปัญหาที่ต้องตอบอย่างมีเหตุผล				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาניתานเวลาด้วยเหตุผลเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	ค. มีตัวละครแปลกประหลาด ง. มีฉากสวยงาม				
	18.ผู้อ่านควรประเมินพฤติกรรมใดของพระราชาว่ามีความเหมาะสมที่สุด ก. ไล่จับเวตาลแม้รู้ว่ายาก ข. ใช้เหตุผลตอบคำถามอย่างรอบคอบ ค. ไม่ฟังคำเตือนใคร ง. ดื้อดึงทำตามคำทำนาย				
	19.หากนักเรียนต้องแก้ปัญหายาก ๆ ในชีวิต แนวคิดใดจากนิทานนำไปใช้ได้ดีที่สุด ก. ทำทันทีโดยไม่คิด ข. หลีกเลียงปัญหา ค. ใช้สติและไตร่ตรองทุกทางก่อนตัดสินใจ ง. ขอให้ผู้อื่นช่วยเสมอ				
	20.หากใช้รูปแบบการถาม-ตอบของเวตาลในชั้นเรียน จะช่วยผู้เรียนด้านใด ก. การท่องจำ ข. การคิดเชื่อมโยงและการอธิบายเหตุผล ค. การฟังเฉย ๆ ง. การทำตามคำสั่งอย่างเดียว				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นิราศนรินทร์คำโคลง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านออกเสียงร้อยแก้วและประเมินค่าเรื่องที่อ่าน					
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอ่านจับใจความสำคัญ	21.จากโคลงนิราศนรินทร์ ผู้ประพันธ์ใช้โวหารเด่นที่สุดเพื่อสื่อความเศร้าคือข้อใด ก. อุปมา ข. บุคคลวัต				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
จากนิราศนรินทร์คำโคลงได้ (K)	ค. อติพจน์ ง. อุปไมย				
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์นิราศนรินทร์อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยแยกแยะข้อเท็จจริง เหตุผล ความคิดเห็น และอคติของผู้เขียนได้ (P)	22.ลักษณะสำคัญของ “ความทุกข์พิร็อกเพรียงพ้อง” ในโคลงหมายถึง ก. ความทุกข์เกิดจากสิ่งแวดล้อม ข. ความทุกข์เกิดเพราะการเดินทาง ค. ความทุกข์เกิดร่วมกันเป็นพวงหลายเรื่อง ง. ความทุกข์เกิดจากคนอื่น 23.โคลงที่กล่าวถึง “ปางกรุงเก่า” ทำหน้าที่ใดในเรื่อง ก. บรรยายเหตุการณ์ปัจจุบัน ข. เปรียบเทียบอดีตกับปัจจุบัน ค. สร้างภาพลักษณ์ตัวละคร ง. วิจารณ์สังคม				
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาของนิราศนรินทร์ด้วยเหตุผลเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	24.ลักษณะเด่นของโคลงนิราศนรินทร์ที่ทำให้ต่างจากนิราศทั่วไปคือ ก. เน้นอารมณ์รักเป็นหลัก ข. เน้นอารมณ์โศก ความพลัดพราก และเรื่องบ้านเมือง ค. เน้นผจญภัย ง. เน้นคำสอนทางศาสนา 25.การเลือกสถานที่ระหว่างทางเพื่อบรรยายอารมณ์ของผู้ประพันธ์ สะท้อนกลวิธีใด ก. การพรรณนาธรรมชาติ ข. การใช้สัญลักษณ์แทนอารมณ์ ค. การเล่าประวัติศาสตร์ ง. การจัดลำดับเหตุการณ์				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นิราศนรินทร์คำโคลง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะ					
<p>1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ได้ (K)</p> <p>2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ได้ (P)</p> <p>3. นักเรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีและกระตือรือร้นในการเรียนรู้เชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)</p>	<p>26.หากต้องการนำโคลงมาสร้างสื่อการเรียนรู้ใหม่ ควรเน้นประเด็นใดมากที่สุด</p> <p>ก. ความงามของภาษาและการใช้โวหาร</p> <p>ข. รายละเอียดสถานที่ทุกแห่ง</p> <p>ค. รายชื่อบุคคลในสมัยนั้น</p> <p>ง. การเดินทางของผู้ประพันธ์เท่านั้น</p>				
	<p>27.ถ้านำ “ความพลัดพราก” ในโคลงมาประยุกต์ใช้ในการสร้างละครร่วมสมัยควรเพิ่มองค์ประกอบใด</p> <p>ก. ฉากต่อสู้</p> <p>ข. ความขัดแย้งทางอารมณ์ของตัวละคร</p> <p>ค. ตัวละครวายร้ายเพิ่มขึ้น</p> <p>ง. ทีมตลกคอมเมดี้</p>				
	<p>28.หากต้องสรุป “ภาพรวมของอารมณ์ในนิราศนรินทร์” ให้ได้ใจความเดียว ข้อใดเหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. ความสุขจากการเดินทาง</p> <p>ข. ความตื่นเต้นในการผจญภัย</p> <p>ค. ความโศกเศร้าและอ้างว้างจากการพลัดพราก</p> <p>ง. ความหวังในการกลับบ้าน</p>				
	<p>29.หากต้องจัดทำแผนที่เส้นทางตามโคลง ควรเน้นสิ่งใดเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนาผู้ประพันธ์</p> <p>ก. ตำแหน่งแม่น้ำของแต่ละพื้นที่</p> <p>ข. ความหมายทางประวัติศาสตร์ของสถานที่และความรู้สึกกำกับ</p> <p>ค. สถาปัตยกรรม</p> <p>ง. ข้อมูลเศรษฐกิจในยุคนั้น</p>				
	<p>30.หากรวมตอนต่าง ๆ ของโคลงเป็นบทเรียนเรื่องคุณค่าชีวิต ควรได้ข้อสรุปใด</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	ก. ชีวิตเต็มไปด้วยปัญหาที่ยากจะแก้ ข. ความพลัดพรากทำให้รู้คุณค่าของสิ่งที่รัก ค. การเดินทางทำให้จิตใจเข้มแข็ง ง. ความทุกข์เกิดขึ้นจากผู้อื่น				
	31.วลี “น้ำตาอาบแก้ม” สื่อความหมายใด ก. ความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง ข. ความเศร้าอย่างลึกซึ้ง ค. ความโกรธ ง. ความคิดถึงบ้าน				
	32.โคลงที่บรรยายธรรมชาติหม่นหมองระหว่างทางตีความได้ว่า ก. ผู้ประพันธ์ไม่พึงพอใจต่อธรรมชาติ ข. ธรรมชาติสะท้อนสภาวะจิตใจที่เศร้า ค. ต้องการบรรยายสภาพอากาศ ง. ต้องการให้เห็นความงดงามของต้นไม้				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นราชนรินทร์คำโคลง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง วิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดี และวรรณกรรม					
1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ (P)	33.การใช้สัญลักษณ์ “วังเวง” แสดงอารมณ์ใด ก. ปิติ ข. ระลึกถึงอดีต ค. ความว่างเปล่าและโดดเดี่ยว ง. ความประหม่า				
	34.ความรู้สึกที่ผู้ประพันธ์มีต่อบ้านเมืองจากการเปรียบเทียบกับอดีต สื่อถึงประเด็นใด				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีและกระตือรือร้นในการเรียนรู้เชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	ก. ความเสื่อมโทรมของสังคมและบ้านเมือง ข. ความมั่งคั่งของวัฒนธรรม ค. ความรุ่งเรืองในปัจจุบัน ง. ความอยากผจญภัย				
	35.หากผู้อ่านตีความความ “โตกซึ่งอาตุร” ในโคลง อาจสะท้อนอะไรในยุคนั้น ก. ความขัดแย้งทางการเมือง ข. ความไม่มั่นคง ความสูญเสียในบ้านเมือง ค. ความเจริญด้านการค้า ง. ความสนุกสนานของผู้คน				
	36.คุณค่าด้านสังคมที่เด่นที่สุดของนิราศนรินทร์คือข้อใด ก. การสะท้อนความทุกข์ของผู้คนในยุคเสียกรุง ข. การบันทึกข้อมูลเศรษฐกิจ ค. การแข่งขันชั้น ง. การบรรยายเส้นทางอย่างละเอียด				
	37.การใช้ภาษาโคลงที่วิจิตรพิสดารให้คุณค่าใดแก่ผู้อ่าน ก. ความลึกลับ ข. ความงามทางวรรณศิลป์ ค. ความเรียบง่าย ง. ความตึงเครียด				
	38.อารมณ์ใดในเรื่องทำให้ผู้อ่านได้ตระหนักในประเด็นใด ก. ความสำคัญของอดีตและประวัติศาสตร์ ข. การไม่ควรเดินทาง				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	ค. การละทิ้งบ้านเกิด ง. การไม่ต้องคิดถึงใคร				
	39.หากต้องปลอบใจเพื่อนที่อยู่ไกลบ้าน โดยใช้แนวคิดจากนิราศนรินทร์ ข้อความใดเหมาะสมที่สุด ก. การเดินทางคือความสนุก ข. ความโศกเป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตและเข้าใจตนเอง ค. ไม่จำเป็นต้องคิดถึงบ้าน ง. ทุกอย่างจะดีขึ้นเสมอโดยไม่ต้องทำอะไร				
	40.หากนำรูปแบบ “การใช้สถานที่สะท้อนอารมณ์” ของนิราศไปใช้ในการเขียนเรียงความ จะช่วยพัฒนาทักษะใด ก. การบรรยายเหตุการณ์เรียบ ๆ ข. การสร้างอารมณ์ร่วมและสัญลักษณ์ ค. การเล่าเรื่องแบบวิชาการ ง. การใช้เหตุผลเชิงตรรกะ				

ชื่องาน : แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (คัดเลือกข้อสอบใช้จริง)

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 40 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 37 ข้อ และมีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง จำนวน 3 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	0	1	0	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	0	0	1	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่ามีข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 37 ข้อ จากทั้งหมด 40 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 37 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง จำนวน 3 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
15	0	1	0	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง
24	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง

38	0	0	1	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง/ปรับปรุง
----	---	---	---	---	---	---	------	------------------

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
 วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้
 วรรณคดีเป็นฐาน”

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดี
 เป็นฐาน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจข้างล่าง แล้วทำ
 เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในแบบสอบถามความพึงพอใจที่เห็นว่าไม่
 เหมาะสม ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

พระชาณุณรงค์ คมกักรปลโย (ปิ่นหอม)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านครูผู้สอน				
	1.1 ครูมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา				
	1.2 ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี				
	1.3 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย				
	1.4 ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่ในนักเรียนอย่างทั่วถึง				
	1.5 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น				
2	ด้านเนื้อหา				
	2.1 เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ				
	2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
	2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้น				
	2.4 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้				
	2.5 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้				
3	ด้านการจัดการเรียนการสอน				
	3.1 การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ				
	3.2 ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม				
	3.3 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย				
	3.4 การสอนสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน				
	3.5 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน				
4	ด้านสื่อการเรียนการสอน				
	4.1 มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน				
	4.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย				
	4.3 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น				
	4.4 นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก				
	4.5 มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
5	ด้านการวัดและการประเมินผล				
	5.1 มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม				
	5.2 แบบทดสอบและงานที่ให้มีความยากง่ายเหมาะสม				
	5.3 การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน				
	5.4 ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส				
	5.5 นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน				

ชื่องาน : แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 25 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 25 ข้อ และไม่มีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
11	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
12	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
14	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

16	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
20	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
21	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
22	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
23	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
24	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
25	1	1	0	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่ามีข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 25 ข้อ จากทั้งหมด 25 ข้อ

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 25 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

3	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
11	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
12	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
14	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
20	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
21	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
22	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

23	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
24	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
25	1	1	0	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

ที่ อว ๗๙๑๔/๑๑๔๕

วันที่ 1761
 วันที่ 7 เดือน 9 พ.ศ. 66
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 วิชา...
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐
 โทร ๐๔๓-๒๕๑-๕๕๕, ๐๔๓-๒๕๒-๓๓๖

๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา

เนื่องด้วย พระชาณุณรงค์ คมกักรปญโญ (เป็นทอม) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๖
 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.คชา ปราณีตพลกรัง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
 และเป็นไปตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการทดลองใช้เครื่อมือในการวิจัย
 (Try out) ในการทำวิทยานิพนธ์และขออนุญาตใช้หน่วยงานของท่านเป็นพื้นที่ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นลำดับ
 ต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห้ ขอบคูลมมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระสุวิชิธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

แจ้งขอ ผู้บริหารโรงเรียนขัติยะวงษา

อนุมัติ
 อนุมัติ
 อนุมัติ

ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๘
 พระชาณุณรงค์ คมกักรปญโญ (ทอม)
 นักศึกษา วิชา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๖

7 พ.ย. 68

๗ พ.ย. ๖๘

๗ พ.ย. ๖๘

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ติดต่อประสานงาน : พระชาณุณรงค์ คมกักรปญโญ (เป็นทอม) ๐๘๒๒๑๒๐๓๗๙

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบปรนัยแบบอิงกลุ่ม

ชื่อแบบทดสอบ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จำนวนผู้สอบ 30 คน

จำนวนข้อสอบ 40 ข้อ

กำหนดกลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ ร้อยละ 20

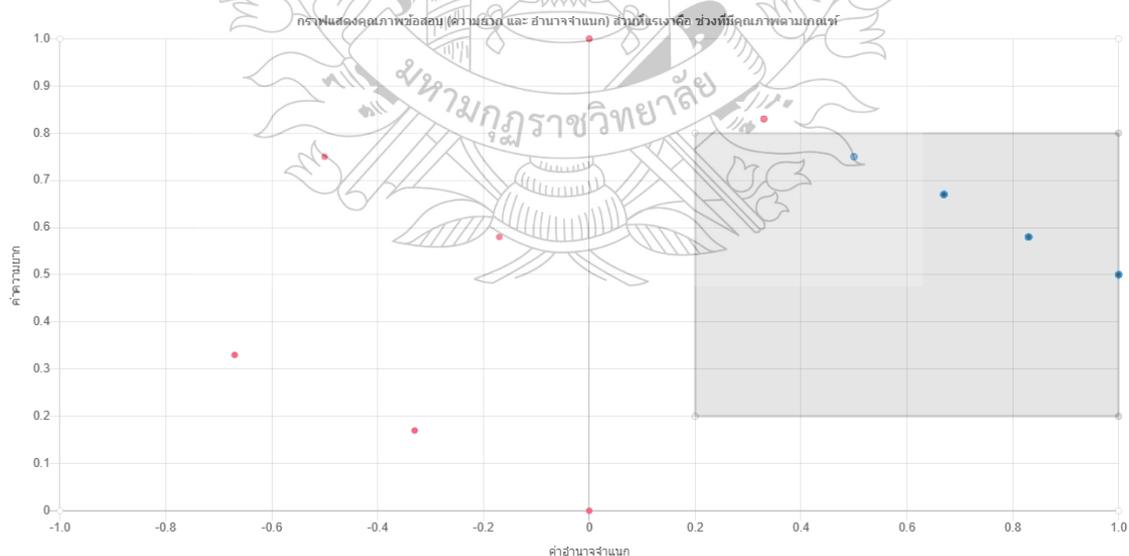
ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบปรนัยแบบอิงกลุ่ม

ข้อ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	(3)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
2	(2)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
3	(3)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
4	(4)	0.83	0.33	ง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ไม่ผ่าน
5	(1)	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนก ค่อนข้างสูง	ผ่าน
6	(1)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
7	(4)	0.58	-0.17	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ ไม่ได้	ไม่ผ่าน
8	(3)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
9	(4)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
10	(2)	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนก ค่อนข้างสูง	ผ่าน
11	(2)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
12	(3)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

13	(4)	0.83	0.33	ง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ไม่ผ่าน
14	(2)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
15	(1)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
16	(1)	0	0	ยากมาก ไม่มีอำนาจจำแนก	ไม่ผ่าน
17	(3)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
18	(2)	0.17	-0.33	ยาก อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
19	(4)	0.33	-0.67	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกใช้ ไม่ได้	ไม่ผ่าน
20	(2)	0.83	0.33	ง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ไม่ผ่าน
21	(2)	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนก ค่อนข้างสูง	ผ่าน
22	(4)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
23	(4)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
24	(2)	0.83	0.33	ง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ไม่ผ่าน
25	(1)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
26	(1)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
27	(3)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
28	(4)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
29	(3)	1	0	ง่ายมาก ไม่มีอำนาจจำแนก	ไม่ผ่าน
30	(4)	1	0	ง่ายมาก ไม่มีอำนาจจำแนก	ไม่ผ่าน
31	(1)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

32	(1)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
33	(3)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
34	(4)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
35	(4)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
36	(3)	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
37	(3)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
38	(4)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
39	(2)	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
40	(2)	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนก ค่อนข้างสูง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบจำนวน 40 ข้อ มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 7, 13, 16, 18, 19, 20, 24, 29, 30

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (ด้วยวิธี KR20)

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
2	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
3	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
4	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
5	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
6	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
7	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
8	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
9	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
10	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
11	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
12	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
13	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
14	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
15	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
16	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
17	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

18	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
19	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
20	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
21	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
22	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
23	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
24	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
25	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
26	0.58	0.83	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
27	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
28	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
29	0.67	0.67	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
30	0.75	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการคัดเลือกข้อสอบมาจำนวน 30 ข้อ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี KR20 มีค่าเท่ากับ 0.96

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน (try out)

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจ ดังนี้ 1 = พอใจน้อยมาก 2 = พอใจน้อย 3 = พอใจปานกลาง 5 = พอใจมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน						
1	ครูมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา					
2	ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี					
3	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย					
4	ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง					
5	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น					
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา						
6	เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ					
7	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8	เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
9	เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10	เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน						
11	การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ					
12	ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม					
13	มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
14	การสอนสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน					
15	การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน					
ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน						
16	มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน					
17	สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย					

18	สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
19	นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก					
20	มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล						
21	มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม					
22	แบบทดสอบและงานที่ให้มีความยากง่ายเหมาะสม					
23	การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน					
24	ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส					
25	นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

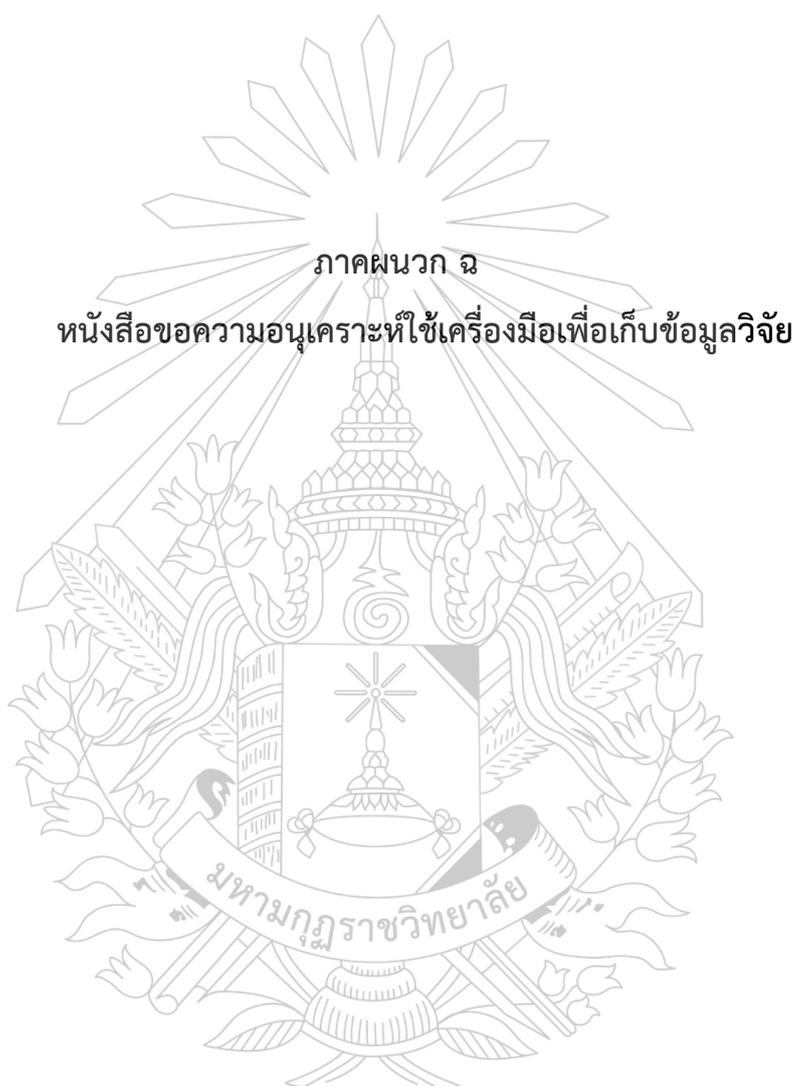
.....

.....

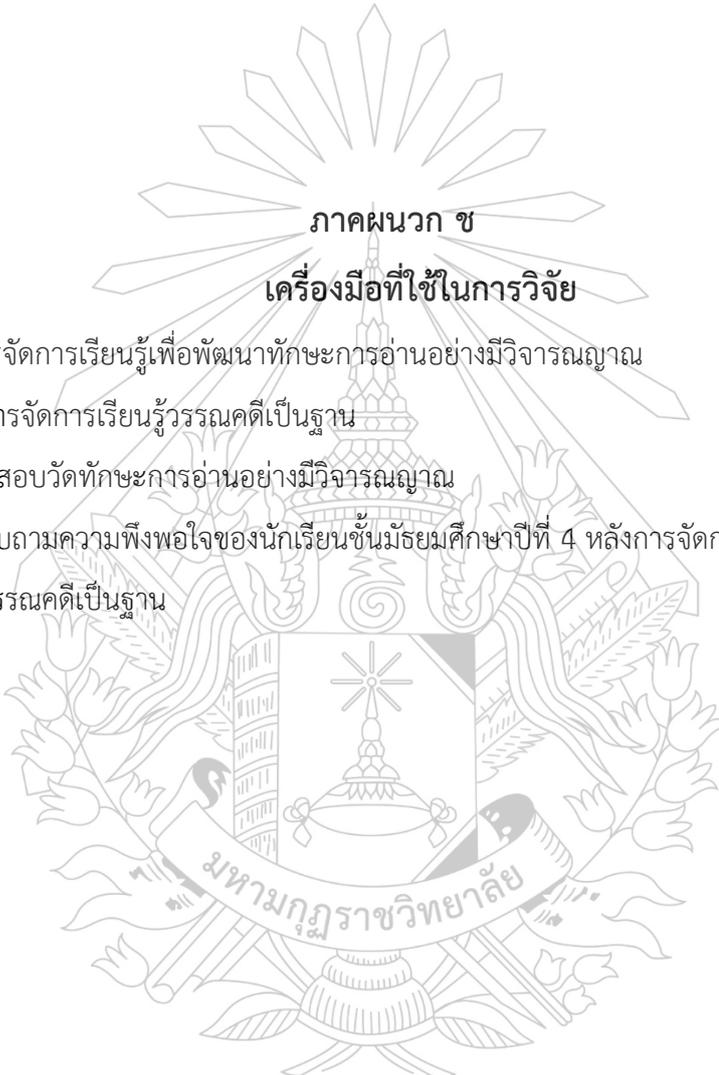

ผลค่าวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจ

ความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจ try out																											
เลขที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	ค่าความเชื่อมั่น	
1	5	4	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	112	
2	5	4	5	4	5	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	112	
3	4	5	4	5	4	4	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	110	
4	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	110	
5	4	4	5	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	5	4	5	114	
6	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	119	
7	4	5	4	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	117	
8	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	115	
9	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	5	111	
10	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	111	
11	4	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	110	
12	4	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	117	
13	4	4	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	5	5	4	5	5	112	
14	5	5	5	4	5	5	4	4	4	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	5	116	
15	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	117	
16	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	115	
17	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	4	4	4	5	5	5	4	113	
18	4	4	4	5	4	4	4	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	5	107	
19	4	4	5	5	5	5	4	4	4	5	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5	5	5	5	4	113	
20	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	5	4	115	
21	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	114	
22	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	117	
23	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	120	
24	5	4	4	4	5	5	4	5	5	4	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	4	5	5	112	
25	5	5	5	4	4	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	116	
26	4	4	4	5	4	4	4	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	5	108	
27	4	4	5	5	5	5	4	4	4	5	4	5	4	4	5	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	114	
28	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	4	5	4	4	4	4	4	4	5	4	108	
29	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	4	5	5	4	109	
30	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	111	
	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.23	0.25	0.25	0.25	0.24	0.25	0.25	0.25	0.24	0.25	0.23	0.24	0.25	0.25	0.21	0.24	0.25	0.09	0.24	5.93	
																										แปรปรวน	10.87
																										สัมประสิทธิ์แอลฟา	0.72

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน
- แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

หน่วยการเรียนรู้ที่
เรื่อง อิเหนา ตอน ตีกระดูกงูหนิง

รายวิชา ภาษาไทย

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านออกเสียงร้อยกรองและประเมินค่า จำนวน 2 คาบ

ผู้สอน พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ (ปิ่นหอม) วันอังคารที่ 17 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2568

โรงเรียนชติยะวงษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2.ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3.สาระสำคัญ

วรรณคดีและวรรณกรรมมักให้ความบันเทิงและสะท้อนมุมมองหรือแนวคิดของผู้เขียนผ่าน เรื่องราว และบทบาทของตัวละครในสมัยนั้น ซึ่งวรรณคดีเรื่องอิเหนา นอกจากจะมีความงามทางด้าน ภาษาแล้วยังให้คุณค่าด้านเนื้อหาในแง่มุมต่าง ๆ การอ่านเรื่องราวในวรรณคดีจึงจำเป็นต้องอาศัยการ ตีความ แปลความ ขยายความ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีในการวิเคราะห์วิจารณ์บทประพันธ์

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา (K)
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับการ วิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีได้ (A)

5. สาระการเรียนรู้

ความรู้

หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น

ทักษะ

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการเขียน
3. ทักษะการคิดวิเคราะห์
4. ทักษะการประเมิน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน (ขั้นนำ)

1 ครูชวนนักเรียนค้นหาภาพเกี่ยวกับวรรณคดี เรื่อง อิเหนา แล้วร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับภาพสะท้อนของวรรณคดีในแบบของไทย

2 ครูติดตัวอย่างกลอนบทละครพร้อมอ่านออกเสียงบทร้อยกรองจากเรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนช่วยกัน ถอดความบทกลอนเป็นร้อยแก้ว

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก (ขั้นสอน)

- 1.ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับสาระสำคัญของวรรณคดี เรื่อง อิเหนา
- 2.ครูให้ความรู้เกี่ยวกับการตีความ แปลความ เพื่อช่วยให้อ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยเปิดจากสื่อ PowerPoint
- 3.นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสมัครใจ กลุ่มละไม่เกิน 5 คน
- 4.ครูแจกกระดาษ A4 ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มพับกระดาษเป็น 3 ส่วน เพื่อสร้างตาราง

ดังนี้

รู้อะไรบ้าง	อยากรู้อะไร	รู้อะไรบ้าง

5.นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว เช่น ชื่อตัวละคร ประเภทของคำประพันธ์ ผู้แต่ง แล้วนำมาเขียนลงในช่อง “รู้อะไรบ้าง”

6.นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามในสิ่งที่อยากจะรู้ก่อนที่จะอ่านวรรณคดี เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

7.นักเรียนร่วมกันอ่านอ่านวรรณคดี เรื่อง อิเหนาศีกะหมังกุหนิง

8.นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทประพันธ์ที่นักเรียนสนใจบางส่วน 4-5 บท โดยไม่ให้ซ้ำกับกลุ่มอื่น พร้อมทั้งบอกความหมาย และการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อนำเสนอในช่วงถัดไป

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 : การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอบทประพันธ์ อ่านออกเสียง พร้อมทั้งบอกความหมายบทประพันธ์จากการวิเคราะห์ ตีความ หน้าชั้นเรียน

2.นักเรียนแต่ละกลุ่มนำบทประพันธ์ มาเขียนอธิบายเนื้อหาและคำศัพท์พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่เลือก ลงในใบงานที่ 1.1 เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

3.นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ลงในช่อง “รู้อะไรบ้าง” เพื่อเปรียบเทียบกับคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง “อยากรู้อะไร” ในช่วงที่แล้ว

4.นักเรียนช่วยกันสืบค้นหาคำตอบจากคำถามที่เหลือให้ครบถ้วนสมบูรณ์

5.นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้ลงในด้านล่างของตารางตามรูปแบบของนักเรียนเข้าใจ เช่น ผังมโนทัศน์ แผนภาพความคิด เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 : การสรุปและทบทวน (ขั้นสรุป)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

7. การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. นักเรียนสามารถอ่านบท ร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อหา (K)	สังเกตการอ่าน ออกเสียง	แบบประเมินการอ่าน ออกเสียง	ได้คะแนนระดับ คุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถอธิบาย ความหมายของคำศัพท์	ตรวจใบงานที่ 1.1 เรื่อง วิเคราะห์	แบบตรวจใบงานที่ 1.1เรื่อง วิเคราะห์	ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่อง ที่อ่านได้ (P)	ตีความตามบท ประพันธ์	ตีความตามบท ประพันธ์	
3. นักเรียนสามารถแสดง ความคิดเห็นและยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น เกี่ยวกับการวิเคราะห์ คุณค่าของวรรณคดีได้ (A)	ประเมิน พฤติกรรม นักเรียน	แบบประเมิน พฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนระดับ คุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 1.หนังสือเรียนภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ม.4
- 2.ตัวอย่างกลอนบทละคร
- 3.ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าและสรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
- 4.ใบงานที่ 1.1 เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์
- 5.สื่อออนไลน์สำหรับค้นหาข้อมูล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายวิชา ภาษาไทย

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่4/2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง จับใจความสำคัญวรรณคดี

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ (ปิ่นหอม)

วันอังคารที่ 24 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2568

โรงเรียนชติยะวงษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) ได้รับ ยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของบทละครที่มีเค้าเรื่องเดิมมาจากนิทานปันทิ ของชาวซึ่งไทยรับมา ตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่ได้ทรงสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย จนราวกับเป็นวรรณคดีไทยอย่างแท้จริง การอ่านเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง จะต้องตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน รวมถึงการค้นหาคำความหมายของคาคัพท์จากเรื่องที่อ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถถอดความคำประพันธ์ เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบได้ (P)
3. นักเรียนสามารถอ่านกวีนิพนธ์ประเภทอิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิงได้อย่างเข้าใจและ เห็นคุณค่า (A)

5. สารการเรียนรู้

ความรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุหนิง
2. งานเขียนอิเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุหนิง

ทักษะ

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการเขียน
3. ทักษะการคิดวิเคราะห์
4. ทักษะการประเมิน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน (ขั้นนำ)

- 1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุหนิง
- 3 นักเรียนฟัง และดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับ อิเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุหนิง

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก (ขั้นสอน)

- 1 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 2 นักเรียนแชร์การอ่านจับใจความสำคัญที่เคยอ่านสุกัณฑ์โดยเล่าในประเด็นที่

ประทับใจ

- 3 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 4 นักเรียนปฏิบัติใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 5 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ร่วมกันวางแผนการอ่าน ศึกษาคำอ่าน ค้นหาความหมายโดยใช้พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. 2554

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 : การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1.นักเรียนในแต่ละกลุ่มตั้งประเด็นคำถาม พร้อมหาคำตอบที่ถูกต้องจาก เรื่อง “อิเหนา

ตอน ตีกระหมังกุหนิง” เช่น ใจความสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร แนวคิดสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนมีจุดประสงค์และแสดงน้ำเสียงอย่างไรในการเขียน อะไรคือข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน ข้อคิดที่ได้จากเรื่องี่อ่านคืออะไร เนื้อหาเหมาะสมหรือไม่อย่างไร กลวิธีการใช้ภาษา เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2.อาสาสมัครนักเรียน 6 คน นำเสนอคำถามของ นักเรียน คนละ 2 คำถาม ครูติชมและ แก้ไขข้อคำถามของนักเรียนให้สื่อความชัดเจน

3.นักเรียนจับบันทึกข้อความสำคัญจากบทความ เรื่อง อิเหนา ตอน ตีกระหมังกุหนิง เพื่อหาคำตอบของแต่ละกลุ่ม

4. ตัวแทนของกลุ่ม 2 กลุ่ม ออกมานำเสนอแสดงความคิดเห็นจากบทความ เรื่อง อิเหนา ตอน ตีกระหมังกุหนิง ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) บทอ่านนี้ให้ข้อคิดอะไร
- 2) บทอ่านนี้มีประโยชน์อย่างไร
- 3) จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 : การสรุปและทบทวน (ขั้นสรุป)

1. นักเรียนสรุปสาระที่ได้จากบทอ่าน ทบทวนคำศัพท์และบทอ่านอีกครั้ง
2. นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องอุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจ
3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมกับตอบข้อกังขาของนักเรียน

7. การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. นักเรียนสามารถอธิบาย ลักษณะและอ่านจับ ใจความสำคัญของสารคดี ได้ (K)	ประเมินความรู้ ใจความสำคัญ จากสารคดี	แบบประเมินความรู้ ใจความสำคัญจากสารคดี	ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์สารคดีอย่างมี วิจารณญาณ โดยแยกแยะ ข้อเท็จจริง เหตุผล ความ	ทดสอบทักษะการ อ่านสารคดี	แบบทดสอบทักษะการ อ่านสารคดี	

คิดเห็น และอคติของ ผู้เขียนได้ (P)			
3. นักเรียนสามารถแสดง ความคิดเห็นต่อเนื้อหาสาร คดีด้วยเหตุผลเชิงวิจารณ์ อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	ประเมิน พฤติกรรม นักเรียน	แบบประเมินพฤติกรรม นักเรียน	ได้คะแนนระดับ คุณภาพ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. วิดีทัศน์เกี่ยวกับอ่านจับใจความสำคัญของสารคดี
2. ใบความรู้เรื่องอ่านจับใจความสำคัญของสารคดี
3. สารคดีเรื่องอ่านจับใจความสำคัญของสารคดี
4. แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญของสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

รายวิชา ภาษาไทย

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ (ปิ่นหอม)

วันอังคารที่ 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2568

โรงเรียนชติยะวงษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) ได้รับ ยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของบทละครว่ามีเค้าเรื่องเดิมมาจากนิทานปันทิพย์ ของชาวซึ่งไทยรับมา ตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่ได้ทรงสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย จนราวกับเป็นวรรณคดีไทยอย่างแท้จริง การอ่านเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง จะต้องตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน รวมถึงการค้นหาความหมายของ คำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและประเมินค่าหาเหตุผลได้(K)
2. นักเรียนสามารถประเมินค่าหาเหตุผลโดยแยกแยะข้อเท็จจริง เหตุผล ความคิดเห็น และอคติของผู้เขียนได้ (P)

3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นประเมินค่าหาเหตุผลเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ได้
(A)

5. สารการเรียนรู้

ความรู้

1. ไบความรู้ เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล
2. งานเขียนประเภทวรรณคดีอิเหนา

ทักษะ

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการเขียน
3. ทักษะการคิดวิเคราะห์
4. ทักษะการประเมิน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน (ชั้นนำ)

- 1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง การประเมินค่าหาเหตุผล
- 2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล
- 3 นักเรียนฟัง และดูคลิปวิดีโอ ประเมินค่าหาเหตุผล

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก (ขั้นสอน)

- 1 นักเรียนศึกษาไบความรู้ เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล
- 2 นักเรียนแชร์วรรณคดีที่เคยอ่านสุกัันฟังโดยเล่าในประเด็นที่ประทับใจ
- 3 นักเรียนศึกษาไบความรู้ เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล
- 4 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ร่วมกันวางแผนการอ่าน ศึกษาคำอ่าน ค้นหาความหมายโดยใช้พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. 2554

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 : การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1.นักเรียนในแต่ละกลุ่มตั้งประเด็นคำถาม พร้อมหาคำตอบที่ถูกต้องจาก เรื่อง ประเมิน

ค้นหาเหตุผล เช่น ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร แนวคิดสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนมีจุดประสงค์และแสดงน้ำเสียงอย่างไรในการเขียน อะไรคือข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านคืออะไร เนื้อหาเหมาะสมหรือไม่อย่างไร กลวิธีการใช้ภาษาเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2.อาสาสมัครนักเรียน 5 คน นำเสนอคำถามของ นักเรียน คนละ 2 คำถาม ครูติชมและแก้ไขข้อคำถามของนักเรียนให้สื่อความชัดเจน

3.นักเรียนจัดบันทึกข้อความสำคัญจากบทความ เรื่อง ประเมินค่าหาเหตุผล เพื่อหาคำตอบของแต่ละกลุ่ม

4. ตัวแทนของกลุ่ม 2 กลุ่ม ออกมานำเสนอแสดงความคิดเห็นจากบทความ เรื่อง เสน่ห์แห่งบายศรี มนต์ขลังประเพณีไทย ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) บทอ่านนี้ให้ข้อคิดอะไร
- 2) บทอ่านนี้มีประโยชน์อย่างไร
- 3) จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 : การสรุปและทบทวน (ขั้นสรุป)

1. นักเรียนสรุปสาระที่ได้จากบทอ่าน ทบทวนคำศัพท์และบทอ่านอีกครั้ง
2. นักเรียนทำแบบทดสอบการประเมินค่าหาเหตุผล
3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมกับตอบข้อกังขาของนักเรียน

7. การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญจากบทความที่อ่านได้ (K)	ประเมินความรู้ใจความสำคัญจากเรื่องสั้น	แบบประเมินความรู้ใจความสำคัญจากเรื่องสั้น	ร้อยละ 75 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าได้ (P)	ทดสอบทักษะการอ่านเรื่องสั้น	แบบทดสอบทักษะการอ่านเรื่องสั้น	
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทความ	ประเมินพฤติกรรมนักเรียน	แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

ได้อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)			
------------------------------	--	--	--

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. วิดีทัศน์ความหมายของการประเมินค่าหาเหตุผล
2. ใบความรู้เรื่องความหมายของการประเมินค่าหาเหตุผล
3. วารณคดี เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกระหมั่งกุหนิง
4. แบบทดสอบการประเมินค่าหาเหตุผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกระหมังกุหนิง

รายวิชา ภาษาไทย

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง จุดประสงค์คนเขียน

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ (ปิ่นหอม) วันอังคารที่ 15 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2568

โรงเรียนชติยะวงษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คัดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ

บทละครเรื่อง อิเหนา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) ได้รับ ยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของบทละครที่มีเค้าเรื่องเดิมมาจากนิทานปันทิย์ ของชาวซึ่งไทยรับมา ตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่ได้ทรงสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย จนราวกับเป็นวรรณคดีไทยอย่างแท้จริง การอ่านเรื่อง อิเหนา ตอน ศึก กระหมังกุหนิง จะต้องตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน รวมถึงการค้นหาความหมายของ คำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและจุดประสงค์คนเขียนได้ (K)
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์จุดประสงค์คนเขียนโดยแยกแยะข้อเท็จจริง เหตุผล ความ คิดเห็น และอคติของผู้เขียนได้ (P)
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาจุดประสงค์คนเขียนด้วยเหตุผลเชิงวิจารณ์ อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)

5. สารการเรียนรู้

1. หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น
  - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม
  - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม
  - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม
  - การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม
2. การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม
  - ด้านวรรณศิลป์
  - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
3. การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน (ขั้นนำ)

- 1 ครูนำพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) มาให้นักเรียนดูแล้วซักถามนักเรียนถึงพระราชานิพนธ์ของพระองค์ที่นักเรียนเคยรู้จัก
- 2 ครูอ่านข้อความในจดหมายส่วนหนึ่งให้นักเรียนฟัง แล้วซักถามนักเรียนถึงข้อความในจดหมายของนายประพันธ์ว่า แสดงให้เห็นนิสัยของตัวละครอย่างไร

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก (ขั้นสอน)

- 1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แต่ละคนกำหนดหมายเลขประจำตัว 1-4 เพื่อศึกษาความรู้จากหนังสือเรียน แล้วให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มศึกษาในประเด็นที่กำหนด ดังนี้

- หมายเลข 1 ความเป็นมาของเรื่อง อีเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุงหนึ่ง
- หมายเลข 2 ประวัติผู้แต่งเรื่อง อีเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุงหนึ่ง
- หมายเลข 3 ลักษณะคำประพันธ์เรื่อง อีเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุงหนึ่ง
- หมายเลข 4 เรื่องย่อเรื่อง อีเหนา ตอน ศีกกระหมั่งกุงหนึ่ง

- 2 ให้สมาชิกแต่ละหมายเลขสรุปความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่ม

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 : การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1.ให้นักเรียนทำใบงานที่ 4.1 เรื่อง จุดประสงค์คนเขียน

2.ครูสุ่มเรียกนักเรียน 4-5 คน ให้ตอบคำถามจากสิ่งที่ได้ศึกษาไป เช่น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงใช้พระนามแฝงสำหรับเรื่อง จุดประสงค์คนเขียนว่าอย่างไร ให้ยกตัวอย่างพระราชนิพนธ์เรื่องอื่นของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเป็นต้น ครูตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความรู้ที่ได้ศึกษาหน้าชั้นเรียน โดยให้สรุปความจดหมายในฉบับนั้นๆ และอธิบายคำศัพท์ที่พบอย่างชัดเจน ครูตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 4 : การสรุปและทบทวน (ขั้นสรุป)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ความเป็นมาและประวัติผู้แต่ง เรื่อง หัวใจชายหนุ่ม
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในจดหมายจากเรื่อง หัวใจชายหนุ่ม

7. การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. นักเรียนสามารถบอกจุดประสงค์คนเขียนที่อ่านได้ (K)	ตรวจใบงานที่ 4.1 เรื่องจุดประสงค์คนเขียน	ใบงานที่ 4.1 เรื่องจุดประสงค์คนเขียน	ร้อยละ 75 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากจุดประสงค์คนเขียนและประเมินค่าได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	
3. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์คนเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ได้ (A)	ประเมินพฤติกรรมนักเรียน	แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 1.หนังสือเรียน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ม.4

2. พระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
3. ใบงานที่ 1.4 เรื่อง จุดประสงค์คนเขียน
4. ห้องสมุด
5. หนังสือพระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกระหมังกุหนิง

รายวิชา ภาษาไทย

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เพียรสรูปอ้างอิง

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ (ปิ่นหอม) วันอังคารที่ 22 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2568

โรงเรียนชติยะวงษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ

ทุกข์ของชาวนาในบทกวี เป็นบทความพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่แสดงให้เห็นถึงการเอาพระทัยใส่และความเข้าพระทัยในปัญหาต่างๆ ตลอดจนพระเมตตาของพระองค์ที่มีต่อชาวนาไทย แทรกข้อคิดที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและความสำคัญการสรูปอ้างอิงได้ (K)
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ตัวละคร เหตุการณ์ เพียรสรูปอ้างอิง และแยกแยะคุณค่ากับ อคติหรือค่านิยมที่ซ่อนอยู่ในเรื่องได้ (P)
3. นักเรียนสามารถประเมินและเพียรสรูปอ้างอิงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น

- จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม
- การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม
- การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม
- การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

2. การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม

- ด้านวรรณศิลป์
- ด้านสังคมและวัฒนธรรม

3. การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมพร้อมก่อนอ่าน (ขั้นนำ)

- 1 ครูเปิดแถบบันทึกเสียง เพลง ชีวิตกสิกร ให้นักเรียนฟังแล้วซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเพลงนี้ว่ากล่าวถึงสิ่งใด ผู้แต่งต้องการแสดงให้เห็นถึงเรื่องใด
- 2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความรู้เกี่ยวกับการทำนา และชานา ว่าชานามีหน้าที่อย่างไรและมีผลต่อชีวิตของคนไทยอย่างไร
- 3 ครูนำภาพการทำนา มาให้นักเรียนดูหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องการทำนาที่นักเรียนเคยพบเห็น

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านวรรณคดี และบันทึก (ขั้นสอน)

- 1 ให้นักเรียนรวมกลุ่มกัน กลุ่มละ 4 คน ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษา เรื่อง เพียรสรูป อ่างอิง กวีจากหนังสือเรียน ตามประเด็นที่กำหนด คนละ 1 ประเด็น
- 2 ให้สมาชิกในกลุ่มสรุปสาระสำคัญของประเด็นที่ศึกษาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่มโดยให้แต่ละกลุ่มตั้งคำถาม กลุ่มละ 5 ข้อ เพื่อทายกับเพื่อนในกลุ่มอื่นๆ กลุ่มที่สามารถตอบคำถามของเพื่อนได้มากที่สุด จะเป็นผู้ชนะ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 : การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. ให้สมาชิกในกลุ่มสรุปสาระสำคัญของประเด็นที่ศึกษาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่มโดยให้แต่ละกลุ่มตั้งคำถาม กลุ่มละ 5 ข้อ เพื่อทายกับเพื่อนในกลุ่มอื่นๆ กลุ่มที่สามารถตอบ
2. ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้รับลงในใบงานที่ 5.1 เรื่อง เพียรสรูปอ่างอิง
3. นักเรียนจดบันทึกข้อความสำคัญจาก เรื่อง เพียรสรูปอ่างอิง

4. ตัวแทนของกลุ่ม 2 กลุ่ม ออกมานำเสนอแสดงความคิดเห็นจาก เรื่อง ทุกข์ของชาวนา ในบทกวีตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) บทอ่านนี้ให้ข้อคิดอะไร
- 2) บทอ่านนี้มีประโยชน์อย่างไร
- 3) จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 : การสรุปและทบทวน (ขั้นสรุป)

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง เพียรสรุปอ้างอิง จากวรรณคดี เรื่อง อิเหนา ตอนศึก กระหมังกุหนิง
2. นักเรียนทำแบบทดสอบ เรื่อง เพียรสรุปอ้างอิง เพื่อประเมิน ความรู้ความเข้าใจ
3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมกับตอบข้อกังขาของนักเรียน

7. การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. นักเรียนสามารถอธิบาย ความหมายและความสำคัญ เพียรสรุปอ้างอิงได้ (K)	ตรวจใบงานที่ 5.1 เพียรสรุปอ้างอิง	ใบงานที่ 5.1 เพียรสรุปอ้างอิง	ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์ ตัวละคร เหตุการณ์ ข้อคิดในทุกข์ เพียรสรุปอ้างอิง และ แยกแยะคุณค่ากับอคติหรือ ค่านิยมที่ซ่อนอยู่ในเรื่องได้ (P)	ตรวจ แบบทดสอบ ทักษะการอ่าน	แบบทดสอบทักษะ การอ่าน	
3. นักเรียนสามารถประเมิน และนำข้อคิดจากทุกข์ของ เพียรสรุปอ้างอิงไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริงได้ (A)	ประเมิน พฤติกรรม นักเรียน	แบบประเมิน พฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนระดับ คุณภาพ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

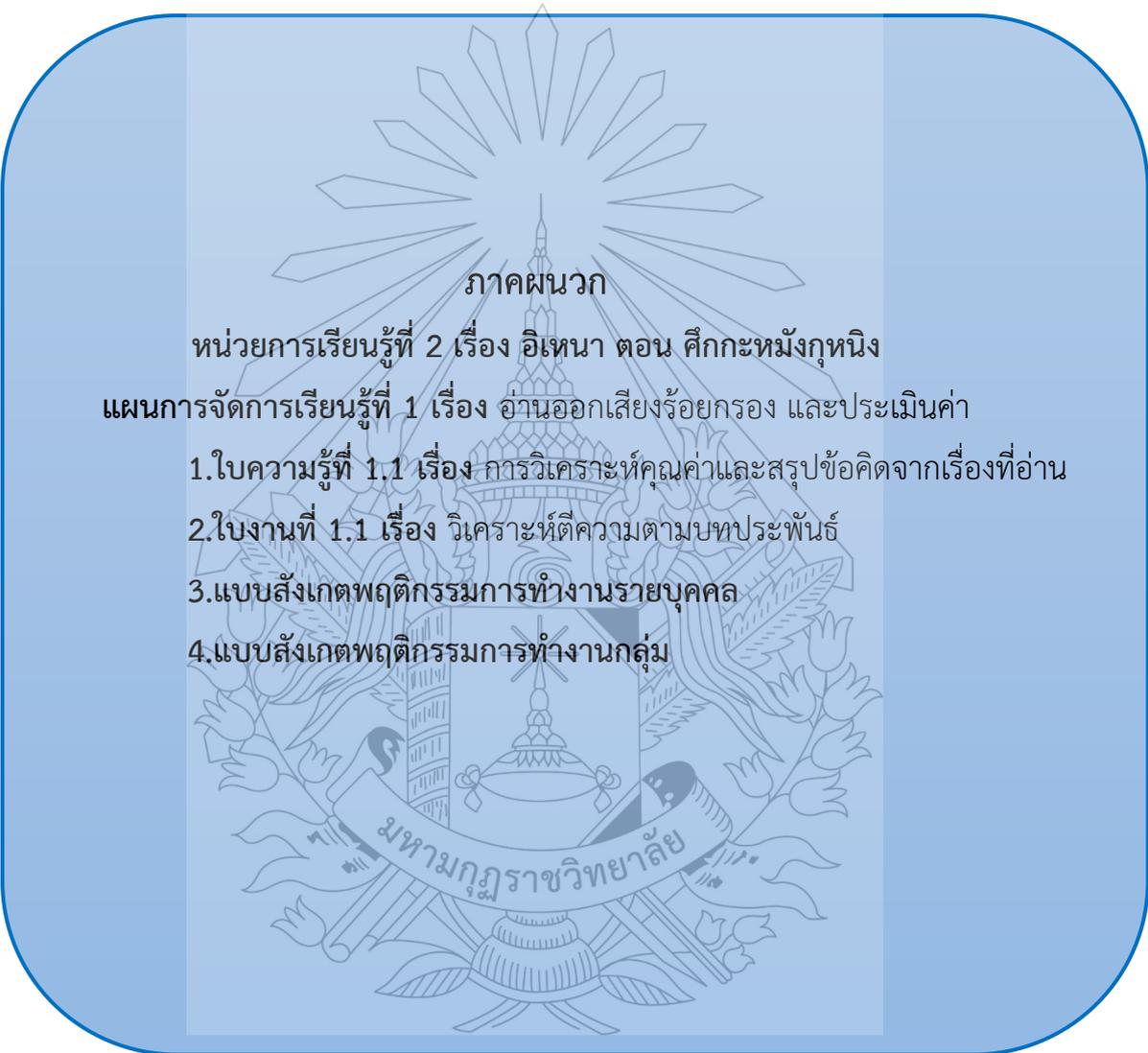
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. หนังสือเรียน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ม.4

2. แลบบันทึกเสียง เพลง ชีวิตกสิกร
3. ใบงานที่ 5.1 เรื่อง เพียรสรูปอ้างอิง

ภาคผนวก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อิเหนา ตอน คีตกะหมังกุหนิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านออกเสียงร้อยกรอง และประเมินค่า

- 1.ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าและสรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
- 2.ใบงานที่ 1.1 เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์
- 3.แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล
- 4.แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าและสรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน หมายถึง การพิจารณารายละเอียดเพื่อแยกองค์ประกอบต่าง ๆ ของ เรื่องที่อ่าน เช่น รูปแบบเป็นแบบใด ผู้แต่งคือใคร มีจุดมุ่งหมายในการแต่งอย่างไร เป็นเรื่องเกี่ยวกับ อะไร ใช้ภาษาอย่างไร มีประโยชน์อย่างไร ต่อใครบ้าง ผู้วิเคราะห์มีความเห็นอย่างไร เรื่องที่อ่านมี คุณค่าด้านใด และแต่ละด้านสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง

การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน

การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน เป็นการวิเคราะห์คุณค่าง่ายๆเด่นในด้านต่าง ๆ ของ เรื่อง เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง กลั่นกรอง แยกแยะและแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล การอ่านหนังสือหรือเรื่องราวต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์จะทำให้ประจักษ์ในคุณค่า ประเทือง ปัญญาได้รับประโยชน์หลายประการ รวมทั้งสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่านยิ่งขึ้น คุณค่าของเรื่องที่อ่านแบ่งกว้าง ๆ ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

1. คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญหา แลกฉานทั้งด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ
2. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คือ ความพิถีพิถันในการใช้คำอย่างประณีตทำให้เกิดความงาม ความไพเราะในการใช้ภาษา ผู้อ่านสามารถได้รับรสไพเราะของเสียง ซาบซึ้งในความหมาย เห็นภาพเคลื่อนไหว เกิดจินตนาการตาม สัมผัสอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ ที่ผู้แต่งถ่ายทอดออกมา เป็นบทประพันธ์เช่น ความรู้สึกโศกเศร้า สะเทือนใจ โกรธ ตลกขบขัน เป็นต้น
3. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณีค่านิยม คติชีวิต คำสั่ง สอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับ การดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นไทยมาก ยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วยจรรโลงสังคมได้ด้วย
4. คุณค่าด้านคุณค่าด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถ นำแนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จาก เรื่องที่อ่านไป ประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

หลักการวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

การวิเคราะห์วรรณกรรมมีหลักเกณฑ์การปฏิบัติอย่างกว้าง ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมงานเขียนทุกประเภท แต่ละประเภท ผู้วิเคราะห์ต้องนำแนวการวิเคราะห์ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานเขียนแต่ละชิ้นงานซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป ซึ่งประพันธ์ เรื่องณรงค์และคณะ (2545 :128) ได้ให้หลักเกณฑ์กว้าง ๆ ในการวิเคราะห์วรรณกรรม ดังนี้

1. ความเป็นมาหรือประวัติของหนังสือและผู้แต่ง เพื่อช่วยให้วิเคราะห์ในส่วนอื่น ๆ
2. ลักษณะคำประพันธ์
3. เรื่องย่อ
4. เนื้อเรื่อง ให้วิเคราะห์เรื่องในหัวข้อต่อไปนี้ตามลำดับ โดยบางหัวข้ออาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ตาม ความจำเป็น เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก วิธีการแต่ง ลักษณะการเดินทาง เรื่อง การใช้ถ้อยคำสำนวนใน เรื่องท่วงทำนองการแต่ง วิธีคิดสร้างสรรค์ทัศนะหรือมุมมองของผู้เขียน เป็นต้น
5. แนวคิด จุดมุ่งหมาย เจตนาของผู้เขียนที่ปรากฏไว้ในเรื่อง ซึ่งต้องวิเคราะห์ออกมา
6. คุณค่าของวรรณกรรม โดยปกติแบ่งออกเป็น 5 ด้านใหญ่ ๆ และกว้าง ๆ เพื่อความครอบคลุมในทุก ประเด็น ซึ่งผู้วิเคราะห์ต้องไปแยกหัวข้อย่อยให้สอดคล้องกับลักษณะ ของหนังสือที่จะวิเคราะห์นั้น ๆ ตามความเหมาะสม

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

ข้อคิด หมายถึง ประเด็นชวนคิด คติที่เป็นประโยชน์

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องทีอ่านนั้น ๆ ว่าให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การหาข้อคิดจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดีควรอ่านตั้งแต่ ต้นจนจบเรื่อง แล้วทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการให้ ข้อคิดกับผู้อ่าน

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ แล้วปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

1. ให้แต่ละกลุ่มเล่าเกี่ยวกับเนื้อหาและอธิบายคำศัพท์จากเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

บทประพันธ์ที่เลือก

เนื้อหาโดยสรุป

.....

.....

.....

2. อธิบายความหมาย และคำศัพท์

คำศัพท์	อธิบายความหมาย

3. วิเคราะห์ ตีความตามบทประพันธ์

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กลุ่ม .....

- สมาชิกในกลุ่ม
1. ....
  2. ....
  3. ....
  4. ....
  5. ....
  6. ....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงาน				
2. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย				
3. ความร่วมมือในการทำงาน				
4. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น				
5. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
รวม				

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

หลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

หัวข้อการประเมิน	คะแนน			
	ดีมาก(4)	ดี(3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. การวางแผนการทำงาน	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเสนอวิธีแก้ปัญหาหรือทางเลือกในการดำเนินงานอื่นๆได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเสนอวิธีแก้ปัญหาหรือทางเลือกในการดำเนินงานอื่นๆได้	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงาน	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานน้อย
2. ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสมบูรณ์ และภายในเวลาที่กำหนด	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสมบูรณ์ แต่ส่งช้ากว่าเวลาที่กำหนด	ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สมบูรณ์ แต่ส่งภายในเวลาที่กำหนด	ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จสมบูรณ์ และส่งช้ากว่าเวลาที่กำหนด
3. ความร่วมมือในการทำงาน	ให้ความร่วมมือในการทำงานดีมาก	ให้ความร่วมมือในการทำงานดี	ให้ความร่วมมือในการทำงานปานกลาง	ให้ความร่วมมือในการทำงานน้อย
4. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนมากและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี	แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ดี	แสดงความคิดเห็นค่อนข้างน้อยและไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ปานกลาง	แสดงความคิดเห็นน้อย
5. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นอย่างมาก และสามารถสรุป เสนอทางเลือกในการแก้ไขปัญหาได้ดีมาก	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมาก และระบุดูจุดแข็ง-จุดอ่อนของหลักฐานโต้แย้งได้ดี	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นปานกลาง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อย

หัวข้อการประเมิน	คะแนน			
	ดีมาก(4)	ดี(3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
รวม 5 ข้อ 20 คะแนน				

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

ตัวอย่างใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ แล้วปฏิบัติตามกิจกรรม ดังนี้

1. ให้แต่ละกลุ่มเล่าเกี่ยวกับเนื้อหาและอธิบายคำศัพท์จากเรื่อง อิเหนา ตอน สึกกะหมังกุหนิง

บทประพันธ์ที่เลือก

เมื่อนั้น อิเหนาทรงฤทธิเดช เตตรา
 ครั้นทราบข่าวศึกศัตรูยกมา
 ก็เตรียมพลโยธาเข้าตอกร

เนื้อหาโดยสรุป

บทประพันธ์นี้กล่าวถึงเมื่อ อิเหนา ทราบข่าวว่าท้าวกรมหนึ่งยกทัพมารุกราน
 พลองค์มีไว้ตั้งตระหนก แต่ท้าวกรมหนึ่งได้ปลงยา ซึ่งเตรียมกำลังพล ท้าวเพนทร์ก็คิดอย่าง
 รอบคอบ แสดงถึงความเข้มแข็งที่เตรียมพร้อมไม่ด้านใดตัว และ ตราษ คិត

2. อธิบายความหมาย และคำศัพท์

คำศัพท์	อธิบายความหมาย
ฤทธิเดช	อำนาจ ความยิ่งใหญ่
เตตรา	พลังอำนาจ บารมี
ศัตรู	ผู้เป็นฝ่ายตรงข้าม
พลโยธา	กองทัพ ทหาร
ตอกร	เข้าต่อสู้

3. วิเคราะห์ ตีความตามบทประพันธ์

อิเหนา ตอนศึกท้าวกรมหนึ่ง ตอนนี้ สะท้อนให้เห็นถึงท้าวกรมองค์ชาย
 ที่กรมผู้มีความกล้า และสติปัญญา

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ แล้วปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

1. ให้แต่ละกลุ่มเสาะเกี่ยวกับเนื้อหาและอธิบายคำศัพท์จากเรื่อง อิเหนา ตอน สึกกะหมังกุกหนิง

บทประพันธ์ที่เลือก

เรื่องอิเหนา อีเหนา อีเหนา อีเหนา อีเหนา
 สึกกะหมังกุกหนิง สึกกะหมังกุกหนิง สึกกะหมังกุกหนิง
 สึกกะหมังกุกหนิง สึกกะหมังกุกหนิง สึกกะหมังกุกหนิง

เนื้อหาโดยสรุป

.....
 .....
 .....

2. อธิบายความหมาย และคำศัพท์

คำศัพท์	อธิบายความหมาย
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

3. วิเคราะห์ ตีความตามบทประพันธ์

.....
 .....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ แล้วปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

1. ให้แต่ละกลุ่มเล่าเกี่ยวกับเนื้อหาและอธิบายคำศัพท์จากเรื่อง อีเหนา ตอน สึกกะหมังกุหนิง

บทประพันธ์ที่เลือก

“ เสีอนั้น เสนาท้วนลาชไตพิ้วพิชชา
 รันลื้อแล้วส่งคัดโยธา
 กตองศึกตัวก้องฟ้าเมื่อไกร รว ”

เนื้อหาโดยสรุป

จนทักกล่าวถึงช่วงที่อีเหนามีรับสั่งให้พันลำและทหารเตรียมพร้อมออกศึก ทุกฝ่าย
 จึงมีใจตาม ก็ลื้อส่ง รอดเร็ว สึกกะหมังกุหนิง สึกตองศึก เพื่อประกาศความพร้อม ของ พันลำ
 แสดงถึงสงครามที่แท้จริง สงครามที่ดี และ ความมีพระเมตตา

2. อธิบายความหมาย และคำศัพท์

คำศัพท์	อธิบายความหมาย
โล้นง่า	ขุนท้าวผู้ทำหน้าที่ตั้งทัพทหาร
พิชชา	คำสั่ง
โยธา	ทหาร
กตองศึก	กองทัพ ใน รัชสมัยสุริยวงศ์
เสื่อไกร	เสื่อที่ขึงไกร, เื่อขึงท้าว

3. วิเคราะห์ตีความตามบทประพันธ์

แสดงให้เห็นถึงสงครามที่สงบ สงครามที่เรียบร้อย ความสามัคคี ของกองทัพ
 ซึ่งไม่เพียงร้าย สักขัยของรัชชนัน แต่ ลื้อนั้น ยังเห็นคุณค่าของท้าวพันลำ
 มากขนาดนั้น

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจ ดังนี้ 1 = พอใจน้อยมาก 2 = พอใจน้อย 3 = พอใจปานกลาง 5 = พอใจมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน						
1	ครูมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา					
2	ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี					
3	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย					
4	ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง					
5	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น					
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา						
6	เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ					
7	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8	เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
9	เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10	เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน						
11	การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ					
12	ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม					
13	มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
14	การสอนสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน					
15	การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน					
ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน						
16	มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน					
17	สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย					

18	สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
19	นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก					
20	มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล						
21	มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม					
22	แบบทดสอบและงานที่ให้มีความยากง่ายเหมาะสม					
23	การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน					
24	ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส					
25	นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

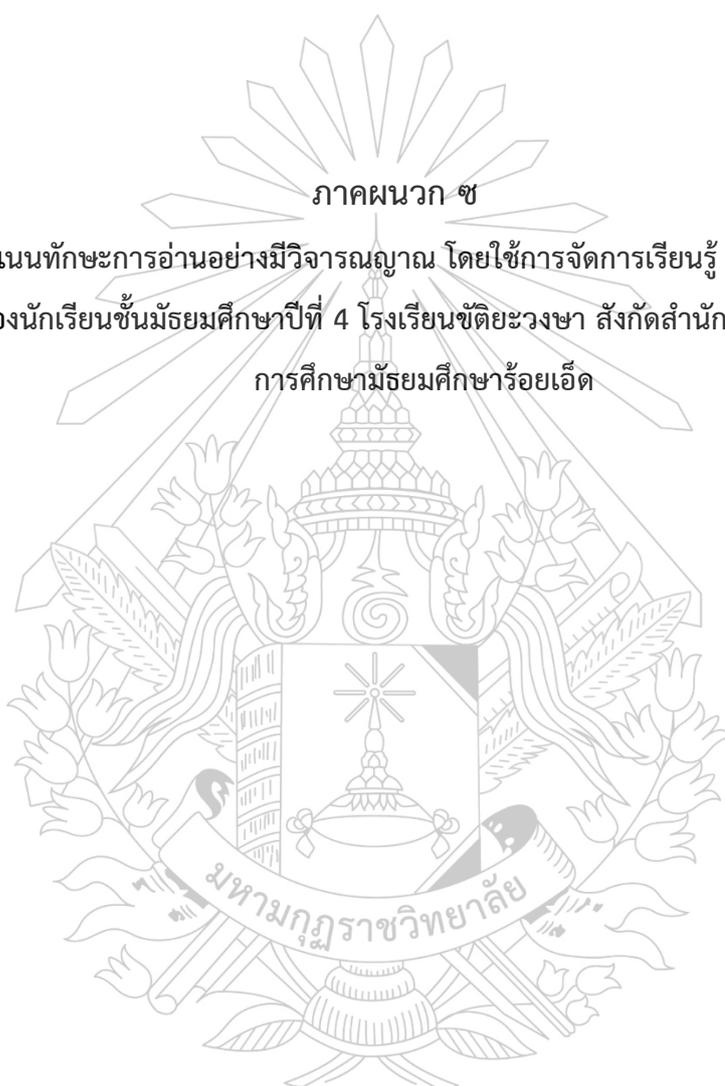
.....

.....

ภาคผนวก ซ

ผลคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ วรรณคดีเป็นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ				
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยะวงษา				
เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ค่าร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
1	30	21	70.00	0
2	30	25	83.33	1
3	30	23	76.67	1
4	30	26	86.67	1
5	30	25	83.33	1
6	30	25	83.33	1
7	30	26	86.67	1
8	30	25	83.33	1
9	30	26	86.67	1
10	30	24	80.00	1
11	30	22	73.33	0
12	30	25	83.33	1
13	30	23	76.67	1
14	30	21	70.00	0
15	30	24	80.00	1
16	30	25	83.33	1
17	30	23	76.67	1
18	30	24	80.00	1
19	30	25	83.33	1
20	30	26	86.67	1
21	30	23	76.67	1
22	30	26	86.67	1
23	30	23	76.67	1
24	30	22	73.33	0
25	30	25	83.33	1
26	30	24	80.00	1
27	30	25	83.33	1
28	30	24	80.00	1
29	30	24	80.00	1
30	30	22	73.33	0
31	30	23	76.67	1
32	30	22	73.33	0
	ค่าเฉลี่ย	23.97	18.75	26
	S.D.	1.49		81.25
	คะแนนผ่านเกณฑ์	79.90		

ผลแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความพึงพอใจหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน																																		
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชติยวงษา																																		
รายการ/คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน																																	4.48	0.51
1.1 ครูมีความรู้และสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา	4	5	4	5	3	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4.53	0.57
1.2 ครูเตรียมการสอนมาอย่างดี	4	5	3	5	4	4	4	5	5	5	5	3	4	5	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4.22	0.55	
1.3 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4.78	0.42		
1.4 ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4.31	0.47		
1.5 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น	4	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4.53	0.57	
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา																																	4.72	0.38
2.1 เนื้อหามีความทันสมัยและน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00		
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.47	0.51	
2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้น	5	3	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	3	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4.50	0.62		
2.4 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.78	0.42	
2.5 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.84	0.37		
ด้านที่ 3 การจัดการเรียนการสอน																																	4.62	0.38
3.1 การจัดการเรียนการสอนมีความเป็นระบบ	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4.28	0.46		
3.2 ครูมีการวางแผนและจัดลำดับการสอนได้เหมาะสม	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4.50	0.51	
3.3 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4.56	0.50	
3.4 การสอนสามารถดึงดูดใจให้นักเรียนสนใจเรียน	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00		
3.5 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.75	0.44		
ด้านที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน																																	4.57	0.47
4.1 มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.56	0.50		
4.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.78	0.42		
4.3 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.75	0.44		
4.4 นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนได้สะดวก	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4.47	0.51		
4.5 มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4.28	0.46		
ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล																																	4.72	0.35
5.1 มีการวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสม	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.78	0.42		
5.2 แบบทดสอบและงานที่ให้มีความยากง่ายเหมาะสม	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.75	0.44		
5.3 การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจน	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.78	0.42	
5.4 ครูให้ผลการประเมินที่เป็นธรรมและโปร่งใส	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4.28	0.46		
5.5 นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะหลังการประเมิน	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00		
รวม																																	4.62	0.42

ภาคผนวก ณ จริยธรรมในมนุษย์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลตะเคิง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131
 E-mail: scphylirb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

AF 04-03

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชัชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาร้อยเอ็ด		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIB-2568/630		
ผู้วิจัยหลัก	พระชาณุณรงค์ คมกักรปญโญ (เป็นหอม)		
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	26 สิงหาคม 2568	วันที่พิจารณา	29 สิงหาคม 2568
วันที่รับรอง	06 ตุลาคม 2568	วันหมดอายุ	06 ตุลาคม 2569

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

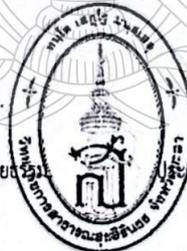
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล คำนึงถึงระเบียบแนวทาง
 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 06 เมษายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 06 พฤศจิกายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการ
รับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติปรับรายละเอียด และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง
ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

(นายอวิรุทธ์ สิงห์กุล)

เลขาธิการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

(ผศ.ดร.ภักดีรัฐ วีระขจร)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	พระชาณุณรงค์ คมภีรปญโญ(เป็นหอม)
วัน เดือน ปี เกิด	วันจันทร์ที่ 14 เดือน ธันวาคม พุทธศักราช 2541
สถานที่เกิด	4 หมู่ที่ 6 ตำบลละเอาะ อำเภอ น้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2559 : สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหลวงวิทยา อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2564 : สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดศรีจันทร์ ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
ผลงานตีพิมพ์	Click or tap here to enter text.

